

ANTIC TEATRE

ADRIANTIC /// ESPAI DE CREACIO

TEL. +34 93 315 2354 /// C. VERDAGUER 1 CALLÍS 12, 08003 BCN /// WWW.ANTICTEATRE.COM

GENER-JULIOL 2013 /// ENERO-JULIO 2013 /// JANUARY-JULY 2013

THE RAGGED KINGDOM

ESTO @Jamie Reid, cortesia de Isis Gallery UK

UNA EXPOSICIÓN DE JAMIE REID

OUT OF THE DROSS AND INTO THE AGE OF PIRACY

JAMIE REID from the forthcoming book 'CHAOS IN CANCERLAND'

Out of the Dross @Jamie Reid, cortesia de Isis Gallery UK

Del 28 de JUNY al 4 d'AGOST, horari a confirmar.

Organitza: Isis Gallery i Antic Teatre

www.jamiereid.org

http://www.isisgallery.org/artists/jamie_reid.html

VIDEO:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=bcPZdm-H9r0#!

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=-jrtmQyCgbM#at=62

Durant el mes de juliol del 2013, als espais de l'Antic Teatre, es podrà veure una exposició de les obres de Jamie Reid, artista situacionista creador de l'estètica punk, conegut principalment pel disseny de la caràtula del disc dels Sex Pistols "God Save The Queen". També es comptarà amb la presència del mateix Reid durant els primers dies de l'exposició. El treball artístic de Jamie Reid es basa indubtablement en la tradició anglesa de dissensió radical. La seva mirada particular articula i dona forma a alguns dels temes claus dels nostres temps. Reacciona davant dels atacs - cada cop més freqüents - que es produeixen en contra de les nostres llibertats civils amb passió i un humor salvatge, i ens mostra possibles formes de reorganitzar els nostres recursos polítics i espirituals.

Jamie Reid (Anglaterra, 1947) estudia art a les escoles de Wimbledon i Croydon. El seu interès en el moviment situacionista es reflexa professionalment per primera vegada al 1966 amb el disseny d'una portada per la revista *Heatwave*, aliada amb el diari *Situacionist International*. Al 1970 cofunda *The Suburban Press*, una impremta radical neo-situacionista. Al 1976 és contactat per Malcolm McLaren per a treballar amb ell en el seu nou projecte musical, els Sex Pistols. Durant els propers quatre anys, Jamie treballa pel grup, produint materials artístics i publicitaris per a ells i la seva pel·lícula, *The Great Rock and Roll Swindle*. A partir de llavors, el trajecte professional de Jamie inclou exposicions monogràfiques i compartides per tota Gran Bretanya i a París, Boston, Los Angeles, Nova York, Tokio i Rio, entre d'altres ciutats del món.

Durant el mes de juliol del 2013, en los espacios de Antic Teatre, se podrá ver una exposición de las obras de Jamie Reid, artista situacionista creador de la estética punk, conocido principalmente por el diseño de la carátula del disco de los Sex Pistols "God Save The Queen". También se contará con la presencia del mismo Reid durante los primeros días de la exposición. El trabajo artístico de Jamie Reid se asienta indudablemente en la tradición inglesa de disensión radical. Su mirada particular articula y da forma a algunos de los temas claves de nuestros tiempos. Reacciona ante los ataques - cada vez más frecuentes - que se producen en contra de nuestras libertades civiles con pasión y un humor salvaje, y nos muestra posibles maneras de reorganizar nuestros recursos políticos y espirituales.

Jamie Reid (Inglaterra 1947) estudia arte en las escuelas de Wimbledon y Croydon. Su interés en el movimiento situacionista se refleja profesionalmente por primera vez en 1966 con el diseño de una portada para la revista *Heatwave*, aliada con el diario *Situacionist International*. En 1970 cofunda *The Suburban Press*, una imprenta radical neo-situacionista. En 1976 es contactado por Malcolm McLaren para trabajar con él en su nuevo proyecto musical, los Sex Pistols. Durante los próximos cuatro años, Jamie trabaja para el grupo, produciendo materiales artísticos y publicitarios para ellos y su película, *The Great Rock and Roll Swindle*. A partir de entonces, el trayecto profesional de Jamie incluye exposiciones monográficas y compartidas por toda Gran Bretaña y en París, Boston, Los Angeles, New York, Tokyo y Rio.

During the month of July 2013, Antic Teatre will host an exhibition of the works of Jamie Reid, the situationist artist who helped create a punk aesthetic famously represented by the cover of the Sex Pistols' record "God Save The Queen". Jamie Reid will also be present in person for the first few days of the exhibition. Jamie Reid's longstanding practice as an artist sits firmly within a tradition of English radical dissent. His unique vision articulates and gives form to some of the key issues of our times. He responds to the ever-increasing attacks on our civil liberties and shared common spaces with passionate anger and savage humour, and shows us ways in which we might re-organise our political and spiritual resources.

Jamie Reid (England 1947) studied art at Wimbledon Art College and Croydon Art School. The first professional reflection of his interest in the Situationist movement is a cover designed for *Heatwave*, a magazine allied to *Situacionist International*. In 1970 he co-founded *The Suburban Press*, a radical neo-Situationist printing press. In 1976 Malcolm McLaren contacts him to work on his new music-based project, The Sex Pistols; for the next four years, Jamie works full time for the band, producing artwork and publicity materials for them and their feature film, *The Great Rock and Roll Swindle*. Since then, Jamie's career has included solo and group exhibitions across the UK as well as in Paris, Boston, New York, Los Angeles, Tokyo and Rio among other world cities.

- 02 Jamie Reid **THE RAGGED KINGDOM** (EXPOSICIÓ)
- 03 **INDEX**/PROGRAMACIÓ REGULAR/CODI **QR**
- 04 **ANTIC TEATRE /ADRIANTIC /PROJECTES**
- 05 **CICLES: HILOMENTAL** (VÍDEO-DIÀLEGS)
FLUX CLUB (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR)
- 06 **CICLES: Bruc Brothers Company** **LANGUAGES WILL TAKE YOU PLACES** (TEATRE MUSICAL INFANTIL)
MOS A MOS (POESIA)
- 07 **CICLES: ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME** (CABARET)
PATIO DE IMPROVISACIONES Pere Faura (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 08 **CICLES: LIMINAL GR** (ESPAI DE DIFUSIÓ CREATIVA)
MECAL Pro 2013 (FESTIVAL INTERNACIONAL DE CURTMETRATGES DE BARCELONA)
- 09 El Conde de Torrefiel. **ESCENAS PARA UNA CONVERSACIÓN DESPUÉS DEL VISIONADO DE UNA PELÍCULA DE MICHAEL HANEKE** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 10 Alius. **EL RETORN DELS ALIUS** (CONCERT-PERFORMANCE)
- 11 Helena Pellisé. **FRAGMENTS DE COS** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 12 Diana Gadish. **LUCY PUSSY LIVE** (TEATRE D'HUMOR-CLOWN)
- 13 Tilt! **RISC** (MICROCIRC)
- 14 Quim Bigas. **L'ALTRE COS i/o LLUMS A LIGHTKLEID**
(NOVES DRAMATÚRGIES I NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 15 Les Filles Föllén. **ESCENA SIMULTÀNIA** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 16 Amaranta Velarde. **AGAINST ARCHITECTURE V.#2** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 17 M.I.S. Moviment d'Insurrecció Sonora. **M.I.S. en CONCERT** (CONCERT-PERFORMANCE)
- 18 Natalia Jiménez Gallardo. **CONJUGACIONES. UN DIÁLOGO CON EL PÚBLICO**
(NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 19 Diana J. Torres AKA Pornoterrorista. **QUEMARLO TODO** (PERFORMANCE QUEER)
- 20 Luis Jaume/Eba Rubio/Vicens Mayans. **ÒPERA PARA UN ÀLCE...** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 21 Cecilia Vallejos. **UNMISTAKABLE BODIES VOL. I** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 22 Crater Collective + Alfredo Costa Monteiro. **3QUINOX** (Super 8/16mm FILM + ELECTROACÚSTICA)
- 23 David Franch / Mercè Moreno. **L'ÚLTIM ENEMIG** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 24 **CALENDARI DE LA PROGRAMACIÓ GENER-JULIOL 2013**
- 26 Idurre Azkue. **DOMINGO FANTASMA** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 27 Pere Faura. **DANZA Y CHISTES** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 28 La Chaudière Intime. **H(d)ommage** (TEATRE FÍSIC-NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 29 Antonio Clavijo Victori. **RIZOMAQUISTELARVA** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 30 Las Carmelas. **TEXERE** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 31 Jef Johnson. **MANANTIAL** (CLOWN-BUTOH)
- 32 Antic Teatre i Isabel Ollé. **MOSTRA DEL PROJECTE COMUNITARI DE L'ANTIC TEATRE AMB ELS VEÏNS DEL BARRI DE SANT PERE** (PROJECTE COMUNITARI-NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 33 Colectivo Diosloscría. **YO NO SOY ESA** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 34 Macarena Recuerda Shepherd. **GREENWICH ART SHOW** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 35 Ignacio Galilea. **PROTOCOL 101** (PERFORMANCE SOCIODÈLICA)
- 36 Ignacio Galilea/Ramón Churrucá/Carlos Llavata. **LA PERFORMERÍA 2** (PERFORMANCE)
- 37 Nuno Rebelo + Constanza Brncic. **SI SE DIERA UN CUERPO AL BULLICIO** (CONCERT-PERFORMANCE)
- 38 **KATSUMI** (Nina Uyà i Gus Bas). **EGO** (a partir del llibre de poesia **TODO AL NEGRO**, de Gus Bas)
(NOVES DRAMATÚRGIES)
- 39 Colectivo Fresco/Anabella Pareja Robinson. **EL FIN DE LOS PRINCIPIOS**
(NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 40 Clàudia SolWat — la SolWat. **PROYECTO F** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 41 **SUA. SUA EN CONCERT** (CONCERT-PERFORMANCE)
- 42 Sachiko Fullita / Cía recorridos. **RECORRIDO(S)** (NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 43 Canvis Vells. **CARNAVAL DE ROSEGATS (COM TUI) 3** (CONCERT-POESIA-PERFORMANCE)
- 44 Andrea Ladanyi i Grego Borlai. **THANK YOU VERY MUCH FOR THE INVITATION!**
(PERFORMANCE-NOUS LLENGUATGES DEL COS)
- 45 Txalo Toloza-Fernández. **TROPICO** (NOVES DRAMATÚRGIES)
- 46 **10è ANIVERSARI DE L'ANTIC TEATRE**
- 47 **LOCALITZACIÓ DE L'ANTIC TEATRE I L'ADRIANTIC (MAPES)**

REVISTA ANTIC TEATRE #7.
Concepte: Semolinika Tomic /// Coordinació: Imma Romero
Traducció: Nika Blazer, Georgina Majench,
Violeta Todo, Laie Vidiella i Imma Romero
Disseny: corpopech@gmail.com /// http://amural.info
Realització: Antic Teatre /// D.L.B. - 16803-2010

PROGRAMACIÓ REGULAR

La línia de programació de l'Antic Teatre és molt definida:
La investigació i desenvolupament de nous llenguatges
escènics multidisciplinars.

de DILLUNS a DISSABTE a les 21h i els DIUMENGES a les 20h

ESPECTACLES: noves dramaturgies, nous llenguatges del cos i moviment, noves tecnologies, teatre físic, teatre d'humor, circ, teatre d'objectes, teatre social, ...

L'entrada per als espectacles és entre 6 i 10€.

Per a projeccions audiovisuals, propostes poètiques, música, performances, exposicions, activitats de reflexió, el preu és variable (gratuït – fins a 10€).

Socis Antic Teatre: Per sols 3€ l'any, es tindrà un descompte de 2€ en els espectacles programats a l'Antic Teatre a un preu de 10€ i una canya de cervesa petita de regal per cada cop que s'assisteixi a un espectacle de pagament a l'Antic Teatre.

El BAR està obert de

DILLUNS a DIJOUS de 10h a 23:30h
DIVENDRES de 10h a 24h
DISSABTE de 16h a 24h
DIUMENGE de 16h a 23:30h

L'Associació Cultural, que compta amb més de 32.000 socis registrats en aquests 10 anys (500 socis anuals actius), treballa per la recuperació de la història cultural i social de l'edifici que l'acull i per la dinamització social del barri.

***Durant els mesos d'AGOST i SETEMBRE del 2013 no hi haurà programació d'espectacles i activitats a la sala de l'Antic Teatre, perquè s'hi realitzaran unes obres de millora arquitectònica de l'espai. El BAR i la TERRASSA restaran OBERTS durant aquests mesos ***

La línea de programación de Antic Teatre es muy definida:
la investigación y desarrollo de nuevos lenguajes escénicos
multidisciplinares.

de LUNES a SÁBADO a las 21h y los DOMINGOS a las 20h

ESPECTÁCULOS: nuevas dramaturgias, nuevos lenguajes del cuerpo y movimiento, nuevas tecnologías, teatro físico, teatro de humor, circo, teatro de objetos, teatro social,...

La entrada para espectáculos es entre 6 y 10€.

Para proyecciones audiovisuales, propuestas poéticas, música, performances, exposiciones, actividades de reflexión, el precio es variable (gratuito – hasta 10€).

Socis Antic Teatre: Por sólo 3€ al año, se tendrá un descuento de 2€ en los espectáculos programados en Antic Teatre a un precio de 10€ y una caña de cerveza pequeña de regalo para cada vez que se asista a un espectáculo de pago en Antic Teatre.

El BAR está abierto de

LUNES a JUEVES de 10h a 23:30h
VIERNES de 10h a 24h
SÁBADO de 16h a 24h
DOMINGO de 16h a 23:30h

La Asociación Cultural, que cuenta con más de 32.000 socios registrados en estos 10 años (500 socios anuales activos), trabaja para la recuperación de la historia cultural y social del edificio que la acoge y para la dinamización social del barrio.

*** Durante los meses de AGOSTO y SEPTIEMBRE del 2013 no habrá programación de espectáculos y actividades en la sala de Antic Teatre porque se realizarán unas obras de mejora arquitectónica del espacio. El BAR y la TERRAZA estarán ABIERTOS durante estos meses ***

Antic Teatre has a very well defined line of programming:
Research and development in new languages of expression for
multidisciplinary performance arts.

MONDAYS to SATURDAYS at 9pm and SUNDAYS at 8pm:

PERFORMANCES. These include: new dramaturgy, new languages of the body and of movement, new technologies, physical theatre, comic theatre, circus, object theatre, social theatre...

Tickets for performances range between 6 and 10€

Ticket prices for video and film screenings, poetry recitals, music, exhibitions and participatory activities vary from free entry to 10€

Antic Teatre Membership: For a mere 3€ per year, members obtain a 2€ discount for all performances priced 10€ as well as a small free beer every time they attend a paid show at the theatre.

The BAR is open:

MONDAY to THURSDAY from 10am to 11:30pm
FRIDAYS from 10am to midnight
SATURDAYS from 4pm to midnight
SUNDAYS from 4pm to 11:30pm

The Cultural Association, which has had more than 32,000 registered members over the past 10 years (with around 500 active members each year) is actively engaged in recovering the cultural and social history of the building it occupies, and in stimulating social activity within the local neighbourhood.

*** Normal programming including performances and activities will be interrupted during the months of AUGUST and SEPTEMBER 2013 in order to carry out reformation works in the theatre hall. The BAR and TERRACE area will remain open.***

ANTIC TEATRE

INVESTIGACIÓ I CREACIÓ ESCÈNICA ACTUAL
 INVESTIGACIÓN Y CREACIÓN ESCÉNICA ACTUAL
 RESEARCH AND CREATION IN PERFORMANCE ARTS
 C/ Verdaguer i Callís, 12, Barcelona.

Foto original de Alessia Bombaci

Foto original de Alessia Bombaci

Foto original de Alessia Bombaci

Foto original de Alessia Bombaci

Foto original de Alessia Bombaci

Foto original de Alessia Bombaci

Foto original de Sandra Nicolau

ADRIANTIC

ESPAI D'INVESTIGACIÓ, CREACIÓ I RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES
 ESPACIO DE INVESTIGACIÓN, CREACIÓN Y RESIDENCIAS ARTÍSTICAS
 SPACE FOR RESEARCH, CREATION AND ARTISTIC RESIDENCIES
 c/ Via Trajana, 11, Sant Adrià del Besòs, Barcelona.

PROJECTES

Projectes de suport a la investigació, creació i producció

- RESIDÈNCIES D'INVESTIGACIÓ, CREACIÓ I PRODUCCIÓ
- PRODUCCIONS DE L'ANTIC TEATRE
- CO-PRODUCCIONS

Projectes d'exhibició

- PROGRAMACIÓ ESCÈNICA REGULAR
- PROGRAMACIÓ DE PRÀCTIQUES ESCÈNIQUES EN PROCÉS
- PROGRAMACIÓ D'ACTIVITATS EN COL·LABORACIÓ

Festivals

- FESTIVAL B2B: BARCELONA <> BERLÍN
- ANTIC GOES ELECTRIC
- FESTIVAL ANTIC HORROR PICTURE SHOW
- FESTIVAL ESCENA CRIMINAL

Projectes internacionals

- cav a: CATALAN ARTISTS VISITING ARTISTS
- FESTIVAL B2B: BARCELONA <> BERLÍN

Projectes de distribució

- MÀNAGEMENT NACIONAL I INTERNACIONAL

Projectes socials i comunitaris

- PROJECTE ARTÍSTIC COMUNITARI AMB ELS VEÏNS DEL BARRI DE SANT PERE
- JORNADA DE PORTES OBERTES AMB ELS VEÏNS

Projectes transversals

- PLA DE COMUNICACIÓ
- PLA DE GESTIÓ DE PÚBLICS
- XARXES SECTORIALS, TERRITORIALS I INTERNACIONALS

PROYECTOS

Proyectos de apoyo a la investigación, creación y producción

- RESIDENCIAS DE INVESTIGACIÓN, CREACIÓN Y PRODUCCIÓN
- PRODUCCIONES DE ANTIC TEATRE
- COPRODUCCIONES

Proyectos de exhibición

- PROGRAMACIÓN ESCÉNICA REGULAR
- PROGRAMACIÓN DE PRÁCTICAS ESCÉNICAS EN PROCESO
- PROGRAMACIÓN DE ACTIVIDADES EN COLABORACIÓN

Festivales

- FESTIVAL B2B: BARCELONA <> BERLÍN
- ANTIC GOES ELECTRIC
- FESTIVAL ANTIC HORROR PICTURE SHOW
- FESTIVAL ESCENA CRIMINAL

Proyectos internacionales

- cav a: CATALAN ARTISTS VISITING ARTISTS
- FESTIVAL B2B: BARCELONA <> BERLÍN

Proyectos de distribución

- MÀNAGEMENT NACIONAL I INTERNACIONAL

Proyectos sociales y comunitarios

- PROYECTO ARTÍSTICO COMUNITARIO CON LOS VECINOS DEL BARRIO DE SANT PERE
- JORNADA DE PUERTAS ABIERTAS CON LOS VECINOS

Proyectos transversales

- PLAN DE COMUNICACIÓN
- PLAN DE GESTIÓN DE PÚBLICOS
- REDES SECTORIALES, TERRITORIALES E INTERNACIONALES

PROJECTS

Support for research, devising and production projects

- RESEARCH, CREATION AND PRODUCTION RESIDENCIES
- ANTIC TEATRE PRODUCTIONS
- COPRODUCTIONS

Exhibition projects

- REGULAR PERFORMANCE PROGRAMMING
- PROGRAMMING OF WORKS IN PROGRESS
- COLLABORATIVE PROGRAMMING

Festivals

- FESTIVAL B2B: BARCELONA <> BERLÍN
- ANTIC GOES ELECTRIC
- FESTIVAL ANTIC HORROR PICTURE SHOW
- FESTIVAL ESCENA CRIMINAL

International projects

- cav a: CATALAN ARTISTS VISITING ARTISTS
- FESTIVAL B2B: BARCELONA <> BERLÍN

Distribution projects

- NATIONAL AND INTERNATIONAL MANAGEMENT

Social and community projects

- ARTISTIC COMMUNITY PROJECT WITH THE SANT PERE NEIGHBOURHOOD
- OPEN DOOR DAYS FOR THE LOCAL COMMUNITY

Transversal projects

- COMMUNICATION PLAN
- AUDIENCE MANAGEMENT PLAN
- SECTORIAL, TERRITORIAL AND INTERNATIONAL NETWORKS

Sesiones Videológicas

4 de FEBRER a les 21 h. / 4 de MARÇ a les 21 h. / 15 de ABRIL a les 21 h.
6 de MAIG a les 21 h. / 3 de JUNY a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros / DURADA: 60 minuts

Direcció: Félix Pérez-Hita i Arturo Bastón.

<http://hilomentalesesionesvideologicas.blogspot.com.es/>

<http://hilomental.tumblr.com/>

VÍDEO: <http://www.youtube.com/watch?v=Ucp7bu6kInY&feature=youtu.be>

HILOMENTAL (*Sesiones Videológicas*) presenta els seus nous video-diàlegs lúdics i reflexius, un intercanvi de vídeos comentats per diferents pensadors, creadors o agents culturals; artistes, cineastes o videoartistes, músics, escriptors o crítics.

Aquesta proposta sorgeix de la voluntat de donar sortida a moltes de les perles audiovisuals perdudes per les profunditats d'internet o oblidades en bancs de dades físics. També es vol contribuir en la creació de noves corrents d'influència – de la mà de persones preparades – més enllà dels suggeriments que ofereixen les televisions o les estrenes cinematogràfiques.

La nostra comunicació telemàtica està mutant, popularitzant-se l'enviament de vídeos a mode de microprogramació, comentari o diàleg. HILOMENTAL (*Sesiones Videológicas*) neix del desig de jugar amb aquesta nova forma de comunicació, així com de la necessitat d'aprendre a comprendre, classificar i interpretar la immensa quantitat de producció audiovisual que es produeix a nivell mundial i s'emmagatzema tant en enclavaments online (youtube, dailymotion, vimeo, Prelinger archives, European Treasures, etc.) com en arxius físics (Videoclubs, arxius OVNI, eXcèntric, Hamaca, etc.).

Entre els convidats a dialogar hi ha Lucas Quejido i Javier Calvo per a la primera sessió, i està confirmada la participació (entr d'altres) d'Andrés Hispano, Ingrid Guardiola, Luis Cerveró (Canadà), Jorge Luis Marzo, Miguel Ángel Blanca (Manos de Topo).

Félix Pérez-Hita i Arturo Bastón són realitzadors i editors exmembres del *Gabinet de Crisi*, un programa de televisió que no es veurà a la televisió (<http://gabinete1234.blogspot.com.es>) i actualment treballen en el projecte *El Protograma*, estudis sobre el progrés de la mentida.

HILOMENTAL (*Sesiones Videológicas*) presenta sus nuevos video-diálogos lúdicos y reflexivos, un intercambio de vídeos comentados por diferentes pensadores, creadores o agentes culturales; artistas, cineastas o videoartistas, músicos, escritores o críticos.

Para sacar a la superficie muchas de las perlas audiovisuales perdidas por las profundidades de internet u olvidadas en bancos de datos físicos, y contribuir a crear nuevas corrientes de influencia - de la mano de personas preparadas-, más allá de las sugerencias que ofrecen las televisions o los estrenos cinematográficos.

Nuestra comunicación telemática está mutando, popularizándose el envío de videos a manera de microprogramación, comentario o diálogo. HILOMENTAL (*Sesiones Videológicas*) nace del deseo de jugar con esta nueva forma de comunicación, así como de la necesidad de aprender a comprender, clasificar e interpretar la inmensa cantidad de producción audiovisual que se produce a nivel mundial y se almacena tanto en enclaves online (youtube, dailymotion, vimeo, Prelinger archives, European Treasures, etc.) como en archivos físicos (Videoclubs, archivos OVNI, eXcèntric, Hamaca, etc.).

Entre los invitados a dialogar estarán (entre otros): Lucas Quejido y Javier Calvo para la primera sesión, y esta confirmada la participación de Andrés Hispano, Ingrid Guardiola, Luis Cerveró (Canada), Jorge Luis Marzo, Miguel Ángel Blanca (Manos de Topo).

Félix Pérez-Hita y Arturo Bastón son realizadores y editores exmiembros del *'GABINETE DE CRISIS, un programa de televisión que no verá en televisión'* (<http://gabinete1234.blogspot.com.es>) y actualmente trabajan en el proyecto *EL PROTOGRAMA estudios sobre el progreso de la mentira*.

HILOMENTAL (Videologic sessions) present their new video dialogues that are both educational and thought-provoking: an exchange of videos with commentaries from different thinkers, creators or cultural agents including artists, film makers, video artists, musicians, writers and critics.

The aim is to bring to the surface many of the audiovisual pearls lurking in the depths of the internet or lying forgotten in data banks, and, with the help of experts, to contribute to the creation of new influential currents that go beyond the suggestions made by television or cinema premieres.

Our ways of communicating are mutating: we are turning more and more to the sending of videos as a means of microprogramming, commentary or dialogue. HILOMENTAL (Videologic sessions) emerges from the desire to play with this new way of communicating, and from the need to begin to learn to understand, classify and interpret the massive amounts of audio visual production at global levels that are being stored both online (youtube, dailymotion, vimeo, Prelinger archives, European Treasures, etc.) and in physical archives (video clubs, OVNI files, eXcèntric, Hamaca, etc.)

Our special guests include Lucas Quejido and Javier Calvo for the first session, and Andrés Hispano, Ingrid Guardiola, Luis Cerveró (Canada), Jorge Luis Marzo and Miguel Ángel Blanca (Manos de Topo) with dates to be confirmed.

Félix Pérez-Hita and Arturo Bastón are directors and editors, former members of *'GABINETE DE CRISIS, un programa de televisión que no verá en televisión'* (<http://gabinete1234.blogspot.com.es>) (*Crisis cabinet: a television programme you won't see on your television*) and are currently working on their project *EL PROTOGRAMA: estudios sobre el progreso de la mentira*.

EL NOU CLUB DE VÍDEO DE BARCELONA

Els DILLUNS a les 21 h.

ENTRADA GRATUÏTA

Organitzat per HABITUAL VIDEO TEAM

www.fluxfestival.org

Dates FLUX CLUB:

11 i 25 de FEBRER, 11 i 25 de MARÇ, 8 i 22 d'ABRIL, 13 i 27 de MAIG,
10 i 17 de JUNY.

Quarta temporada de FLUX CLUB, un club de vídeo que, amb una periodicitat quinzenal i amb la màxima flexibilitat, pretenem que reflecteixi la vitalitat del vídeo de creació de la nostra ciutat. Es tracta d'una extensió del Festival de vídeo d'autor FLUX, amb sessions obertes a tot el que està passant en el camp del vídeo a Barcelona, que complementen el festival des del punt de vista dels seus continguts i que estenen el seu període d'acció més enllà dels dies estrictament dedicats al festival.

FLUX CLUB acull tot tipus de sessions: projeccions, videoperformances i col·loquis que ofereixen al públic la possibilitat del contacte directe amb els videocreadors. Tant poden ser sessions monogràfiques d'autors reconeguts com temàtiques, col·lectives dedicades a autors emergents, a la presentació de treballs d'estudiants, o centrades en la videopoètica o la videodansa.

Durant el segon semestre del 2012 hem organitzat projeccions i col·loquis amb els autors Tommaso Pedone, Boris Labbé & Collectif 10+ [dix][sup], Omar Sherzad, Damián Pissarra, Xavier Gavin i Tea Guarascio.

FLUX CLUB és un espai de difusió del vídeo de creació a la ciutat de Barcelona.

Quarta temporada de FLUX CLUB, un club de vídeo que, con una periodicitat quincenal y con la máxima flexibilidad, pretendemos que refleje la vitalidad del vídeo de creación de nuestra ciudad. Se trata de una extensión del Festival de vídeo d'autor FLUX, con sesiones abiertas a todo lo que está pasando en el campo del vídeo en Barcelona, que complementan el festival desde el punto de vista de sus contenidos y que extienden su período de acción más allá de los días estrictamente dedicados al festival.

FLUX CLUB acoge todo tipo de sesiones: proyecciones, videoperformances y coloquios que ofrecen al público la posibilidad del contacto directo con los videocreadores. Tanto pueden ser sesiones monográficas de autores reconocidos como temáticas, colectivas dedicadas a autores emergentes, a la presentación de trabajos de estudiantes, o centradas en la videopoética o la videodanza.

Durante el segundo semestre del 2012 hemos organizado proyecciones y coloquios con los autores Tommaso Pedone, Boris Labbé & Collectif 10+ [dix][sup], Omar Sherzad, Damián Pissarra, Xavier Gavin y Tea Guarascio.

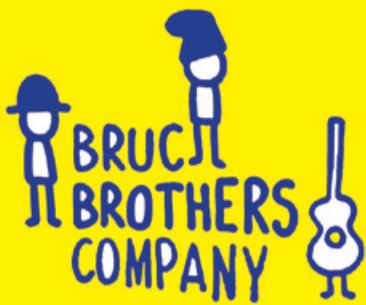
FLUX CLUB es un espacio de difusión del vídeo de creación en la ciudad de Barcelona.

The fourth season of FLUX CLUB is here: a fortnightly and fully flexible video club that aims to reflect the vitality of video creation in our city. It's an extension of the FLUX Video Auteur Festival, with sessions open to everything currently going on in the field of video in Barcelona, complementing the festival's content and extending its sphere of influence beyond the few days programmed for the festival itself.

FLUX CLUB includes all kinds of sessions: screenings, video performances and debates offering direct contact between the audience and the filmmakers. These sessions focus on a range of subjects, from monographics of well known directors to specific themes, from groups of up and coming authors to students; they may cover video poetry or video dance.

During the second half of 2012 we organised screenings and debates around the work of Tommaso Pedone, Boris Labbé & Collectif 10+ [dix][sup], Omar Sherzad, Damián Pissarra, Xavier Gavin and Tea Guarascio.

FLUX CLUB is a space for the dissemination of video art in the city of Barcelona.

LANGUAGES WILL TAKE YOU PLACES

3 de FEBRER, 10 de MARÇ, 7 d'ABRIL, 5 de MAIG i 2 de JUNY.

ENTRADA: 6 euros/1 espectacle. 10 euros/2 espectacles.

www.brucbrothers.cat

L'Antic Teatre inicia aquest 2013 una programació adreçada als més petits. Conscient del baix nivell de coneixement d'altres idiomes al nostre país, proposem un programa infantil un cop al mes per a familiaritzar-se amb llengües estrangeres de forma lúdica i pedagògica.

BRUC BROTHERS COMPANY va ser fundada l'any 2012 amb l'objectiu de presentar al públic infantil català, obres originals musicals en diferents idiomes o reflectint la diversitat cultural.

ELS LLOBATONS

HORA: 11:30 h. / EDAT: 3-6 anys / DURADA: 35 minuts

IDIOMA: Català - Anglès - Francès - Italià

Autor-compositor-actor: Christophe Sainsot Tintou

Durant una festa familiar en una família de llops, uns llobatons decideixen escapar-se per anar a jugar al bosc. Després d'haver-se perdut, trobaran el seu camí ajudats per tots els animals del bosc. Els llops venen de molts països diferents, parlen molts idiomes: català, francès, anglès i italià! Escrit per a nens d'entre 3 i 6 anys, amb música i envoltat de sons molt variats.

THE CAT, THE RAT AND A MOTORCYCLE

HORA: 13:00 h. / EDAT: 6-12 anys / DURADA: 50 minuts

IDIOMA: Català - Anglès

Autor/compositor: Christophe Sainsot Tintou

Actors: Christophe Sainsot Tintou, Silvia Dotti, Matthieu Duret

VIDEO: http://www.youtube.com/watch?v=5JnCWO0n6ho&feature=player_embedded

Un conte musical original en anglès i català sobre les diferències, l'amistat i la comunicació. Una rata de Barcelona i un gat de Brighton entrenen un viatge i acaben trobant-se a mig camí entre els seus dos països. Tres músics/actors/cantants interpreten aquest conte original en anglès i català.

Antic Teatre inicia este 2013 una programación dirigida a los más pequeños. Consciente del bajo nivel de conocimiento de otros idiomas en nuestro país, proponemos un programa infantil una vez al mes para familiarizarse con lenguas extranjeras de forma lúdica y pedagógica.

BRUC BROTHERS COMPANY fue fundada el año 2012 con el objetivo de presentar al público infantil catalán, obras originales musicales en diferentes idiomas o reflejando la diversidad cultural.

ELS LLOBATONS (Los lobitos)

HORA: 11:30 h. / EDAD: 3-6 años / DURACIÓN: 35 minutos

IDIOMA: Catalán - Inglés - Francés - Italiano

Autor-compositor-actor: Christophe Sainsot Tintou

Durante una festa familiar en una família de lobos, unos lobitos deciden escaparse para ir a jugar en el bosque. Después de haberse perdido, encontrarán su camino ayudados por todos los animales del bosque. Los lobos vienen de muchos países diferentes, hablan muchos idiomas: catalán, francés, inglés e italiano! Escrito para niños de entre 3 y 6 años, con música y rodeados de sonidos muy variados.

THE CAT, THE RAT AND A MOTORCYCLE

HORA: 13:00 h. / EDAD: 6-12 años / DURACIÓN: 50 minutos

IDIOMA: Catalán - Inglés

Autor-compositor: Christophe Sainsot Tintou

Actores: Christophe Sainsot Tintou, Silvia Dotti, Matthieu Duret

Video promocional: http://www.youtube.com/watch?v=5JnCWO0n6ho&feature=player_embedded

Un cuento musical original en inglés y catalán sobre las diferencias, la amistad y la comunicación. Una rata de Barcelona y un gato de Brighton emprenden un viaje y acaban encontrándose a medio camino entre sus dos países. Tres músicos, actores y cantantes interpretan este cuento original en inglés y catalán.

Starting in 2013, Antic Teatre introduces a programme for younger audiences. Given young Spaniards' generally low proficiency in foreign languages, we propose a monthly children's programme to provide an educational and playful context in which children can become familiar with other languages.

BRUC BROTHERS COMPANY was founded in 2012 with the aim of showing Catalan children original musical plays, either using different languages or reflecting cultural diversity.

ELS LLOBATONS (The wolf cubs)

TIME: 11:30 h. / AGE: 3-6 years / RUNNING TIME: 35 minutes

LANGUAGE: Catalan - English - French - Italian

Author/composer/actor: Christophe Sainsot Tintou

During a family party held by a family of wolves, some cubs decide to escape to go and play in the woods at night. After getting lost, they find their way back home, helped by all the animals that live in the wood. The wolves come from lots of different countries and speak different languages: Catalan, English, French and Italian. With music and lots of different sounds, for children aged between 3 and 6 years. This original play is performed by the author.

THE CAT, THE RAT AND A MOTORCYCLE

TIME: 13:00 h. / AGE: 6-12 years

RUNNING TIME: 50 minutes / LANGUAGE: Catalan - English

Author/composer: Christophe Sainsot Tintou

Actors: Christophe Sainsot Tintou, Silvia Dotti, Matthieu Duret

VIDEO: http://www.youtube.com/watch?v=5JnCWO0n6ho&feature=player_embedded

An original play in English and Catalan about differences, friendship and communication. A rat from Barcelona and a cat from Brighton decide to travel and end up meeting between their two countries. Three musicians, actors and singers perform this original story in English and Catalan.

P

MOS A MOS. Tast de Poesia l'Antic Teatre

14 de GENER, 18 de FEBRER, 18 de MARÇ, 29 d'ABRIL, 20 de MAIG i 18 de JUNY.

HORARI: a les 21 h. / ENTRADA: 6 euros / DURADA: 60 minuts

ARTISTES: Joan Margarit, Roser Amills, Víctor Amela, Josep Pedrals,

Els Nens Eutròfics, Enric Hernáez, Santiago Chamizo, David Castillo,

Carlos Zanón i Anna Aguilar Amat.

ORGANITZA: Eduard Sanahuja i Jordi Virallonga

Mos a Mos / Tast de poesia a l'Antic Teatre es una programació d'actes que té la poesia com a eix central. No obstant això, pretén defugir del format clàssic dels actes de poesia: un poeta assegut darrera d'una taula o dempeus enfront d'un faristol recitant poemes. El fet de comptar amb un espai escènic com el de l'Antic Teatre propicia un format més dinàmic, més proper al públic, amb qui sovint es podrà interaccionar. En aquest sentit, els actes programats combinen la poesia amb altres arts o disciplines buscant sinèrgies que puguin interessar un públic ampli. Es tracta de gaudir d'un menú de poemes, mos a mos, nòs amb nòs, amb la tranquil·litat i la cerimònia que tot tast requereix.

Mos a Mos no pretén fer de la poesia un espectacle, però sí que vol presentar una poesia espectacular, una mostra que abracci des de l'essencialitat quotidiana de Joan Margarit fins a l'erotisme provocatiu de Roser Amills i Víctor Amela; des de la ironia rimada amb rock de Josep Pedrals i Els Nens Eutròfics, fins a la dansa, el cant, la performance o la música d'Enric Hernáez i Santiago Chamizo, embolcallant els versos recitats per David Castillo, Carlos Zanón i Anna Aguilar Amat. Dues llengües i moltes músiques.

Mos a mos / cata de poesia en Antic Teatre es una programación de actos que tiene la poesía como eje central. No obstante, pretende rehuir del formato clásico de los actos de poesía: un poeta sentado detrás de una mesa o de pie delante de un atril recitando poemas. El hecho de contar con un espacio escénico como el de Antic Teatre, propicia un formato más dinámico, más próximo al público, con el que a menudo se podrá interaccionar. En este sentido, los actos programados combinan la poesía con otras artes o disciplinas, buscando sinergias que puedan interesar a un público amplio. Se trata de disfrutar de un menú de poemas, mos a mos, nòs amb nòs, con la tranquilidad y la ceremonia que toda cata requiere.

Mos a Mos no pretende hacer de la poesía un espectáculo, pero sí que quiere presentar una poesía espectacular, una muestra que abrace des de la esencialidad cotidiana de Joan Margarit hasta el erotismo provocativo de Roser Amills y Víctor Amela; desde la ironía rimada con rock de Josep Pedrals y Santiago Chamizo, envolviendo los versos recitados por David Castillo, Carlos Zanón y Anna Aguilar Amat. Dos lenguas y muchas músicas.

Mos a mos / poetry tasting at the Antic Teatre is a series of acts with poetry as the central axis. However, it aims to avoid the classic format of recitals that involve someone sitting at a desk or standing behind a podium reciting poems. Having a performance space like the Antic Teatre encourages a much more dynamic format, closer to the audience, who can be invited to take part. In this sense, the programmed acts combine poetry with other art forms and disciplines, looking for synergies that can appeal to a wide audience. We want to enjoy a gourmet selection of poems with the calm and ceremony that a good tasting requires.

Mos a Mos does not aim to make a spectacle out of poetry, but to present spectacular poetry; a selection that contains the everyday essentialism of Joan Margarit and the provocative eroticism of Roser Amills and Víctor Amela, the rock

rhymes of Josep Pedrals and Santiago Charrizo and the recited verses of David Castillo, Carlos Zanón and Anna Aguilar Amat. Two languages and much music.

Antic Teatre Cabaret El Desplume

17 de GENER: Presentació del cabaret amb la Projectió del documental: **Madame Arthur**

18 de GENER, 27 de FEBRER, 27 de MARÇ, 24 d'ABRIL, 22 de MAIG i 19 de JUNY.

HORARI: a les 21 h.

ENTRADA: 10 euros / 3 euros el dia de la projecció de **MADAME ARTHUR**

DURADA: 60 minuts

Organitza: Eduardo Gión i Antic Teatre

Artistes: Victor Guerrero, Christine, Adrià Garcia Pau, Israel Samsó

i altres artistes per confirmar.

<http://undesplumeenelantic.blogspot.com.es/>

Antic Teatre es vestirà amb lluentons. Un cop al mes, l'Antic Teatre Cabaret proposarà un recorregut pel verdader cabaret dels 70, pels seus locals, els seus artistes i el seu ambient canalla. Més que una obra de teatre, Antic Teatre Cabaret serà una festa, un tribut i un homenatge a tots aquells que van lluitar per donar-li color a una Barcelona gris i asfíxiada.

Els protagonistes de Antic Teatre Cabaret seran els mateixos artistes que protagonitzaven el cabaret dels 70, juntament amb altres artistes convidats.

Cada sessió comptarà amb un mestre de cerimònies (Victor Guerrero), una vedette (Christine), un ballari de flamenc (Adrià Garcia Pau) i un "picant" humorista i cantant (Israel Samsó). A més, cada vetllada comptarà amb un convidat sorpresa, relacionat amb el cabaret dels 70.

Les actuacions en directe es mesclaran amb imatges i vídeos de les actuacions d'artistes tan emblemàtics com Madame Arthur, Pirondello, Paco España, Antonio Amaya, i un dels artistes que va presentar les seves creacions al mateix Antic Teatre (entre els anys 60 i 70), Pierrot.

Antic Teatre Cabaret serà un lloc de trobada pels amants d'aquest gènere i permetrà descobrir a aquells que ho desconeixen el que significa una verdadera vetllada cabaretera.

17 de GENER: Projectió del documental: **Madame Arthur a les 21 h.**

Presentació de l'Antic Teatre Cabaret amb la projecció del documental Madame Arthur, dedicat a la faceta artística i personal d'un dels primers transformistes que va haver-hi a la Barcelona dels anys 60 i 70.

Antic Teatre se viste de lentejuelas. Una vez al mes, Antic Teatre Cabaret propondrá un recorrido por el verdadero cabaret de los 70, por sus locales, sus artistas y su ambiente canalla. Más que una obra de teatro, será una fiesta, un tributo y un homenaje a todos aquellos que lucharon por darle color a una Barcelona gris y asfíxiada.

Los protagonistas de Antic Teatre Cabaret serán los mismos artistas que protagonizaban el cabaret de los 70, junto con otros artistas invitados. Cada sesión contará con un maestro de ceremonias (Victor Guerrero), una vedette (Christine), un bailarín de flamenco (Adrià Garcia Pau) y un humorista y cantante picante (Israel Samsó). Además cada velada tendrá un invitado sorpresa, relacionado con el cabaret de los 70.

Las actuaciones en directo se mezclarán con imágenes y vídeos de actuaciones de artistas tan emblemáticos como Madame Arthur, Pirondello, Paco España, Antonio Amaya, y uno de los artistas que presentó sus creaciones en el mismo Antic Teatre (entre los años 60 y 70), Pierrot.

Antic Teatre Cabaret será un lugar de encuentro para los amantes de este género y permitirá descubrir a aquellos que lo desconocen lo que significa una verdadera velada cabaretera.

17 de ENERO: Proyección del documental: **Madame Arthur a las 21 h.**

Presentación de Antic Teatre Cabaret con la proyección del documental Madame Arthur, dedicado a la faceta artística y personal de uno de los primeros transformistas que hubo en Barcelona en los años 60 y 70.

Antic Teatre is dressing up in sequins! Once a month, the Antic Teatre Cabaret will invite us back to the authentic cabaret of the 70s, to visit its clubs and artistes and soak up its raffish atmosphere. More than a stage show, this will be a party, a tribute and a homage to all those who fought to bring colour to Barcelona during its grey and airless period.

The stars of Antic Teatre Cabaret are genuine artistes who performed cabaret in the 70s, along with various guest artists. Each session will have Victor Guerrero as master of ceremonies, and include performances from a singer (Christine), a flamenco dancer (Adrià Garcia Pau) and a singer of risqué and humorous numbers (Israel Samsó). In addition, each evening's performance will introduce a surprise guest with some link to the period. The live acts will be interspersed with images and videos of performances by such well-known artistes as Madame Arthur, Pirondello, Paco España, Antonio Amaya, and an artist who used to show his work here at the Antic Teatre in the 60s and 70s: Pierrot.

Antic Teatre Cabaret will become a meeting point for lovers of this genre and will allow those who never have before to experience a genuine evening of cabaret.

January 17: Screening of the documentary **Madame Arthur, 21h**

Antic Teatre Cabaret will open with the screening of this documentary, dedicated to the artistic persona and personal life of one of Barcelona's premier drag queens of the 60s and 70s.

PERE FAURA

PATIO DE IMPROVISACIONES

5, 12, 19 i 26 de MARÇ a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros / **DURADA:** 45 minuts

Performer: Pere Faura

Il·luminació: Israel Quintero

Vídeo: Joan Escofet

Música: per determinar

Invitats encara per confirmar

www.perefaura.com

Patio de improvisaciones és una sèrie de 4 sessions d'improvisació escènica d'un sol performer en relació a altres elements o disciplines.

5 de MARÇ: **RADIO PATIO** són improvisacions creades a partir del que sona a la ràdio aquell dia.

12 de MARÇ: **VIDEO PATIO** és la relació entre text, moviment i imatge, entre teatre i cinema.

19 de MARÇ: **SOLO AL PATIO** és la improvisació en la total soledat.

26 de MARÇ: **TODOS AL PATIO** és la interacció amb altres performers en una assemblea teatral i coreogràfica consensuada col·lectivament i espontàniament.

Pere Faura. Després d'uns anys estudiant i treballant com a ballari i coreògraf a Amsterdam, Pere Faura torna a Barna el 2011 per continuar desenvolupant el seu treball escènic que normalment es caracteritza per l'apropiació d'elements de la cultura pop, com l'striptease, la disco, els musicals o el porno, per descontextualitzar-los i remesclar-los novament en una coreografia multidisciplinària entre tots els elements que conformen l'engranatge teatral.

Patio de improvisaciones es una serie de 4 sesiones de improvisación escénica de un solo performer en relación con otros elementos o disciplinas.

5 de MARZO: **RADIO PATIO** son improvisaciones creadas a partir de lo que suena en la radio ese día.

12 de MARZO: **VIDEO PATIO** es la relación entre texto, movimiento e imagen, entre teatro y cine.

19 de MARZO: **SOLO AL PATIO** es la improvisación en la total soledad.

26 de MARZO: **TODOS EN EL PATIO** es la interacción con otros performers en una asamblea teatral y coreográfica consensuada colectivamente y espontáneamente.

Pere Faura. Después de unos años estudiando y trabajando como bailarín y coreógrafo en Amsterdam, Pere Faura vuelve a Barna en 2011 para continuar desarrollando su trabajo escénico que normalmente se caracteriza por la apropiación de elementos de la cultura pop, como el striptease, la disco, los musicales o el porno, para descontextualizarlos y remezclarlos nuevamente en una coreografía multidisciplinaria entre todos los elementos que conforman el engranaje teatral.

Patio de Improvisaciones (Improvisation Playground) is a series of 4 improvisation sessions for one performer in relation to other elements or disciplines.

MARCH 5th: **RADIO PATIO (Radio Playground)** consists of improvisations created based on what's on the radio that day.

MARCH 12th: **VIDEO PATIO (Video Playground)** is the relationship between text, movement and image, between theatre and film.

MARCH 19th: **SOLO AL PATIO (Playground Solo)** is an improvisation in total solitude.

MARCH 26th: **TODOS EN EL PATIO (Everyone in the Playground)** is the interaction with other performers in a theatrical and choreographic assembly agreed collectively and spontaneously.

Pere Faura. After several years studying and working as a dancer and choreographer in Amsterdam, Pere Faura returned to Barcelona in 2011 to continue developing his performance work, normally characterised by the appropriation of elements of pop culture, such as striptease, disco, musicals or porn, which he then de-contextualizes and re-mixes, creating a new multidisciplinary choreography using all the elements of theatrical convention.

Liminal GR - 2013

Liminal GR - Trànsit projectes

15 de GENER a les 20 h. "HOMENATGE A L'IDIOTA"

12 de FEBRER a les 20 h "SMELLS LIKE TEEN SPIRIT"

19 de FEBRER a les 20 h. "4 NOCES I UN LIMINAL"

26 de FEBRER a les 20 h. "MODA"

ENTRADA: 8 euros

Producció: Trànsit Projectes

Comissaris: Pilar Cruz i Marc Roig

Producció executiva: Marta Junco

www.liminalgr.org

Liminal GR és un projecte de difusió creativa, un espai d'interacció entre el presencial i el virtual per a crear i difondre produccions culturals. Els comissaris, Pilar Cruz i Marc Roig, estableixen cada any uns eixos de reflexió / acció a partir de mites i automatismes de la cultura contemporània. Cada tema es debat a les xarxes i a les wikis. Tot plegat acaba materialitzant-se en una jornada de presentació de projectes per a cada tema a l'Antic Teatre. Tot i les retallades de suport públic a aquest projecte, i després de nombrosos suports, l'equip de Liminal Gr ha decidit continuar endavant i la nova temporada arrenca amb 4 nous temes i sis projectes. En paral·lel a aquests projectes es compta amb d'altres propostes per a plantejar els diferents temes d'anàlisi, creació i difusió.

Homenatge a l'idiota.

"Homenatge a l'idiota" de Soren Evinson i Bernat Gisbert (performance)

Smells like teen spirit.

"Believe Bieber", per Mariokissime (vídeo i instal·lació)

"Tècniques de supervivència núm. 2 Homo Ludens", Rosana Antolí (investigació)

4 bodes i un liminal.

"4 bodes" Elisabet Roselló Román (espectacle de dansa)

Moda

"Unexpected dresses for undefined ceremonies" (Vestits inesperats per a cerimònies indefinides), de Javier Murugarren (col·lecció de roba i performance).
"Third Fashion: Ann Cyan & Yayou" Marinetta (Campanya publicitària d'una col·lecció de moda).

Liminal GR es un proyecto de difusión creativa, un espacio de interacción entre lo presencial y lo virtual para crear y difundir producciones culturales. Los comisarios, Pilar Cruz y Marc Roig, establecen cada año unos ejes de reflexión/acción a partir de mitos y automatismos de la cultura contemporánea sobre los cuales trabajan los artistas y se debate en las redes y en las wikis. Todo ello acaba materializándose en cuatro jornadas de presentación de proyectos en el Antic Teatre. Pese a los recortes de apoyo público a este proyecto, y después de numerosos apoyos, el equipo de Liminal Gr ha decidido continuar adelante y la nueva temporada arranca con 4 nuevos temas y seis proyectos. En paralelo a estos proyectos se cuenta con otras propuestas, para plantear los diferentes temas de análisis, creación y difusión.

Homenaje al idiota.

"Homenaje al idiota" de Soren Evinson y Bernat Gisbert (performance)

Smells like teen spirit.

"Believe Bieber", por Mariokissime (vídeo e instalación)

"Técnicas de supervivencia núm. 2 Homo Ludens", Rosana Antolí (investigación)

4 bodas y un liminal.

"4 bodas" Elisabet Roselló Román (espectáculo de danza)

Moda

"Unexpected dresses for undefined ceremonies" (Vestidos inesperados para ceremonias indefinidas), de Javier Murugarren (colección de ropa y performances).

"Third Fashion: Ann Cyan & Yayou" Marinetta (Campaña publicitaria de una colección de moda).

Liminal GR is a project for creative dissemination, a space for interaction between the present and the virtual to create and disseminate cultural productions. Curators Pilar Cruz and Marc Roig select the various lines of reflection/action each year based on myths and axioms of contemporary culture, which are worked on by the artists and debated on the networks and wikis. The result materialises as four days of project presentations at the Antic Teatre. Despite the cuts in public funding to this project, and after much support, the Liminal Gr team has decided to carry on and the new season takes off with 4 new themes and six projects. At the same time, several other proposals are on the go, to consider the various themes of analysis, creation and diffusion.

Homage to the Idiot.

"Homage to the Idiot" by Soren Evinson and Bernat Gisbert (performance)

Smells like teen spirit.

"Believe Bieber", by Mariokissime (video and installation)

"Survival techniques num. 2 Homo Ludens", Rosana Antolí (investigation)

4 weddings and a Liminal.

"4 weddings" Elisabet Roselló Román (dance performance)

Fashion

"Unexpected dresses for undefined ceremonies" by Javier Murugarren (fashion show and performances).

"Third Fashion: Ann Cyan & Yayou" Marinetta (Fashion collection publicity campaign).

Mecal pro

Festival Internacional de Curtmetratges de Barcelona

Mecal pro 2013.

Festival Internacional de Curtmetratges de Barcelona

4, 5, 6 i 7 d'ABRIL horaris a confirmar

ENTRADA: 4,5 euros sessió / 9 euros dia

<http://www.mecalbcn.org/>

Mecal, Festival Internacional de Curtmetratges de Barcelona, celebrarà la seva catorzena edició entre els dies 4 i 28 d'abril de 2013. El festival es manté i evoluciona a la vegada, tot buscant sempre el millor i el més innovador en el camp de l'audiovisual en format curt per oferir-ho al seu públic. El certamen projectarà més de 300 curtmetratges de gran qualitat de més de 30 països diferents, repartits en quatre seccions de competició: Internacional, Obliqua, Documental i una nova secció dedicada a l'Animació, que competiran per nombrosos premis atorgats pel públic i el jurat. També es podran veure varietat de seccions paral·leles que recorreran diferents èpoques, gèneres i temàtiques.

Més de 14 anys dedicats al curtmetratge, a la seva difusió i al seu reconeixement públic, han servit a Mecal per a convertir-se en un certamen de gran prestigi dins i fora del seu espai natural, la ciutat de Barcelona. A l'estranger Mecal ja és un nom destacat en el panorama internacional de certàmens de curtmetratges, essent àmpliament reconegut tant per festivals i distribuïdors com per productors i realitzadors de curts. I en el nostre país, i especialment la ciutat de Barcelona, la seva trajectòria i caràcter continuen essent premiats i correspostos per un públic fidel i uns no menys importants col·laboradors, empreses i institucions.

Mecal, Festival Internacional de Cortometrajes de Barcelona, celebrará su decimocuarta edición entre los días 4 y 28 de abril de 2013. El festival se mantiene y evoluciona, siempre buscando lo mejor y más innovador del campo del audiovisual en formato corto para ofrecerlo a su público. El certamen proyectará más de 300 cortometrajes de gran calidad provenientes de más de 30 países diferentes, repartidos en cuatro secciones a competición: Internacional, Obliqua, Documental y una nueva sección dedicada a la Animación, que competirán por numerosos premios otorgados por el jurado y el público. También se podrán ver variedad de secciones paralelas que recorrerán diferentes épocas, géneros y temáticas.

Más de 14 años dedicados al cortometraje, a su difusión y reconocimiento, han servido a Mecal para convertir-se en un certamen de gran prestigio dentro y fuera de su espacio natural, la ciudad de Barcelona. En el extranjero, porque Mecal ya es un nombre destacado en el panorama internacional de certámenes de cortometrajes, siendo ampliamente reconocido tanto por festivales y distribuidores, como por productores y realizadores de cortos. En nuestro país, especialmente en Barcelona, porque su trayectoria y carácter continúan siendo premiados y avalados por un público fiel y unos no menos importantes colaboradores, empresas e instituciones.

The 15th edition of Mecal, the International Short Film Festival of Barcelona, will take place between the 4th and the 28th of April. The festival continues to develop, constantly searching for the most interesting and innovative trends in short film format to deliver to its audience. About 300 short films from more than 30 different countries will be screened, competing for numerous awards from both jury and audience in four different competition categories: International, Oblique and Documentary and a new Animation section. There will be concurrent special screening programmes covering a variety of periods, genres and subject matters.

Thanks to more than 14 years dedicated to the recognition and promotion of short films, Mecal, Barcelona's International Short Film Festival, has become a well-known event both in its city of origin and in the rest of the world. Internationally, Mecal is an established name in the arena of short film competitions, recognised by festivals and distributors, producers and short film makers alike. In our country, and Barcelona in particular, Mecal's distinctive career and character are continuously rewarded and backed by a loyal audience and, just as importantly, by the companies and organisations who lend their support.

EL CONDE DE TORREFIEL

ESCENAS PARA UNA CONVERSACIÓN DESPUES DEL VISIONADO DE UNA PELICULA DE MICHAEL HANEKE

19 de GENER a les 21 h. i 20 de GENER a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 60 minuts

Idea i creació: El Conde de Torrefiel
Direcció: Pablo Gisbert
Textos: Rebecca Praga
Intèrprets: David Mallols, Mario Pons-Macià, Quim Bigas, Pablo Gisbert, Tanya Beyeler
Disseny de llums: Marcela Prado

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

www.elcondedetorrefiel.com

Vídeo: <http://vimeo.com/42613951>

Il·lustració sobre una fotografia de Sandra Nicolau

Ningú mai va saber què fer amb la seva vida.

Per això, en una ciutat, existeixen tantes possibilitats per poder concretar una vida. I per això, perquè en una ciutat hi ha tantes possibilitats per a concretar una vida, ningú va saber mai què fer amb la seva vida. Desastres que resulten gairebé imperceptibles pel seu caràcter quotidià.

Les creacions de El Conde de Torrefiel tenen el seu punt de partida en l'art plàstic, la literatura contemporània i la performance. El seu treball consisteix en confrontar realitats i transcendir els paràmetres del llenguatge verbal per a convertir les constants de la comunitat en poesia escènica i visual.

Nadie supo nunca qué hacer con su vida. Por eso, en una ciudad, existen tantas posibilidades para poder concretar una vida.

Y por eso, porque en una ciudad hay tantas posibilidades para concretar un vida, nadie supo nunca qué hacer con su vida. Desastres que resultan casi imperceptibles por su carácter cotidiano.

Las creaciones de El Conde de Torrefiel tienen su punto de partida en el arte plástico, la literatura contemporánea y la performance. Su trabajo es confrontar realidades y trascender los parámetros del lenguaje verbal para convertir las constantes de la comunidad en poesía escènica i visual.

Nobody ever knows what to do with their life.

Because of this, in a city, there are many possibilities for making a life.

And because of this, of these many possibilities in a city for making a life, nobody ever knows what to do with their life.

Everyday disasters that are almost imperceptible because of their everydayness.

El Conde de Torrefiel's productions are fed by art, contemporary literature, and performance; their ultimate objective is to confront and oppose realities in order to transcend the parameters of verbal language, and to create staged poetry out of the universal constants of everyday life.

ALIUS

EL RETORN dels ALIUS

25 de GENER a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 75 minuts

Saxo i veu: Mireia Tejero
Bateria i veu: Mercè Ros
Guitarra: Pepe Gómez
Baix: Joan Vigo

www.mireiatejero.com
www.mireiatejero.com/portfolio/alius/

Alius es va formar el 1994. Durant 10 anys van recórrer tots els festivals nacionals i europeus i les sales i locals més emblemàtics. En aquest període van gravar dos Cd's, Mirando a la Meca (1996) i Alius Suda (1998). L'any 2012 es tornen a unir ampliant el seu repertori.

Alius ha estat un dels grups d'avantguarda més innovadors de l'escena independent nacional. Fan de la transgressió i la provocació el seu llenguatge musical. Caòtics, inconstants i brutals, la seva música és una barreja explosiva que combina el rock més animal i psicodèlic amb ambients free-jazz, on la improvisació pot fer variar completament la idea inicial.

"L'eclecticisme musical portat a uns extrems insòlits, especialment en aquest país". Mondo Sonoro

Mireia Tejero i Mercè Ros músiques i performers, han liderat bandes multidisciplinars integrades per dones, com La Orquesta de Tacón, Las Gambas o Las Reinas. Col·laboradores habituals de la companyia de dansa Sol Picó i impulsores de diferents propostes escèniques i musicals com l'actual SUA i el Moviment d'Insurrecció Sonora MIS. Pepe Gómez i Joan Vigo tenen una llarga trajectòria musical i formen part de diverses formacions de rock, jazz i blues.

Alius se formó en el 1994. Durante 10 años recorrieron todos los festivales nacionales y europeos, las salas y locales más emblemáticos. En este período registraron dos Cd's, Mirando a la Meca (1996) y Alius Suda (1998). En el año 2012 se vuelven a unir ampliando su repertorio.

Alius ha sido uno de los grupos de vanguardia más innovadores de la escena independiente nacional. Hacen de la transgresión y la provocación su lenguaje musical. Caóticos, inconstantes y brutales, su música es una mezcla explosiva que combina el rock más animal y psicodélico con ambientes free-jazz, donde la improvisación puede hacer variar completamente la idea inicial.

"El eclecticismo musical llevado a unos extremos insólitos, especialmente en este país". Mondo Sonoro

Mireia Tejero y Mercè Ros músicas y performers, han liderado bandas multidisciplinarias integradas por mujeres como La Orquesta de Tacón, Las Gambas o Las Reinas. Colaboradoras habituales de la compañía de danza Sol Picó e impulsoras de múltiples propuestas escénicas y musicales como la actual SUA y el Movimiento de Insurrección Sonora MIS. Pepe Gómez y Joan Vigo tienen una larga trayectoria musical y forman parte de diversas formaciones de rock, jazz y blues.

Alius was created in 1994. For 10 years they were at all the national and European festivals, at all the best-known venues and halls. During this time they published two CDs, Mirando a la Meca (1996) and Alius Suda (1998). In 2012 they got back together and extended their repertoire. Alius has been one of the most innovative avant-garde groups within the national, independent field. They create their musical language out of transgression and provocation. Chaotic, inconsistent and brutal, their music is an explosive mix of animal and psychedelic rock with free-jazz airs, where improvisation can transform the initial idea completely. *"Musical eclecticism taken to unheard of heights, particularly as regards this country"* (Mondo Sonoro)

Mireia Tejero and Mercè Ros musicians and performers, have led all-female multidisciplinary groups such as La Orquesta del Tacón, Las Gambas and Las Reinas. They are regular collaborators with the Sol Picó dance company and have initiated many performance and music proposals including the on-going SUA and the Sound Insurrection Movement (MIS). Pepe Gómez and Joan Vigo have lengthy musical trajectories and are members of various rock, jazz and blues bands.

HELENA PELLISÉ

FRAGMENTS DE COS

26 de GENER a les 21 h. i 27 de GENER a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 45 minuts

Direcció artística: Helena Pellisé i Guy Leon

Idea original i interpretació: Helena Pellisé

Disseny de so: Nathalie Huber/ARK

Realització i edició de vídeo: Ariadna Pujol

Fotografies: Clara Bes

Agraïments a:

Raquel Anguita, Diego Anido, Pilar Alba, Sabin Huber, Steve Clorfeine.

Amb la col·laboració de nunArt i Centre Cívic Barceloneta.

www.helenapellise.blogspot.com

VÍDEO:

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=tFzagUI-QQU

Fragments de cos neix de la necessitat d'explorar la fisicalitat del meu cos i el seu moviment. Fragments corporis posats en escena, independents uns dels altres que creen inevitablement un espai imaginari personal per a cada observador. Són fragments d'aquells llocs on hi acostumo a passar, aquells estats de desafiament on no hi estic còmoda, aquelles imatges i sensacions que em fan originar el moviment.

La improvisació és un element essencial d'aquest solo, tant en el procés de creació (definint el meu vocabulari físic i personal) com a l'escenari (sent la manera de com utilitzo aquest vocabulari dins d'una estructura). Agraïixo l'acompanyament del ballari Guy Leon i la col·laboració de Nathalie Huber amb la creació de l'espai sonor, els quals m'han ajudat a definir aquest treball.

Helena Pellisé. Compromesa profundament en la improvisació com a eina pedagògica, d'investigació i creació en el seu treball de cos i moviment. Actua amb les seves pròpies creacions i col·labora amb artistes d'altres disciplines a Catalunya, Israel, Alemanya i Suïssa. Actualment desenvolupa la seva recerca i metodologia dins del marc del seu laboratori improLab. Directora i membre de la companyia de dansa-improvisació "los3 nombres de un gato".

Fragments de cos (Fragmentos de cuerpo) nace de la necesidad de explorar la fisicalidad de mi cuerpo y su movimiento. Fragmentos corpóreos puestos en escena, independientes unos de los otros que crean inevitablemente un espacio imaginario personal para cada observador. Son fragmentos de aquellos lugares donde suelo pasar, aquellos estados de desafío donde no estoy cómoda, aquellas imágenes y sensaciones que me hacen originar el movimiento.

La improvisación es un elemento esencial de este solo, tanto en el proceso de creación (definiendo mi vocabulario físico y personal) como en el escenario (siendo la manera de como utilizo este vocabulario dentro de una estructura). Agradezco el acompañamiento del bailarín Guy Leon y la colaboración de Nathalie Huber con la creación del espacio sonoro, los cuales me han ayudado a definir este trabajo.

Helena Pellisé. Comprometida profundamente en la improvisación como herramienta pedagógica, de investigación y creación en su trabajo de cuerpo y movimiento. Actúa con sus propias creaciones y colabora con artistas de otras disciplinas en Cataluña, Israel, Alemania y Suiza. Actualmente desarrolla su investigación y metodología dentro del marco de su laboratorio improLab. Directora y miembro de la compañía de danza-improvisación "los3 nombres de un gato".

Fragments de cos (Body Fragments) is born of my need to explore the physicality of my body and its movement. Corporeal fragments put on stage, independent of one another, but which inevitably create a personal imaginary space for each observer. Fragments of those places which I usually pass through, those challenging states in which I am not at ease, those images and feelings which originate movement in me.

Improvisation is an essential part of this solo, both during the creative process (by which I define my personal physical vocabulary) and on stage (being the way I use this vocabulary inside a structure). For their help in defining this work I wish to thank dancer Guy Leon for his accompaniment and Nathalie Huber for creating the sound space.

Helena Pellisé is deeply committed to improvisation as a pedagogic, investigative and a creation tool in her body and movement work. She performs her own creations and collaborates with artists from different artistic disciplines in Catalonia, Israel, Germany and Switzerland. She is currently developing her own methodology and research inside the framework of her own laboratory improLab. She is director and a member of dance-improvisation company "los3 nombres de un gato".

DIANA GADISH

LUCY PUSSY LIVE

31 de GENER, 1 i 2 de FEBRER a les 21 h. i 3 de FEBRER a les 20 h.

ESTRENA

*Presentació "WORK IN PROGRESS" de l'espectacle:

21 i 29 de GENER a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros

(WORK IN PROGRESS, 21 i 29 de GENER: 3 euros)

DURADA: 50 minuts

Creació i interpretació: Diana Gadish

Assistència artística: Amaranta Velarde i Michael Gadish

Tècnic llums: Joana Serra

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

www.dianagadish.com

Lucy Pussy Live és un treball que engloba la dansa i el clown.

L'estètica de cabaret, café-teatre i "vodevil" és utilitzada com a estereotip d'entreteniment. No obstant això, el típic espectacle d'entreteniment no s'acaba de materialitzar; Lucy Pussy, la protagonista, no és capaç d'entretèner al seu públic com suposadament hauria de fer. Justament d'aquesta incapacitat, sorgeix quelcom nou, un món ple de possibilitats d'acció que van més enllà d'allò preestablert, creant-se una atmosfera indiscernible on la precarietat acaba desvetllant la seva bellesa.

Diana Gadish es va graduar el 2007 en S.N.D.O. (Estudis Superiors de Coreografia a Amsterdam). Des de llavors ha treballat com a intèrpret en diversos projectes de dansa-teatre-performance a Holanda, Suïssa, Alemanya, Àustria i Espanya. Al 2008 va començar a treballar com a clown al costat de Jango Edwards, que li va dirigir el solo *Genesis Joplin* (2010). Com a clown també ha col·laborat amb Jef Johnson (Mèxic - 2011).

Lucy Pussy Live es un trabajo que engloba la danza y el clown.

La estética de cabaret, café-teatro y "vodevil" es utilizada como estereotipo de entretenimiento. No obstante, el típico espectáculo de entretenimiento no se acaba de materializar. Lucy Pussy, la protagonista, no es capaz de entretener a su público como supuestamente debería hacer. Justamente de esta incapacidad, surge algo nuevo, un mundo lleno de posibilidades de acción que van más allá de lo preestablecido, creándose una atmósfera indiscernible donde la precariedad acaba desvelando su belleza.

Diana Gadish se graduó en el 2007 en S.N.D.O. (Estudios Superiores de Coreografía en Amsterdam). Desde entonces ha trabajado como intérprete en varios proyectos de danza-teatro-performance en Holanda, Suiza, Alemania, Austria y España. En el 2008 empezó a trabajar como clown junto a Jango Edwards, quien le dirigió el solo *Genesis Joplin* (2010). Como clown también ha colaborado con Jef Johnson (México - 2011).

Lucy Pussy Live is a piece that includes dance and clown.

The aesthetics of cabaret and vaudeville are used as a stereotype of entertainment. Nevertheless, the standard entertainment show fails to materialise: Lucy Pussy, the protagonist, is unable to entertain her audience as she should. It is precisely this inability that causes the emergence of something new; a world full of potential actions that go beyond the pre-established, creating an indiscernible atmosphere where precariousness reveals its beauty.

Diana Gadish graduated in 2007 from the S.N.D.O. (Superior Studies of choreography in Amsterdam). Since then she has worked as a performer on several dance-theatre projects in the Netherlands, Switzerland, Germany, Austria and Spain. In 2008 she began working as a clown with Jango Edwards, who directed the solo *Genesis Joplin* (2010). As clown she has also worked with Jef Johnson (Mexico - 2011).

TILT!

RISC

7, 8 i 9 de FEBRER a les 21 h.
10 de FEBRER a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 50 minuts

Piero Steiner: Director
Maribel Martínez: Ajudant de direcció
Natalie Ravlich: Actriu
Miner Montell: Actor
Blue: Llum
Toni Alonso: Video
Miguel Guri: Vestuari

www.eltilt.com

VÍDEO:
<http://www.youtube.com/watch?v=36HU8brPhhw>

Il·lustració sobre una fotografia d'Alpha Mikoïunias

Indis, texans, un casament i una panificadora... Ella vol, ell no vol, ella no vol, ell... Canviant i passant, transformant. Això és tot. La llum segueix... i ells? Sobre l'equilibri de la vida; a veure si ho aconseguen... Sexe, amor i uns quants petons. Lligats i lligant. De vegades s'escapen només per tornar a casa. A una vida. A la seva vida. Aquest espectacle conté fuetades, ganivets i el risc de no entendre res. Microcirc i teatre físic a parts iguals.

Risc es la història de sempre contada com mai. La relació d'una parella explicada d'una manera inusual, utilitzant mitjans audiovisuals i sense text. Barreja l'humor amb disciplines de circ com el llançament de ganivets i el fuet, a més d'unes simpàtiques acrobàcies. Tot això aglutinat mitjançant un llenguatge oníric.

La companyia Tilt!, formada per Natalie Ravlich i Miner Montell, va ser creada el 2003.

El seu espectacle anterior, *Sense títol*, va ser representat en molts festivals d'Europa i Austràlia.

Així mateix els seus membres van co-crear produccions com *Cafè d'Olla* actuant a Europa i Brasil; *Clic*, al 12è Circ d'Hivern de l'Ateneu Popular de Nou Barris; *Alcina*, amb la Australian Opera Studio de Western Austràlia o *Servo* amb Eleanor Davis (de Circus Oz, Austràlia).

Indios, vaqueros, una boda y una panificadora ... Ella quiere, él no quiere, ella no quiere, él... Cambiando y pasando, transformando. Eso es todo. La luz sigue ... ¿y ellos? Sobre el equilibrio de la vida, a ver si lo consiguen ... Sexo, amor y unos cuantos besos. Atados y atando. A veces se escapan sólo para volver a casa. A una vida. A su vida. Este espectáculo contiene latigazos, cuchillos y el riesgo de no entender nada. Microcirco y teatro físico a partes iguales.

Risc es la historia de siempre contada como nunca. La relación de una pareja narrada de una manera inusual, utilizando medios audiovisuales y sin texto. Mezcla el humor con disciplinas de circo como el lanzamiento de cuchillos y el látigo, además de unas simpáticas acrobacias. Todo ello aglutinado mediante un lenguaje onírico.

La compañía Tilt!, formada por Natalie Ravlich y Miner Montell, fue creada en 2003.

Su espectáculo anterior, *Sin título*, fue representado en muchos festivales de Europa y Australia.

Así mismo, sus miembros co-crearon producciones como *Café de Olla* actuando en Europa y Brasil; *Clic*, en el 12º Circo de Invierno del Ateneu Popular de Nou Barris; *Alcina*, con la Australian Opera Studio de Western Australia o *Servo* con Eleanor Davis (de Circus Oz, Australia).

Indians, cowboys, a wedding and a bread maker... She wants to, he doesn't, she doesn't want to, he does ... Changing, moving, transforming. That's all there is, really. A light is waiting for them up ahead. What will they do next? Balanced on the gossamer tightrope of life... Will they make it to the other side? Sex, love and a few kisses. Tied up and tying each other down. Sometimes they escape only to return home. To a life. To their life. This show contains whip-cracking, knife-throwing and the risk of not understanding anything. Microcircus and physical theatre in equal parts.

Risk is a love story, told like never before. A couple's relationship displayed in a most unusual way, using multimedia comedy and circus skills. *Risk* is a journey into a dreamlike state where nothing is as it seems.

Tilt!, was created in 2003 by Miner Montell and Natalie Ravlich.

Their previous show, *Untitled*, was performed at many festivals in Europe and Australia.

During this time they have also collaborated with other companies in the creation of productions such as *Café de Olla*, shown across Europe and Brazil; *Click*, presented at the 12th Winter Circus of the Ateneu Popular Nou Barris; *Alcina*, with the Australian Opera Studio and *Servo*, directed by Eleanor Davis (of Circus Oz, Australia).

QUIM BIGAS

L'ALTRE COS i/o LLUMS A LICHTKLEID

14, 15 i 16 de FEBRER a les 21 h. i 17 de FEBRER a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros / DURADA: 50 minuts

Interpretada i creada per Quim Bigas amb la col·laboració de: la dramaturga Inés Lambisto i la dissenyadora de llums Anna Rovira. Tècnica de llums. Joana Serra

Suport/consell/Agraïments: Roger Lapuente, Marie Louise Nielsen, Søren Linding Urup, Alejandro Bellido, Txalo Toloza, a tots aquells que m'han espiat per Streaming i a un gran nombre de desconeguts "partner"

Projecte en residència a: Forsøgstationen Copenhagen, Performing Arts Forum (PAF)/ St Erme, El Graner/Secció Irregular i La Vinya/Canet de Mar. Quim Bigas ha estat part de la plataforma SPOT ON 2013- Choreographer's platform a Dansehallerne de Copenhagen amb aquest projecte.

www.quimbigas.wordpress.com / www.tea-tron.com/quimbigas

VÍDEO: <https://vimeo.com/54081558>

L'altre cos i/o Llums a Lichtkleid és la peça final d'un projecte que va començar al 2009, "Showing Godiva". El projecte ha estat una plataforma d'investigació on em qüestiono i defineixo el meu rol com a intèrpret i creador i que està centrat en la relació entre l'exhibicionisme i el voyeurisme dintre d'un espai escènic.

Inspirat en figures i esdeveniments tan diversos com: Vanessa Beecroft, Peter Berlin, Barbarella, ManRoulette, Yves Klein i Giorgio Agamben, entre altres, us convido a un espai on la posició de la mirada té un paper visiblement fonamental.

"Quim ha fet un treball on els rols del espectador i l'intèrpret es fan visibles i rellevants, on no deixem de veure i percebre el striptease de les capes personals i corporals, on hi ha una consciència constant de la crueltat a través de la mirada..."

Quim Bigas Bassart, format a diverses ciutats europees, viu entre Amsterdam, Copenhagen i Barcelona.

La seva "primera" peça va ser estrenada a Salzburg el 2008 i, des deleshores, no s'ha cansat de posar-se a prova i descobrir els efectes i les conseqüències dels diversos formats creatius. Durant aquests anys, ha creat en col·laboració amb altres artistes (Aitana Cordero/*To-get-her(e)*, Alice Pons/*Trudge & Sashay*, Costas Kekis/*Brunswick Centre1970's...*), en col·lectivitat (des del 2009 forma part de *CollectifPOps*), amb joves actors amateurs (*Crònica d'un espai de desgast*) i en solitari (*Apunts sobre el meu diari de Showing Godiva*). A més a més, és intèrpret de El Conde de Torreñiel, Xavier le Roy i Ibrahim Qurashi, entre d'altres.

Tots els treballs d'en Quim tenen un interès general cap a la creació d'espais reflexius i associatius, l'ús d'informació i la instrumentalització del protocol de l'espai teatral.

El otro cuerpo y/o Luces en Lichtkleid es la pieza final de un largo proyecto que empezó en el 2009, "Showing Godiva". El proyecto, ha sido una plataforma de investigación donde cuestiono y defino mi rol como intérprete y creador y que se centra en la relación que se establece entre el exhibicionismo y el voyeurismo dentro de un espacio escénico. Inspirado en figuras y eventos tan dispares como: Vanessa Beecroft, Peter Berlin, Barbarella, ManRoulette, Yves Klein y Giorgio Agamben, entre otros, os invito a un espacio donde la posición de la mirada tiene un papel visiblemente fundamental.

"Quim ha hecho un trabajo donde los roles del espectador y el intérprete se hacen visibles y relevantes, donde no dejamos de ver y percibir el striptease de las capas personales y corporales, donde hay una conciencia constante de la crueldad a través de la mirada..."

Quim Bigas Bassart, formado en diferentes ciudades europeas, vive entre Amsterdam, Copenhagen y Barcelona.

Su "primera" pieza fue estrenada en Salzburgo en el 2008 y, desde entonces, no se ha cansado de ponerse a prueba y descubrir los efectos y consecuencias de los distintos formatos creativos. Durante estos años, ha creado en colaboración con otros artistas (Aitana Cordero/*To-get-her(e)*, Alice Pons/*Trudge & Sashay*, Costas Kekis/*Brunswick Centre1970's...*), en colectividad (desde 2009 forma parte de *CollectifPOps*), con jóvenes actores amateurs (*Crònica d'un espai de desgast*) y en solitario (*Apunts sobre el meu diari de Showing Godiva*). Además, es intérprete de El Conde de Torreñiel, Xavier le Roy e Ibrahim Qurashi, entre otros. Los trabajos de Quim tienen todos un interés general hacia la creación de espacios reflexivos y asociativos, el uso de la información y la instrumentalización del protocolo del espacio teatral.

The Other Body and/or Lights in Lichtkleid is the final part of a long project that started in 2009; Showing Godiva. The project has provided a research base from which I could question and define my own role as a performer and creator, and it centres on the relation established between exhibitionism and voyeurism within a performance space. Inspired by people and events such as: Vanessa Beecroft, Peter Berlin, Barbarella, ManRoulette, Yves Klein and Giorgio Agamben, among others. I invite you into a space where the direction of the gaze is of primary importance.

"Quim has created a piece in which the roles of spectator and performer become visible and relevant, where the layers of personality and body are revealed one by one, where we become aware of the cruelty in our gaze"

Quim Bigas Bassart has trained in various European cities and divides his time between Amsterdam, Copenhagen and Barcelona.

His "first" piece premiered in Salzburg in 2008 and since then he has continuously tested himself in order to discover the effects and consequences of different creation formats. Throughout these years Quim has worked in collaboration with other artists (Aitana Cordero/*To-get-her(e)*, Alice Pons/*Trudge & Sashay*, Costas Kekis/*Brunswick Centre1970's...*); collectively (since 2009, he is a member of *CollectifPOps*); with young amateur actors (*Crònica d'un espai de desgast*) and alone (*Apunts sobre el meu diari de Showing Godiva*). He also performs with El Conde de Torreñiel, Xavier le Roy and Ibrahim Qurashi, to name a few.

All Quim's work has a bearing on the creation of reflexive and associative spaces, the use of information and the instrumentalisation of protocol in a theatrical context.

LES FILLES FÖLLEN

ESCENA SIMULTÀNIA

21, 22 i 23 de FEBRER a les 21 h. i 24 de FEBRER a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 60 minuts

Il·lustració sobre una fotografia de Miguel Angel

Coreografia i interpretació:
Buenos Aires: Liliana Tasso, Laura Figueiras, Luz Lassalle
Barcelona: Margherita Bergamo, Tuixén Benet, Ivana Miño
Música: Hans Laguna
Suport tècnic: Espai Erre Crew
Escenografia: Adrià Pinar
Vestuari: Estefania Sánchez Lago
Fotografia: Marga Parés
Text: Nelson Galtero Barchetta
Co-producció: Iberescena 2012 i OSIC (Generalitat de Catalunya)

www.lesfillesfollen.com
lesfillesfollen.blogspot.com

VÍDEO:

http://www.youtube.com/watch?v=Hi2J9T8oEho&feature=share&list=UU4HRfyaq_b_esCf-ijktzzQ

Escena Simultània és un projecte a distància entre les companyies Les filles Föllén, de Barcelona, i Liliana Tasso, de Buenos Aires. És un viatge analògic-virtual de dos grups de noies, que es comuniquen a través de vídeo conferències, dialoguen amb la mirada, el moviment, la música i la paraula. La distància provoca retards, errors i malentesos, però desperta una curiositat creixent i ganes de conèixer l'altre. "De Barcelona a Buenos Aires hi ha 10477 quilòmetres i molta merda."

Les filles Föllén

Amb experiències i trajectòries eclèctiques, Les filles Föllén es van unir ara fa tres anys en un projecte escènic i audiovisual, que els hi permet treballar amb el cos i el moviment per canalitzar les seves ganes de transformar-se i divertir.

Volien donar sortida a una necessitat escènica compartida que prové de l'anàlisi que fan del context artístic en el qual vivim: un terreny fèrtil per a la creació i, a la vegada, un espai ja creat, amb les seves pròpies característiques, en el qual cal buscar un camí.

Entre els seus espectacles trobem *Unter der schönen Haut* i *Entrada amb consumició*.

Interessades per la video creació, la dansa i la coreografia fora dels contextos escènics habituals, situen les seves creacions en bars, biblioteques, camps de futbol o cabarets. L'objectiu és atreure un públic no acostumat a veure dansa tot provocant-lo a apreciar-la.

Escena Simultània es un proyecto a distancia entre las compañías Les filles Föllén, de Barcelona, y Liliana Tasso, de Buenos Aires. Es un viaje analógico-virtual de dos grupos de chicas, que se comunican a través de video conferencias, dialogan con la mirada, el movimiento, la música y la palabra. La distancia provoca retrasos, errores y malentendidos, pero despierta una curiosidad creciente y ganas de conocer al otro. "De Barcelona a Buenos Aires hay 10.477 kilómetros y mucha mierda."

Les filles Föllén

Con experiencias y trayectorias eclécticas, Les filles Föllén se unieron ahora hace tres años en un proyecto escénico y audiovisual, que les permitió trabajar con el cuerpo y el movimiento para canalizar sus ganas de transformarse y divertirse.

Quieren dar salida a una necesidad escènica compartida que proviene del análisis que hacen del contexto artístic en el cual vivimos: un terreno fértil para la creación y, a la vez, un espacio ya creado, con sus propias características, en el cual es necesario buscar un camino.

Entre sus espectáculos encontramos *Unter der schönen Haut* y *Entrada amb consumició (Entrada con consumición)*.

Interesadas en la video creación, la danza y la coreografía fuera de los contextos escènics habituales, sitúan sus creaciones en bares, bibliotecas, campos de futbol o cabarets. El objetivo es atraer un público no acostumbrado a ver dansa mediante la provocación a apreciarla.

Escena Simultània is a long-distance project between two companies: Les filles Föllén of Barcelona and Liliana Tasso of Buenos Aires. It's the virtual-analogue journey of two groups of girls who communicate via video conferences and engage in dialogue with looks, movement, music and speech. The distance causes delays, errors and misunderstandings, but arouses a growing curiosity and the desire to know the other. "Between Barcelona and Buenos Aires there's 10,477 km and a lot of shit."

Les filles Föllén

Following their eclectic trajectories and experiences, Les filles Föllén got together three years ago for an audiovisual and dramatic project, which allowed them to work with body and movement as a way of channelling their desire to transform themselves and have fun.

They want to find an outlet for their shared need to perform, which comes from their analysis of the artistic context we find ourselves in. This is fertile ground for creativity and at the same time something that already exists, with its own characteristics, through which everyone must find their own path.

Their shows include *Unter den schönen Haut* and *Entrada amb consumició (Free drink with admission)*.

They are interested in video creation, dance and choreography outside the usual contexts of performance: they set their pieces in bars, libraries, football pitches or cabaret halls. The aim is to attract audiences unused to dance by provoking them into appreciating it.

AMARANTA VELARDE

AGAINST ARCHITECTURE V.#2

28 de FEBRER, 1 i 2 de MARÇ a les 21 h.
3 de MARÇ a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 50 minuts

AGAINST ARCHITECTURE V.#2

Adaptació coreogràfica i interpretació: Amaranta Velarde
Assessor artístic: Bruno Listopad

AGAINST ARCHITECTURE (ORIGINAL)

Concepte: Bruno Listopad
Coreografia original: Bruno Listopad en col·laboració amb les ballarines:
Amaranta Velarde i Angelina Deck
Música: Dirk Haubrich i música addicional de Frank Bretschneider
i The Platters
Accessoris: Edwin Kolpa
Vestuari: Edith Ordelman, Bruno Listopad

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriatic

www.tea-tron.com/amarantavelarde/blog/
www.disjointedarts.com

Against Architecture V.#2 és una nova versió de la coreografia de Bruno Listopad *Against Architecture* (2009). Amaranta Velarde, una de les ballarines i co creadores de la peça, reprèn el duet convertint-lo en un solo.

El títol de la peça va ser pres del llibre de Denis Holler *Contra l'Arquitectura- Sobre els escrits de Georges Bataille*. Per Bataille l'edifici, especialment el monumental, era una representació opressiva d'un poder que transcendeix als seus habitants.

El terme arquitectura és usat en la peça com metàfora per a l'estructura teològica de la teatralitat escènica, on s'inscriuen, en el cos de l'interpret, els desitjos d'un mestre que transcendeix l'objecte de la seva creació.

Amb aquest treball s'intenta construir un paral·lelisme entre la teoria dels *Situacionistes Internacionals*- un grup d'activistes dirigits per Guy Debord que lluitaven contra l'alienació en la societat creada pel que ells anomenaven 'la societat de l'espectacle' - i la maquinària despòtica de la representació teatral, que entra en conflicte amb l'aspiració de l'interpret d'arribar a unir-se amb l'obra d'art.

Amaranta Velarde es gradua en CODARTS, Holanda en el 2004 y desde de llavors treballa intensament amb Bruno Listopad entre altres coreògrafs. Es trasllada a Barcelona el 2011, on desenvolupa la seva activitat com coreògrafa/interpret i segueix treballant amb altres artistes com Anna Kontzesky, Camilla Milena Fehér, Joachim Robbrecht i Aitana Cordero.

Against Architecture V.#2 es una nueva versión de la coreografía de Bruno Listopad *Against Architecture* (2009). Amaranta Velarde, una de las bailarinas y co creadoras de la pieza, retoma el dueto adaptándolo a un solo.

El título de la pieza fue tomado del libro de Denis Holler *Contra la Arquitectura- Sobre los escritos de Georges Bataille*. Para Bataille el edificio, especialmente el monumental, era una representación opresiva de un poder que trasciende a sus habitantes.

El término arquitectura es usado en la pieza como metáfora para la estructura teológica de la teatralidad escénica, donde se inscriben en el cuerpo del intérprete, los deseos de un maestro que trasciende el objeto de su creación.

Con este trabajo se intenta construir un paralelismo entre la teoría de *Los Situacionistas Internacionales*- un grupo de activistas dirigidos por Guy Debord que luchaban contra la alienación en la sociedad creada por lo que ellos llamaban 'la sociedad del espectáculo' - y la maquinaria despótica de la representación teatral, que entra en conflicto con la aspiración del intérprete de llegar a unirse con la obra de arte.

Amaranta Velarde se gradua en CODARTS, Holanda en el 2004 y desde entonces trabaja intensamente con Bruno Listopad, entre otros coreógrafos. Se muda a Barcelona en el 2011, donde desarrolla su actividad como coreógrafa/interpret y sigue trabajando y colaborando con otros artistas como Anna Kontzesky, Camilla Milena Fehér, Joachim Robbrecht y Aitana Cordero.

Against Architecture V.#2 is a remake of Bruno Listopad's choreography *Against Architecture* (2009). Amaranta Velarde, one of the performers and co-creators of this duet, will revisit this choreography and adapt it into a solo. The title was taken from Denis Hollier's book *On the writings of Georges Bataille*. For Bataille the edifice was an oppressive representation of a transcendent power that exerts control on its inhabitants. With this performance the term Architecture was used as a metaphor for the 'theological' structure of theatrical performance, in which the body of the performer is inscribed by the desires of a master that transcends the object of his creation.

The work aspires to construct a parallel between the theories of *The Situationist International* - a group of activists who, under the direction of Guy Debord, fought against the alienation in society created by what they called 'the society of the spectacle' - and the despotic machinery of theatrical representation that conflicts with the performers' aspiration to attain unity with the work of art.

Amaranta Velarde graduated from CODARTS in 2004. While based in The Netherlands she collaborated extensively as a dancer with choreographer Bruno Listopad among others. Since 2011 she has been based in Barcelona, where she develops her activity as a choreographer/performer and continues to work with other creators such as Anna Kontzesky, Camilla Milena Fehér, Joachim Robbrecht and Aitana Cordero.

Il·lustració sobre una fotografia de Robert Benschop

M.I.S. Moviment d'Insurrecció Sonora

M.I.S. en CONCERT

ESTRENA

7 i 8 de MARÇ a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros / DURADA: 75 minuts

David García: Guitarras
Mireia Tejero: Saxos
Lluís Vallès: Saxos
Marc Florença: Trompeta
Cedric Lesouquet: Contrabaix i Baix Elèctric
Montserrat Massaguer: Piano i teclat
Adele Madau: violí elèctric
Mariona Sagarra: veu
Dàcil López: veu
Alfons Bertran: Bateria
Mercè Ros: Bateria
Sol Picó: Moviment
Vero Cendoya: Moviment
Valentí Rocamora: Moviment

www.mireiatejero.com

<http://www.mireiatejero.com/portfolio/m-i-s-moviment-dinsurreccio-musical/>

M.I.S. és un col·lectiu musical heterogeni que basa la seva proposta en la creació d'un llenguatge propi amb la radicalitat com a pedra angular.

És un projecte ideat per Mireia Tejero i David García. Influït per les propostes de músics com John Zorn, John Cage, Walter Thomson, Roscoe Mitchel o Frank Zappa, M.I.S n'extreu diferents tècniques d'improvisació col·lectiva i, sobretot, l'esperit de llibertat, de joc i de recerca d'una expressió musical genuïna.

Dins el col·lectiu, la figura del director perd el seu paper predominant en benefici de la creació conjunta i l'espontaneïtat. Tothom pot dirigir a tothom (fins i tot el públic). Tot el que passa sobre l'escenari neix de la comunicació i interacció immediata dels membres del grup i de la seva lliure expressió, amb l'únic objectiu de fer de cada actuació un acte de llibertat creativa i un esdeveniment irrepètible.

Mireia Tejero, saxofonista, compositora, investigadora i performer. Compositora habitual de la companyia de dansa Sol Picó, impulsora de diferents formacions femenines multidisciplinàries com La Orquesta de Tacón, Las Gambas i Las Reinas i líder dels grups d'avantguarda com Disolvente Tejero, Alius i l'actual trio de música rock experimental SUA. Ha col·laborat en tot tipus d'improvisacions i esdeveniments relacionats amb la dansa, la música i les arts escèniques.

David Garcia Aparicio, guitarrista i compositor, inquiet i versàtil. Implicat amb múltiples projectes de Jazz, Rock i música improvisada, entre ells Blues Factory, Gongo7, G-A+, Orquestra Nacional de Sounpainting de Catalunya, etc. Líder i compositor de Full House, David Garcia Quintet, N1en USA i Jammywam.

M.I.S es un colectivo musical heterogéneo que basa su propuesta en la creación de un lenguaje propio con la radicalidad como piedra angular.

Es un proyecto ideado por Mireia Tejero y David Garcia. Influenciado por músicos como John Zorn, John Cage, Walter Thomson, Roscoe Mitchel o Frank Zappa, M.I.S extrae diferentes técnicas de improvisación colectiva y, sobre todo, el espíritu de libertad, de juego y de búsqueda de una expresión musical genuina.

Dentro del grupo, la figura del director pierde su papel predominante en beneficio de la creación conjunta y la espontaneidad. Todo el mundo puede ser dirigido por todo el mundo (incluyendo al público). Todo lo que sucede en el escenario nace de la comunicación y la interacción inmediata de los miembros del grupo y de su libre expresión, con el único objetivo de hacer de cada actuación un acto de libertad creativa y un evento irrepètible.

Mireia Tejero, saxofonista, compositora, investigadora y performer. Compositora habitual de la compañía de danza Sol Picó, impulsora de diferentes formaciones femeninas multidisciplinarias como La Orquesta de Tacón, Las Gambas o Las Reinas y co-líder de grupos de vanguardia como Disolvente Tejero, Alius y el actual Trio de rock experimental SUA. Ha col·laborado en todo tipo de improvisaciones y eventos relacionados con la danza, la música y las artes escénicas.

David Garcia Aparicio, guitarrista y compositor, inquieto y versátil. Implicado en múltiples proyectos de Jazz, Rock y música improvisada, entre ellos Blues Factory, Gongo7, G-A+, Orquestra Nacional de Sounpainting de Catalunya, etc. Líder y compositor de Full House, David Garcia Quintet, N1en USA y Jammywam.

M.I.S (*Sonic Insurrection Movement*) is a heterogeneous musical collective that bases its proposal on the creation of a new language, using radicalism as the cornerstone.

The project was conceived by Mireia Tejero and David Garcia, and is influenced by musicians such as John Zorn, John Cage, Walter Thomson, Roscoe Mitchel or Frank Zappa, from where it extracts different collective improvisation techniques and, above all, a spirit of freedom, of playfulness, and of a search for genuine musical expression.

Within the group, the role of director loses its importance to the benefit of joint creativity and spontaneity. Everyone can be directed by anyone (including the audience). Everything that happens on stage comes from the immediate communication and interaction between group members and their free expression, with the sole aim of making each performance an act of creative freedom and an unrepeatable event.

Mireia Tejero is a saxophonist, composer, researcher and performer. She regularly composes for the Sol Picó dance company, is behind several multidisciplinary all-female formations such as La Orquesta de Tacón, Las Gambas o Las Reinas, and is co-leader of vanguard groups such as Disolvente Tejero, Alius and Trio, currently the SUA experimental rock group. She has worked on all kinds of improvisations and events related to dance, music and performing arts.

David Garcia Aparicio is a guitarist and composer. Restless and versatile, he has been involved in many Jazz, Rock and improvisation projects, including Blues Factory, Gongo7, G-A+, Orquestra Nacional de Sounpainting de Catalunya and others. He is leader and composer for Full House, David Garcia Quintet, N1 in USA and Jammywam.

NATALIA JIMÉNEZ GALLARDO

CONJUGACIONES. UN DIALOGO CON EL PÚBLICO

9 de MARÇ a les 21 h. i 10 de MARÇ a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros / DURADA: 90 minuts

ESTRENA

Direcció i interpretació: Natalia Jiménez Gallardo

Texts: Natalia Jiménez i Leticia Moy

Dramatúrgia: Jorge Gallardo

Vídeo: Pep Duran

Antropòloga: Leticia Moy

Disseny il·luminació: Israel Quintero

Col·laboració musical: Àlex Catona

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

www.nataliajiga.weebly.com

Conjugaciones es construeix a partir d'un intercanvi de cartes entre Leticia. S.Moy (antropòloga) i Natalia Jiménez (creadora i ballarina).

Un diàleg on reflexionem al voltant del *procés de construcció de la identitat* des de l'experiència pròpia, reivindicant així el poder de la *subjectivitat*.

A aquest procés de creació s'hi uneixen Pep Duran Muntada (artista audiovisual) i Jorge Gallardo (dramaturg) per a continuar investigant.

Centrem la nostra atenció en la relació entre el cos i la paraula com a discurs polític.

Reivindiquem habitar la frontera i així, crear una manera pròpia de veure, estar i sentir el món.

Volem fer particip al públic i per això el convidem a seguir formant part activa d'aquest procés a través de l'*autoescriptura* i d'un *espai de confessió* que habilitarem després del visionat de la peça de Natalia Jiménez, *Un solo que no está solo...*

Natalia Jiménez (Jaén-Barcelona) Artista independent interessada en la creació com a llenguatge de comunicació i de col·laboració artística.

Co-creadora a *Destinatarias & Cía* un projecte itinerant i de col·laboració artística disciplinar (Chile-Costa Rica-Espanya-Itàlia). Crea conjuntament amb Iris Heitzinger la peça *L_entes*, una coproducció del Festival Neo 2012, finalistes dels Premis Dansacat 2012 en la categoria de "Nous talents"

Treballa com intèrpret amb companyies com la Cia. Iliacan, Cia. Beбето Cidra, Cia. Mudances, Cia. Metros, Balletto di cerdeña, Ex-nihilo i Vèrtebro teatro, etc. És professora de dansa contemporània i improvisació juntament amb professionals, amateurs i col·lectius amb problemàtiques socials dins un treball específic d'integració.

Conjugaciones se construye a partir de un intercambio de cartas entre Leticia.S.Moy (antropóloga) y Natalia Jiménez (creadora y bailarina).

Un diálogo donde reflexionamos en torno al *proceso de construcción de la identidad* desde la experiencia propia, reivindicando así el poder de la *subjectividad*.

A este proceso de creación se unen Pep Duran Muntada (artista audiovisual) y Jorge Gallardo (dramaturgo) para continuar investigando.

Centramos nuestra atención en la relación entre el cuerpo y la palabra como discurso político. Reivindicamos habitar la frontera y así, crear una manera propia de ver, estar y sentir el mundo.

Queremos hacer partícipe al público y por ello, lo invitamos a seguir formando parte activa en este proceso a través de la *autoescriptura* y de un *espacio de confesión* que habilitaremos tras el visionado de la pieza de Natalia Jimenez, *Un solo que no está solo...*

Natalia Jiménez (Jaén-Barcelona) Artista independiente interesada en la creación como un lenguaje de comunicación y de colaboración artística.

Es co-creadora en *Destinatarias & Cía* un proyecto itinerante y de colaboración artística disciplinar (Chile-Costa Rica-Espanya-Italia). Co-crea junto Iris Heitzinger *L_entes*, una coproducción del Festival Neo 2012, finalistas de los Premios Dansacat 2012 en la categoría de "Nous talents"

Trabaja como intérprete con compañías como Cia. Iliacan, Cia. Beбето Cidra, Cia. Mudances, Cia. Metros, Balletto di cerdeña, Ex-nihilo y Vèrtebro teatro, etc. Es profesora de danza contemporánea e improvisación trabajando con profesionales, amateurs y colectivos con problemática social en un trabajo específico de integración.

Conjugaciones emerges from an exchange of letters between Leticia S. Moy (anthropologist) and Natalia Jiménez (creator and dancer) in which they establish a dialogue based on thoughts about the *processes involved in creating identity* from one's own experience, empowering the concept of *subjectivity*.

Pep Duran Muntada (audio visual artist) and Jorge Gallardo (dramaturge) join the creative process to contribute to the ongoing research.

Our focus is on the relation between the body and the word as part of a political dialogue. We reclaim the right to *live on the frontier* and in this way create our own way of seeing and feeling the world.

We want to involve the audience so we invite them to take part in the process by means of *self-writing* and a *space for confession*, which we will set up after viewing Natalia Jiménez's piece, *Un solo que no está solo...* (*A solo that is not alone*)

Natalia Jiménez (Jaén-Barcelona) is an independent artist interested in creation as a language for communication and artistic collaboration. She has co-created *Destinatarias & Cía*, an itinerant project of artistic collaboration across disciplines (Chile, Costa Rica, Spain, Italy). She has also co-created *L_entes* with Iris Heitzinger, co-produced by the NEO Festival 2012 and finalist in the Dansacat 2012 awards (New Talents category).

She has worked as a performer for companies including Iliacan, Beбето Cidra, Mudances, Metros, Balletto di Cerdeña, Ex-nihilo and Vèrtebro Teatro. She teaches contemporary dance and improvisation to professionals, amateurs and socially disadvantaged groups in specific integration projects.

DIANA J. TORRES AKA PORNOTERRORISTA

QUEMARLO TODO

ESTRENA

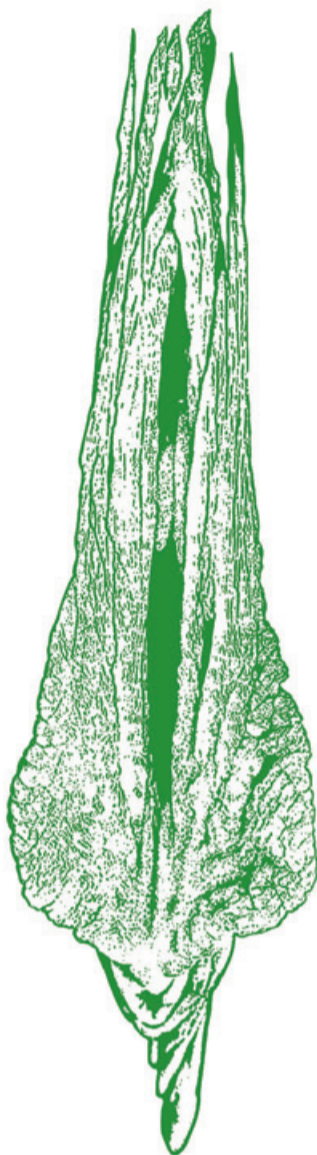
13, 14 i 15 de MARÇ a les 21 h.

ENTRADA: 10 euros
DURADA: 60 minuts

Creació, textos, veu i cos: Diana J. Torres AKA Pornoterrorista
Àudio: Andy Clark
Vídeo: Majo PostOp
Interaccions ritualístiques:
Eloy Fernández Porta,
Ona Gots AKA LadyPain i
Liza Anallí
Percussió: Lupux

<http://pornoterrorismo.com>

Il·lustració sobre una fotografia de Leo Facció

Diana J. Torres va acumular molta merda vivint durant 11 anys a Barcelona (caso 4F, el suïcidi de la seva millor amiga, el desallotjament dels seus llocs predilectes, milers de multes per incívica, deutes i algunes causes pendents) i no hi ha millor combustible que la merda ni millor venjança que l'incendi.

Reduir a cendres una ciutat cadàver en molts sentits i la podridura dels quals impedeix respirar a les persones que no creuen ni en l'art inofensiu que promouen les institucions culturals, ni en la marca Barcelona que un ajuntament corrupte tracta de vendre al millor postor.

Aquesta serà l'última performance de Diana a la ciutat (i a Europa) i pretén, mitjançant la bruixeria i la ritualística de l'obsenitat i allò postpornogràfic, elaborar un acte efectiu que acabi per fi amb la putrefacció del cos de la ciutat, recuperant d'aquesta forma l'origen primitiu de la performance com a acte esotèric.

Crema-ho Tot és una proposta per deixar el cinisme fos i lliurar-se valentament a la praxis de la sinceritat.

Vinguin amb predisposició a la màgia, al desencantament i a una important dosi de ràbia. Es tracta d'un ritual col·lectiu on el públic haurà de mullar-se (o cremar-se).

El projecte artístic-polític de **Diana J. Torres** (Madrid, 1981) abasta molts camps (poesia, assaig, acció directa, tallers, vídeo, internet) però se sent com a casa en la performance i l'spoken-word.

Pornoterrorismo, el seu artefacte creat en 2006, porta desde llavors arrossegant-se pels escenaris més marginals i subterranis de diferents ciutats.

Diana J. Torres acumuló mucha mierda viviendo durante 11 años en Barcelona (caso 4F, el suicidio de su mejor amiga, el desalojo de sus lugares predilectos, miles de multas por incívica, deudas y algunas causas pendientes) y no hay mejor combustible que la mierda ni mejor venganza que el incendio.

Reducir a cenizas una ciudad cadáver en muchos sentidos y cuya podredumbre impide respirar a las personas que no creen ni en el arte inofensivo que promueven las instituciones culturales, ni en la marca Barcelona que un ayuntamiento corrupto trata de vender al mejor postor.

Esta será la última performance de Diana en la ciudad (y en Europa) y pretende, mediante la brujería y la ritualística de la obscenidad y lo postpornográfico, elaborar un acto efectivo que termine por fin con la putrefacción del cuerpo de la ciudad, recuperando de esta forma el origen primitivo de la performance como acto esotérico.

Quemarlo todo es una propuesta para dejar el cinismo fuera y entregarse valientemente a la praxis de la sinceridad.

Vengan con predisposición a la magia, al desencanto y a una importante dosis de rabia. Se trata de un ritual colectivo donde el público tendrá que mojarse (o quemarse).

El proyecto artístico-político de **Diana J. Torres** (Madrid, 1981) abarca muchos campos (poesía, ensayo, acción directa, talleres, vídeo, internet) pero se siente como en casa en la performance y el spoken-word.

Pornoterrorismo, su artefacto creado en 2006, lleva desde entonces arrastrándose por los escenarios más marginales y subterráneos de diferentes ciudades.

Diana J. Torres accumulated a lot of shit while living in Barcelona for 11 years (the 4F case, her best friend's suicide, the evictions of her favourite places, thousands of fines for antisocial behaviour, debts and some pending court cases) and there's no better fuel than shit, no better revenge than fire.

To reduce to ashes a city that is already in many senses a corpse and whose stench of putrefaction is choking the people who no longer believe in the inoffensive art promoted by cultural institutions, nor in the Barcelona trademark that a corrupted city council tries to sell to the highest bidder.

This will be Diana's last performance in the city (and in Europe) and it aims, through witchcraft and the rituals of obscenity and postpornography, to elaborate an effectual act that will finally dispose of the city's rotting body, recovering the primitive origin of performance as an esoteric action.

"Burning it All" proposes to leave cynicism to one side and courageously submit to a praxis of sincerity.

Come prepared for magic, disillusionment and an overdose of rage. This will be a collective rite to which the audience must commit – or burn.

The artistic-political project of **Diana J. Torres** (Madrid, 1981) covers a lot of areas (poetry, essay, direct action, workshops, video, internet) but she feels most at home with performance and spoken-word. "Pornoterrorismo", her device created in 2006, has been dragging itself around the most marginal and underground stages of different cities ever since.

LUIS JAUME/EBA RUBIO/VICENS MAYANS

ÒPERA PARA UN ÀLCE...

16 de MARÇ a les 21 h. i 17 de MARÇ a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 60 minuts aprox.

ESTRENA

Creació : Luis Jaume/Vicens Mayans
Dramatúrgia: Vicens Mayans
Intèrprets: Luis Jaume/ Eba Rubio/ Vicens Mayans
So i Il.luminació: Soraya Bravo
Espai Sonor: Consuegra Recs
Espai Visual: Fran Ruvira
Producció : Projecte Lalupe
Fotografia : Luis Jaume

Una co-producció amb Antic Teatre/Adriatic i The Velvet Sweatshop

www.vicensmayans.tumblr.com

En el procés de creació de *Òpera para un Àlce...* hem treballat la idea de la renúncia i el dolor envers les coses que saps que tard o d'hora arriben, que no pots evitar, adoptant una estructura d'Òpera dividida per actes. La música, el dramatisme exagerat, els espais visuals, l'exploració del cos i un humor àcid han estat els eixos fonamentals per a la creació de la peça. Hem volgut crear un puzzle amb peces que el públic ha d'anar encaixant per anar descobrint el conjunt final. Detalls d'un quadre que individualment no diuen res però que junts conformen un dibuix clar i delimitat.

Luis Jaume va néixer Menorca el 1974. Es va llicenciar en Belles arts el 1998 a la Universitat de Castilla la Mancha i el 2010 va obtenir el títol de DEA a l'Universitat de Barcelona amb la tesina "Madonna Vs. Cindy Sherman". El seu treball fotogràfic, íntimament lligat a la performance, ha estat exposat en diverses exposicions i festivals.

Vicens Mayans. Vaig néixer a les Illes Balears el 1974 i em vaig criar entre Mallorca i Formentera. Vaig començar els meus estudis teatrals a Madrid amb Rodrigo García (1998) i viagi a participar en la peça de creació col·lectiva *Haver-vos quedat a casa capolls* que es va presentar durant diversos dies a la Casa Amèrica de Madrid.

Entre el 2000 i el 2004, vaig continuar els meus estudis amb la companyia THIRD ANGEL (UK) i Mark Tompkins (FRANÇA). Entre el 2004 i el 2009 em vaig aprofundir en el teatre contemporani i de moviment. Durant aquest període compagino els estudis amb el treball amb companyies professionals, perfeccionant les meves eines de treball, i em llanço a crear les meves pròpies peces.

Eba Rubio. Actriu / perfomer a *El Perro* de Marta Galán i a *Putas&Coches* amb la Cia. Lalupe. Malgrat la seva breu experiència en el món escènic, aborda i omple l'escenari amb força i amb molta personalitat, no deixant indiferent a ningú.

En el proceso de creación de *Ópera para un Álce...* hemos trabajado la idea de la renuncia y el dolor hacia las cosas que sabes que tarde o temprano llegan, que no puedes evitar, adoptando una estructura de Ópera dividida por actos. La música, el dramatismo exagerado, los espacios visuales, la exploración del cuerpo y un humor ácido han sido ejes fundamentales para la creación de la pieza. Hemos querido crear un puzzle con piezas que el público tiene que ir encajando para ir descubriendo el conjunto final. Detalles de un cuadro que individualmente no dicen nada pero que juntos conforman un dibujo claro y delimitado.

Luis Jaume nació en Menorca en 1974. Se licenció en Bellas Artes en 1998 por la UCLM y en 2010 obtuvo el título de DEA en la UB con su tesina "Madonna vs. Cindy Sherman". Su trabajo fotográfico, íntimamente ligado a la performance, ha sido expuesto en diversas exposiciones y festivales.

Vicens Mayans. Nací en las islas balears en 1974 y me crié entre Mallorca y Formentera. Empecé mis estudios teatrales en Madrid con Rodrigo García (1998) y participé dentro de la pieza de creación colectiva *Haberos quedado en casa capullos* que se presentó varios días en la Casa América de Madrid. Entre el 2000 y el 2004, continué mis estudios con la compañía Third Angel (UK) y Mark Tompkins (Francia). Entre el 2004 y el 2009 profundicé en el teatro contemporáneo y de movimiento. Durante este período compagino los estudios con el trabajo con compañías profesionales, perfeccionando mis herramientas de trabajo y me lanzo a crear mis propias piezas.

Eba Rubio. Actriz / perfomer en *El perro* de Marta Galán y en *Putas&coches* de la Cia Lalupe. Pese a su breve experiencia en el mundo escénico, arremete y llena el escenario con fuerza y con mucha personalidad, no dejando indiferente a nadie.

Our creation process for *Ópera para un Álce* centred on the concepts of renunciation and pain relating to what must happen sooner or later, to what cannot be avoided, using an operatic structure divided into different acts. Music, exaggerated theatricality, visual space, the exploration of the body and acerbic humour have been key elements in the construction of the show. We wanted to create a puzzle that the audience would have to piece together in order to see the result, providing details that mean nothing on their own but that brought together form a clear and precise image.

Luis Jaume was born in Menorca in 1974. He graduated in Fine Arts in 1998 from UCLM and in 2010 obtained a DEA from Barcelona University with his thesis "Madonna vs. Cindy Sherman". His photographic work, closely linked to performance, has been shown at various exhibitions and festivals.

Vicens Mayans was born in the Balearic Islands in 1974 and raised between Mallorca and Formentera. He began studying theatre in Madrid with Rodrigo García (1998) and took part in the collective creation piece "*Haberos quedado en casa capullos*", shown at Casa America (Madrid). Between 2000 and 2004 he continued his training with Third Angel (UK) and Mark Tompkins (France) and from 2004 to 2009 delved deeper into contemporary theatre and movement. During this period he has combined his studies with work for professional companies, refining his skills, and has started to create his own work.

Eba Rubio has acted and performed in *El perro* by Marta Galán and in *Putas&coches* by la Cia Lalupe. Despite her brief experience in the world of performance, she is explosive and fills the stage with her strength and personality, leaving no one unmoved.

CECILIA VALLEJOS

UNMISTAKABLE BODIES VOL. I

23 de MARÇ a les 21 h. i 24 de MARÇ a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 50 minuts

Concepte i direcció: Cecilia Vallejos
Disseny de so: Matthijs de Bruijne

Versió en castellà desenvolupada en col·laboració amb els performers:
Amaranta Velarde González i David Ferrús Cortinas
Aquest projecte ha estat realitzat gràcies al suport de Het Veem Theater

<http://sevajejos.com/>

VÍDEO:

Fragment d'1 minut:

<http://www.youtube.com/watch?v=U6NWUcjljYo>

Fragment de 3 minuts:

<https://vimeo.com/37897840>

Dues persones en escena fan un llistat de records clau de les seves vides amb dates i frases curtes en targetes de paper. Utilitzant referències explícites, cada una exposa un arxiu de dades que evoca circumstàncies de forma instantània. L'espectador llegeix cada targeta com a títols projectats a gran escala sobre una pantalla de l'escenari. Les dos retrospectives avancen paral·lelament comparant dades de llocs i moments aïllats de forma seqüencial.

Una forma escènica minimal que utilitzant poques paraules compromet la imaginació de l'espectador amb un desencadenament inevitable d'associacions sobre un tema existencial: la relació individual que cada persona manté amb el temps.

Cecilia Vallejos es llicencia a l'European Dance Development Center/ArtEZ Arnhem al 1998 i al 2007 es diploma al DasArts/ Master of Theatre en Amsterdam-Holanda.

Al 2004 comença a realitzar el seu propi treball, desenvolupant un grup divers de peces que pel seu format qüestionen situacions tals com la participació de l'espectador dins del muntatge mateix, la presència d'actors en escena, i la representació del temps en guions per a teatre.

El mitjà en el qual aquests treballs són visibles varia i s'adapta a les condicions de cada projecte resultant ser a vegades peces per a sales de teatre, altres vegades vídeos per a monitors d'ordinador o bé mecanismes escenogràfics autònoms que contenen peça i espectador simultàniament.

Actualment Cecilia Vallejos viu i treballa a Amsterdam.

Dos personas en escena hacen un listado de recuerdos claves de sus vidas con fechas y frases cortas en tarjetas de papel. Utilizando referencias explícitas cada uno expone un archivo de datos que evoca circunstancias de un modo instantáneo. El espectador lee cada tarjeta como títulos proyectados a gran escala sobre una pantalla en el escenario. Ambas retrospectivas avanzan paralelamente comparando datos de lugares y momentos aislados de un modo secuencial.

Una forma escènica minimal que empleando pocas palabras compromete la imaginación del espectador con un desencadenamiento inevitable de asociaciones sobre un tema existencial: la relación individual que cada persona mantiene con el tiempo.

Cecilia Vallejos se licencia en el European Dance Development Center/ ArtEZ Arnhem en 1998 y en 2007 se diploma en DasArts/ Master of Theatre en Amsterdam-Holanda.

En 2004 comienza a realizar su propio trabajo, desarrollando un diverso grupo de piezas que por su formato cuestionan situaciones tales como: la participación del espectador dentro del montaje mismo, la presencia de actores en escena así como también la representación del tiempo en guiones para teatro.

El medio en el cual estos trabajos son visibles varía y se amolda a las condiciones de cada proyecto resultando ser a veces piezas para salas de teatro, otras veces videos para monitores de ordenador o bien mecanismos escenográficos autònoms que contienen pieza y espectador simultáneamente.

Actualmente Cecilia Vallejos vive y trabaja en Amsterdam.

Two people on stage list key events in their lives in a very rudimentary way, writing dates and single sentences on bits of card. By recalling references to places and specific situations, these cards immediately evoke particular circumstances. The spectators see them as titles projected onto a screen placed on stage. Both time lines advance simultaneously, providing sequential comparisons of specific places and moments.

This minimalist format of just a few words commits the audience's imagination to an inevitable chain of personal associations around an existentialist theme: the singular relationship that each of us keeps with time.

Cecilia Vallejos graduated in 1998 from ArtEZ Hogeschool van Arnhem (dance department) and obtained a second degree at DasArts, Amsterdam Master of Theatre, in 2007.

In 2004, she began creating her own work developing a series of pieces that use their format to question certain situations, such as the part played by the audience within the scenography as a whole, the role of actors on stage or the representation of time in dramatic narrative.

Her work varies in format with each project: sometimes they are pieces for the stage, at others they take the form of videos shown on PC monitors or perhaps self-contained stage mechanisms that include both play and audience at the same time. She lives and works in Amsterdam.

CRATER COLLECTIVE + ALFREDO COSTA MONTEIRO

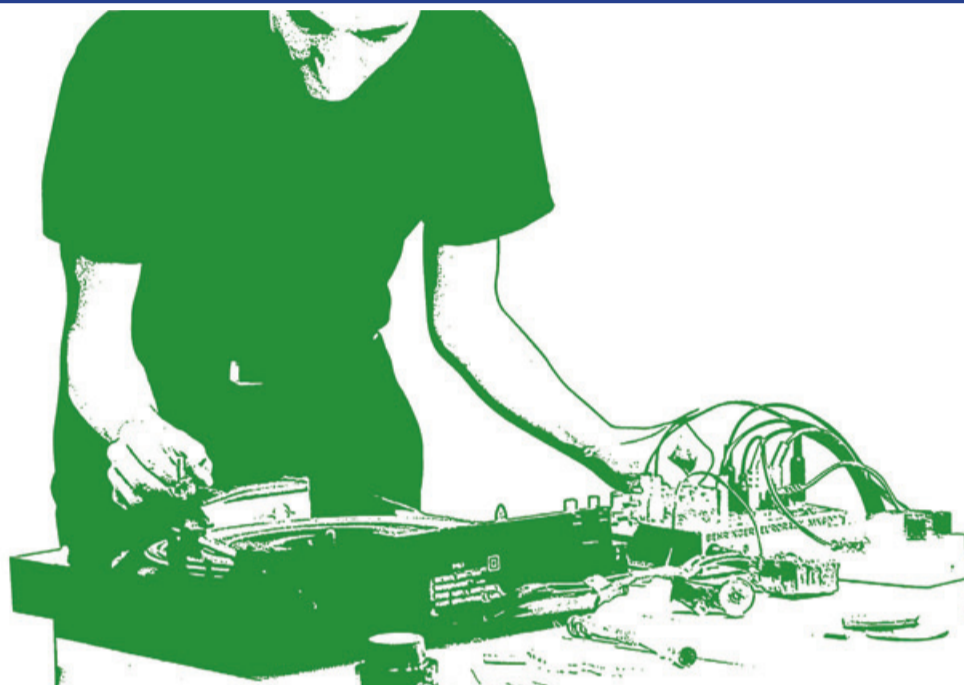
3QUINOX Super 8/16mm FILM + ELECTROACÚSTICA

9 d'ABRIL a les 21 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 60 minuts

Electroacústica: Alfredo Costa Monteiro
Film performer: Luis Macías
Film Performer: Adriana Vila

A partir d'instruments analògics i elements bàsics d'evocació d'imatges/sons, aquesta performance de col·laboració/investigació/improvisació, és una fusió dels conceptes de creació de 3 artistes que treballen amb elements essencials del cinema i la música: Llum=Imatge+Ondes=So.

CRATER + ALFREDO COSTA MONTEIRO parteixen de la projecció d'ones lumíniques creades en directe amb projectors de cinema súper 8/16mm, manipulant imatges, textures, colors, intermitències, en simbiosi amb ones sonores creades a partir d'objectes amplificats, ràdios modificades i oscil·ladors.

CRATER està format pels artistes cineastes Adriana Vila i Luis Macías. Els seus projectes, enfocats en el reciclatge/organicisme analògic, en format de cinema expandit, instal·lació i film performances, s'han projectat en Festivals, Museus, Sales de Cinema i Centres d'Art a Espanya, Brasil, Equador, Veneçuela i Estats Units.

www.cratercollective.com

Alfredo Costa Monteiro és un artista portuguès que desenvolupa una activitat múltiple, abastint el treball en instal·lacions, la pràctica poètica i la creació sonora. La majoria de les seves obres, sovint de factura domèstica, tenen en comú un interès pels processos inestables. Ha col·laborat amb músics, coreògrafs, ballarins, artistes visuals i videoartistes. Té una extensa discografia en segells europeus, estatunidencs i japonesos.

www.costamonteiro.net

A partir de instrumentos analógicos y elementos básicos de evocación de imágenes/sonidos, esta performance de colaboración/investigación/improvisación, es una fusión de los conceptos de creación de 3 artistas que trabajan con elementos esenciales del cine y la música: Luz=Imagen+Ondas = Sonido.

CRATER + ALFREDO COSTA MONTEIRO parten de la proyección de ondas lumínicas creadas en directo con proyectores de cine súper 8/16mm, manipulando imágenes, texturas, colores, intermitencias, en simbiosis con ondas sonoras creadas a partir de objetos amplificadas, radios modificadas y osciladores.

CRATER está formado por los artistas y cineastas Adriana Vila y Luis Macías. Sus proyectos, enfocados en el reciclaje/organicidad analógica, en formato de cine expandido, instalación y film performances, se han proyectado en Festivals, Museos, Salas de Cine y Centros de Arte en España, Brasil, Ecuador, Venezuela y Estados Unidos.

www.cratercollective.com

Alfredo Costa Monteiro es un artista portugués que desarrolla una actividad múltiple, abarcando el trabajo instalativo, la práctica poética y la creación sonora. La mayoría de sus obras, a menudo de factura doméstica, tienen en común un interés por procesos inestables. Ha colaborado con músicos, coreógrafos, bailarines, artistas visuales y videoartistas. Tiene una extensa discografía en sellos europeos, estadounidenses y japonesos.

www.costamonteiro.net

Using analogical instruments and basic elements for the reproduction of sound and images, this collaborative/ investigative/improvisational performance fuses together the notions of creativity of three artists who work with the basic elements of film and music: Light=Image+Waves=Sound.

CRATER + ALFREDO COSTA MONTEIRO start by projecting *light waves* created live using Super 8 and 16mm projectors, manipulating images, textures, colours, intermittencies symbiotically with *sound waves created with amplified objects, modified radios and oscillators.*

CRATER is composed of artists and film makers Adriana Vila and Luis Macías. Their projects, which focus on recycling/ analogic organicness, using expanded film format, installations and cinematic performances, have been shown at festivals, museums, cinemas and art centres in Spain, Brazil, Ecuador, Venezuela and the USA.

www.cratercollective.com

Alfredo Costa Monteiro is a Portuguese artist who develops multiple activities, ranging from installation work, poetry practice and sound creation. Most of his work, frequently home made, reflects his interest in unstable processes. He has worked with musicians, choreographers, dancers, visual and video artists. He has an extensive discography in European, US and Japanese labels.

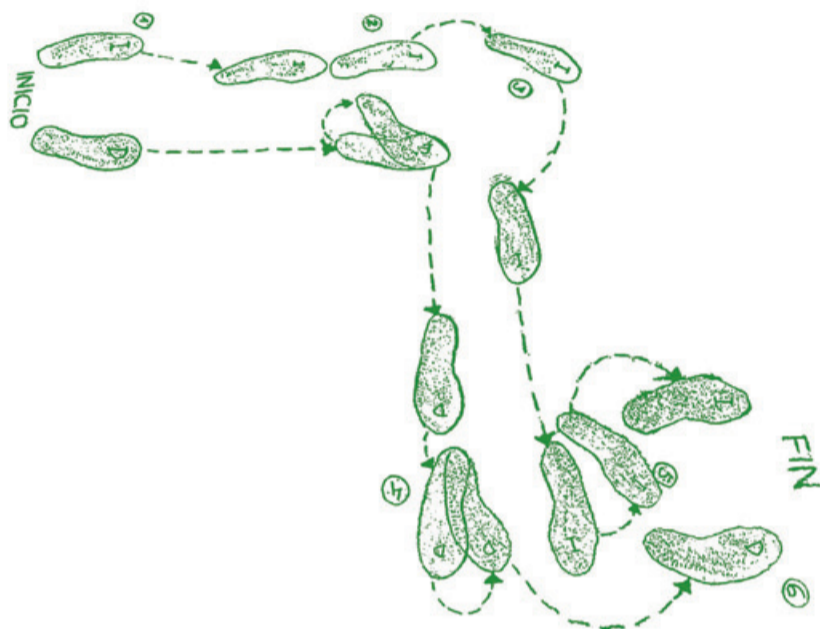
www.costamonteiro.net

DAVID FRANCH / MERCÈ MORENO

L'ÚLTIM ENEMIG

11 i 12 d'ABRIL a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 60 minuts

Interpretació: David Franch
Idea i creació: David Franch i Mercè Moreno
Assistència en direcció: Esther Mayo
Video: Mercè Moreno
Àudio: Petr Rimsky
Agraïments: Jordi Arqué, Lidia G. Zoilo,
Pere Thomàs, Mònica Muntaner
i a tota la gent que ens cediren fotografies

Co-producció de Centre d'Arts Escèniques de Terrassa,
Festival Escena Poblenou
i Antic Teatre/Adriatic
Amb el suport del
Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Amb la col.laboració de
L'Estruch de Sabadell, La Poderosa, Can Felipa

<http://www.tea-tron.com/elultimoenemigo/blog/>

VÍDEO:

http://www.youtube.com/channel/UCkaHzL6o_qe-gLLicfAYinQ?feature=guide

L'últim enemic és un mateix. És dins nostre, alimentat per falses creences, pors i inseguretats que apareixen a l'hora de voler aconseguir els nostres desitjos. Parlem del desig i de la por. Parlem de l'individu com a espai de contradiccions, de la identificació entre l'amig i l'enemic, i del conflicte que això genera. Parlem de la relació entre subjecte individual i subjecte social. Parlem de la lluita entre la domesticació i la sublevació.

L'últim enemic és un projecte escènic i audiovisual que s'inspira en el món del cinema i en les seves mitomanies per a parlar del conflicte intern que confronta els desitjos i les pors de cada persona.

David Franch Farré

Membre de Colectivo 96° junt amb Lidia G. Zoilo, amb espectacles com *Dar patadas para no desaparecer* o el darrer, *Fingir*, i de la companyia Amaranto (*Tazón de sopa china y un tenedor... o hacer el gilipollas, Indignos, Four movements for survival*).

Mercè Moreno Tarrés

Llicenciada en Belles Arts, d'ocupació dispersa, ha realitzat les videodances *Bórrame mucho, Angelical Bel.ligerància* i *Trencaclosques* i el projecte fotogràfic *El col.leccionista*, junt amb David Franch. Membre del col.lectiu *Retahílas* amb la peça *Parking anímic*.

El último enemigo es uno mismo. Está dentro de nosotros, alimentado por falsas creencias, miedos e inseguridades que aparecen a la hora de querer conseguir nuestros deseos. Hablamos del deseo y del miedo.

Hablamos del individuo como espacio de contradicciones, de la identificación entre el amigo y el enemigo, y del conflicto que esto genera. Hablamos de la relación entre sujeto individual y sujeto social. Hablamos de la lucha entre la domesticación y la sublevación.

El último enemigo es un proyecto escénico y audiovisual que se inspira en el mundo del cine y en sus mitomanías para hablar del conflicto interno que confronta los deseos y los miedos de cada persona.

David Franch Farré

Miembro de Colectivo 96° junto con Lidia G. Zoilo, con espectáculos como *Dar patadas para no desaparecer* o el último, *Fingir*, y de la compañía Amaranto (*Tazón de sopa china y un tenedor... o hacer el gilipollas, Indignos, Four movements for survival*).

Mercè Moreno Tarrés

Licenciada en Bellas Artes, de ocupación dispersa, ha realizado las videodanzas *Bórrame mucho, Angelical beligerancia* y *Rompecabezas* y el proyecto fotogràfic *El coleccionista*, junto con David Franch. Miembro del colectivo *Retahílas* con la pieza *Parking anímic*.

The last enemy is oneself. He is within each of us, fuelled by the false beliefs, fears and insecurities that appear when we try to achieve our desires.

We speak about desire and fear. We speak about the individual as a place of contradictions, about the identification between friend and enemy, and the conflict that this creates. We speak about the relationship between individuals and members of society. We speak about the struggle between domestication and revolt.

The last enemy is a performance and audiovisual project that uses the world of cinema and its mythifications as inspiration for discussing the internal conflict between each person's fears and desires.

David Franch Farré is a member of Colectivo 96° with Lidia G. Zoilo. Together they have produced such shows as *Dar patadas para no desaparecer* and the latest, *Fingir*. He is also a member of Amaranto Company (*Tazón de sopa china y un tenedor... o hacer el gilipollas, Indignos, and Four Movements For Survival*).

Mercè Moreno Tarrés

With a BA in Fine Arts and varied occupations she has created video dances *Bórrame mucho, Angelical beligerancia* and *Rompecabezas* as well as photo project *El coleccionista* together with David Franch. She is a member of *Retahílas* collective for the show *Parking anímic*.

GENER

(BIBLES: (POESIA))

Varis Artistes

MOS A MOS

14 de **GENER** a les 21h.

(BIBLES: (ESPÀI DE DIFUSIÓ CREATIVA))

Liminal GR

HOMENATGE A L'IDIOTA

15 de **GENER** a les 20h.

(BIBLES: (CINEMA))

Eduardo Gión

MADAME ARTHUR

17 de **GENER** a les 21h.

(BIBLES: (CABARET))

Varis artistes

ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME

18 de **GENER** a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES)

El Conde de Torrefiel

ESCENAS PARA UNA CONVERSACIÓN

DESPUES DEL VISIONADO DE UNA

PELICULA DE MICHAEL HANEKE

19 de **GENER** a les 21h. i 20 de **GENER** a les 20h.

(TEATRE D'HUMOR- CLOWN)

Diana Gadish

LUCY PUSSY LIVE (work in progress)

21 de **GENER** a les 21h.

(CONCERT-PERFORMANCE)

Alius

EL RETORN DELS ALIUS

25 de **GENER** a les 21h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)

Helena Pellisé

FRAGMENTS DE COS

26 de **GENER**, 21h. i 27 de **GENER**, 20h. **ESTRENA**

(COL-LOQUI i PERFORMANCE)

eQuals

DILLUNS EQUALS

28 de **GENER** a les 19h.

(TEATRE D'HUMOR- CLOWN)

Diana Gadish

LUCY PUSSY LIVE (work in progress)

29 de **GENER** a les 21h.

(TEATRE D'HUMOR- CLOWN)

Diana Gadish

LUCY PUSSY LIVE

31 de **GENER** a les 21h. **ESTRENA**

FEBRER

(TEATRE D'HUMOR- CLOWN)

Diana Gadish

LUCY PUSSY LIVE

1 i 2 de **FEBRER**, 21h. i 3 de **FEBRER**, 20h. **ESTRENA**

(BIBLES: (TEATRE MUSICAL INFANTIL))

Languages will take you places

ELS LLOBATONS

THE CAT, THE RAT AND A MOTOCYCLE

3 de **FEBRER** a les 11:30h. i a les 13:00h.

(BIBLES: (VÍDEO DIÀLEGS))

Hilomental

SESIONES VIDEOLÓGICAS

4 de **FEBRER** a les 21h.

(MICROCIRCUIT)

Tilt!

RISC

7, 8 i 9 de **FEBRER**, 21h. i 10 de **FEBRER**, 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR))

FLUX CLUB

11 de **FEBRER** a les 21h.

(BIBLES: (ESPÀI DE DIFUSIÓ CREATIVA))

Liminal GR

SMELLS LIKE TEEN SPIRIT

12 de **FEBRER** a les 20h.

(NOVES DRAMATÚRGIES-NOUS LLENGUATGES DEL COS)

Quim Bigas

L'ALTRE COS i/o LLUMS A LIGHTKLEID

14, 15 i 16 de **FEBRER** a les 21h. **ESTRENA**

17 de **FEBRER** a les 20h.

(BIBLES: (POESIA))

Varis Artistes

MOS A MOS

18 de **FEBRER** a les 21h.

(BIBLES: (ESPÀI DE DIFUSIÓ CREATIVA))

Liminal GR

4 BODES i UN LIMINAL

19 de **FEBRER** a les 20h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)

Les Filles Föllén

ESCENA SIMULTANIA

21, 22 i 23 de **FEBRER** a les 21h.

i 24 de **FEBRER** a les 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR))

FLUX CLUB

25 de **FEBRER** a les 21h.

(BIBLES: (ESPÀI DE DIFUSIÓ CREATIVA))

Liminal GR

MODA!

26 de **FEBRER** a les 20h.

(BIBLES: (CABARET))

Varis artistes

ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME

27 de **FEBRER** a les 21h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)

Amaranta Velarde

AGAINST ARCHITECTURE V.#2

28 de **FEBRER** a les 21h. **ESTRENA**

MARÇ

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)

Amaranta Velarde

AGAINST ARCHITECTURE V.#2

1 i 2 de **MARÇ** a les 21h. i 3 de **MARÇ** a les 20h. **ESTRENA**

(BIBLES: (VÍDEO DIÀLEGS))

Hilomental

SESIONES VIDEOLÓGICAS

4 de **MARÇ** a les 21h.

(BIBLES: (PATIÓ DE IMPROVISACIONES))

Pere Faura

RADIO PATIÓ

5 de **MARÇ** a les 21h.

(CONCERT-PERFORMANCE)

M.I.S. Moviment d'Insurrecció Sonora

M.I.S. en CONCERT

7 i 8 de **MARÇ** a les 21h. **ESTRENA**

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)

Natalia Jiménez Gallardo

ESTRENA

CONJUGACIONES. Un diálogo con el público

9 de **MARÇ**, 21h. i 10 de **MARÇ**, 20h.

(BIBLES: (TEATRE MUSICAL INFANTIL))

Languages will take you places

ELS LLOBATONS

THE CAT, THE RAT AND A MOTOCYCLE

10 de **MARÇ** a les 11:30h. i a les 13:00h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR))

FLUX CLUB

11 de **MARÇ** a les 21h.

(BIBLES: (PATIÓ DE IMPROVISACIONES))

Pere Faura

VIDEO PATIÓ

12 de **MARÇ** a les 21h.

(PERFORMANCE QUEER)

Diana J. Torres AKA Pornoterrorista

QUEMARLO TODO

ESTRENA

13, 14 i 15 de **MARÇ** a les 21h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)

Lluís Jaume / Eba Rubio / Vicens Mayans

OPERA PARA UN ALCE...

ESTRENA

16 de **MARÇ**, 21h. i 17 de **MARÇ**, 20h.

(BIBLES: (POESIA))

Varis Artistes

MOS A MOS

18 de **MARÇ** a les 21h.

(BIBLES: (PATIÓ DE IMPROVISACIONES))

Pere Faura

SOLO AL PATIÓ

19 de **MARÇ** a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES)

Cecilia Vallejos

UNMISTAKABLE BODIES VOL. I

23 de **MARÇ**, 21h. i 24 de **MARÇ**, 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR))

FLUX CLUB

25 de **MARÇ** a les 21h.

(BIBLES: (PATIÓ DE IMPROVISACIONES))

Pere Faura

TODOS AL PATIÓ

26 de **MARÇ** a les 21h.

(BIBLES: (CABARET))

Varis artistes

ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME

27 de **MARÇ** a les 21h.

ABRIL

(FESTIVAL INTERNACIONAL DE CURTMETRATGES)

MEGAL Pro 2013

4, 5, 6 i 7 d'**ABRIL**

(BIBLES: (TEATRE MUSICAL INFANTIL))

Languages will take you places

ELS LLOBATONS

THE CAT, THE RAT AND A MOTOCYCLE

7 d'**ABRIL** a les 11:30h. i a les 13:00h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR))

FLUX CLUB

8 d'**ABRIL** a les 21h.

(18/16mm FILM + ELECTROACÚSTICA)
Crater Collective + Alfredo Costa Monteiro
3QUINOX
9 d'ABRIL a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES)
David Franch + Mercè Moreno
L'ULTIM ENEMIG
11 i 12 d'ABRIL a les 21h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)
Idurre Azkue
DOMINGO FANTASMA
13 d'ABRIL, 21h. i 14 d'ABRIL, 20h.

(BIBLES: (VÍDEO DIÀLEGS)
Hilomental
SESIONES VIDEOLÓGICAS
15 d'ABRIL a les 21h.

(CIRC ACTUAL)
Animal Religion
ANIMAL RELIGION SHOW (work in progress)
16 i 17 d'ABRIL a les 21h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)
Pere Faura **ESTRENA**
DANZA Y CHISTES
18, 19 i 20 d'ABRIL a les 21h. i 21 d'ABRIL a les 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR)
FLUX CLUB
22 d'ABRIL a les 21h.

(CONCERT-FESTA)
**FESTA ANIVERSARI
10 ANYS
de l'ANTIC TEATRE
23 d'ABRIL**

(BIBLES: (CABARET)
Varis artistes
**ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME
ESPECIAL ANIVERSARI ANTIC TEATRE**
24 d'ABRIL a les 21h.

(TEATRE FÍSIC-NOUS LLENGUATGES DEL COS)
La Chaudière Intime **ESTRENA**
H(d)ommage
25 i 26 d'ABRIL a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES)
Antonio Clavijo Victori **ESTRENA**
RIZOMAQUISTELARYA
27 d'ABRIL, 21h. i 28 d'ABRIL, 20h.

(BIBLES: (POESIA)
Varis Artistes
MOS A MOS
29 d'ABRIL a les 21h.

MAIG

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)
Las Carmelas
TEXERE
2 i 3 de MAIG a les 21h.

(CLOWN-BUTOH)
Jef Johnson
MANANTIAL
4 de MAIG, 21h. i 5 de MAIG, 20h.

(BIBLES: (TEATRE MUSICAL INFANTIL)
Languages will take you places
**ELS LLOBATONS
THE CAT, THE RAT AND A MOTOCYCLE**
5 de MAIG a les 11:30h. i a les 13:00h.

(BIBLES: (VÍDEO DIÀLEGS)
Hilomental
SESIONES VIDEOLÓGICAS
6 de MAIG a les 21h.

(PROJECTE COMUNITARI) **ESTRENA**
Antic Teatre i Isabel Ollé
**MOSTRA del PROJECTE COMUNITARI
amb els VEINS del BARRI de SANT PERE**
9 i 10 de MAIG (horari a determinar)

(NOVES DRAMATÚRGIES)
Colectivo Dioslocría
YO NO SOY ESA
11 de MAIG, 21h. i 12 de MAIG, 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR)
FLUX CLUB
13 de MAIG a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES)
Macarena Recuerda Shepherd
GREENWICH ART SHOW
16 i 17 de MAIG a les 21h.

(PERFORMANCE SOCIODÈLICA)
Ignacio Galilea
PROTOCOL 101
18 de MAIG a les 21h.

(PERFORMANCE)
Ignacio Galilea/Ramón Churruga/Carlos Llavata
LA PERFORMERIA 2 **ESTRENA**
19 de MAIG a les 20h.

(BIBLES: (POESIA)
Varis Artistes
MOS A MOS
20 de MAIG a les 21h.

(BIBLES: (CABARET)
Varis artistes
ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME
22 de MAIG a les 21h.

(CONCERT-PERFORMANCE) **ESTRENA**
Nuno Rebelo + Constanza Brncic
SI SE DIERA UN CUERPO AL BULLICIO
23 i 24 de MAIG a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES)
Katsumi (Gus Bas + Nina Uyà)
ECO
25 de MAIG, 21h. i 26 de MAIG, 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR)
FLUX CLUB
27 de MAIG a les 21h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)
Colectivo Fresco/Annabella Pareja Robinson
EL FIN DE LOS PRINCIPIOS
30 i 31 de MAIG a les 21h.

JUNY

(NOUS LLENGUATGES DEL COS) **ESTRENA**
Claudia SolWat-la SolWat
PROYECTO F
1 de JUNY, 21h. i 2 de JUNY, 20h.

(BIBLES: (TEATRE MUSICAL INFANTIL)
Languages will take you places
**ELS LLOBATONS
THE CAT, THE RAT AND A MOTOCYCLE**
2 de JUNY a les 11:30h. i a les 13:00h.

(BIBLES: (VÍDEO DIÀLEGS)
Hilomental
SESIONES VIDEOLÓGICAS
3 de JUNY a les 21h.

(CONCERT-PERFORMANCE)
Sua
SUA en CONCERT
5 de JUNY a les 21h.

(NOUS LLENGUATGES DEL COS)
Sachiko Fullita/Cía Recorridos
RECORRIDO(S) **ESTRENA**
6, 7 i 8 de JUNY, 21h. i 9 de JUNY, 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR)
FLUX CLUB
10 de JUNY a les 21h.

(CONCERT-POESIA-PERFORMANCE)
Canvis Vells
CARNAVAL de ROSEGATS (COM TU!) 3
13 i 14 de JUNY a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES) **ESTRENA**
Andrea Ladanyi + Grego Borlai
**THANK YOU VERY MUCH
FOR THE INVITATION!**
15 de JUNY, 21h. i 16 de JUNY, 20h.

(BIBLES: (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR)
FLUX CLUB
17 de JUNY a les 21h.

(BIBLES: (POESIA)
Varis Artistes
MOS A MOS
18 de JUNY a les 21h.

(BIBLES: (CABARET)
Varis artistes
ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME
19 de JUNY a les 21h.

(NOVES DRAMATÚRGIES) **ESTRENA**
Txalo Toloza-Fernández
TROPICO
20, 21 i 22 de JUNY a les 21h.

(EXPOSICIÓ)
Jamie Reid
THE RAGGED KINGDOM
Del 28 de JUNY al 4 d'AGOST

JULIOL

(NOVES DRAMATÚRGIES)
PrisaMata (Iván Morales) **PRÈVIA**
JO MAI
18, 19, 20, i 21 de JULIOL, 21h. a l'ADRIANTIC

El **BAR** estarà obert **TOT L'AGOST**
amb el seu horari habitual:
DILLUNS a DIJOUS de 10 a 23:30h.
DIVENDRES de 10 a 24h.
DISSABTES de 16 a 24h.
DIUMENGES de 16 a 23:30h.

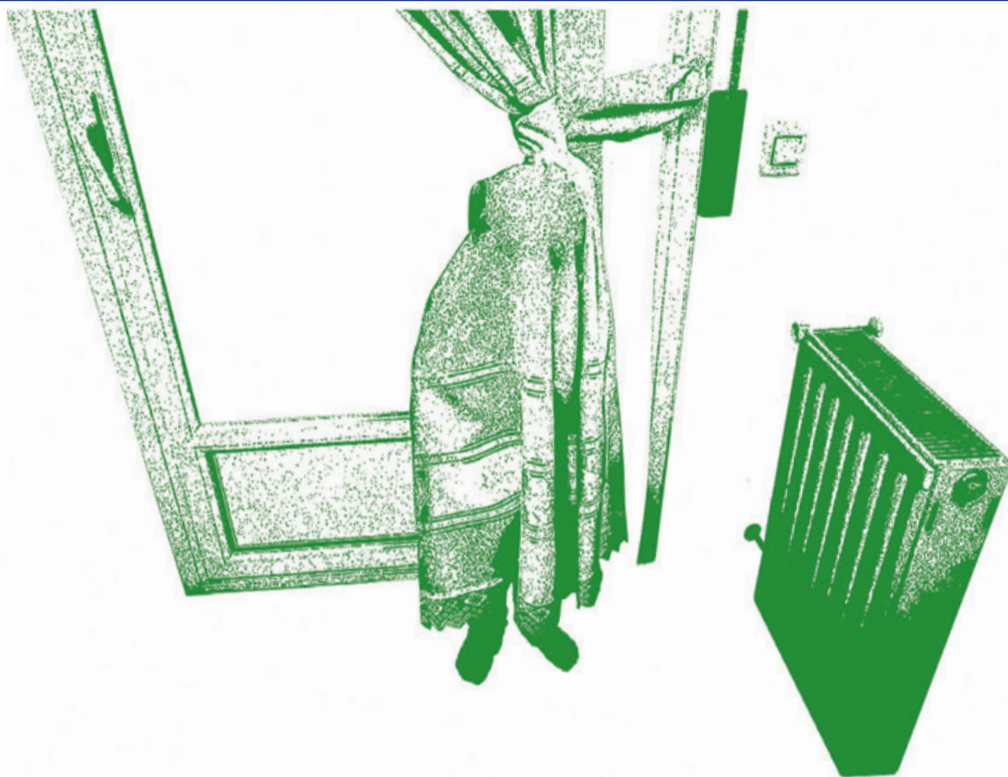
IDURRE AZKUE

DOMINGO FANTASMA

13 d'ABRIL a les 21 h.
14 d'ABRIL a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 45 minuts

Direcció i creació: Idurre Azkue
Interpretació: Ramón Villegas, Idurre Azkue
Música: Ilia Mayer
Atrezzo: Klaus Speis

Domingo Fantasma és una peça de dansa on exploro aquest estat d'ànim nefast que em posseeix els diumenges per la tarda i, inevitablement, apareixen els fantasmes. Sembla ser que no sóc l'única que li passa el mateix els diumenges per la tarda. Un fantasma vaga per l'escenari, intentant posar-me en ridícul davant dels espectadors, però decideix-ho enfrontar-me a ell, armant-me de valor, i aconseguixo que em deixi en pau i s'esfumi. *Domingo Fantasma* és una batalla triomfal.

Vaig començar el procés de creació d'aquesta peça partint del cos, del meu cos, instal·lant en ell aquesta sensació nefasta del diumenge per la tarda i deixant que des d'allà es mogués. També vaig deixar que la temàtica de la por, que m'acompanyava alhora d'afrontar el procés de creació, s'expressés a través del moviment i vaig començar a jugar amb la figura del fantasma. Des d'allà vaig anar teixint una narració sobre els propis fantasmes inventats.

Idurre Azkue. 1976

Neix al País Basc i el 1992 es trasllada a Barcelona a estudiar dansa contemporània a l'Institut del teatre. Comença a treballar com a intèrpret de dansa amb la companyia Danat Danza y forma part del col·lectiu General Elèctrica treballant com a intèrpret a espectacles dirigits per Tomàs Aragay, Andrés Waksman i Sonia Gómez. Continua treballant amb la Societat Doctor Alonso, dirigida per Tomàs Aragay i Sofia Asencio, i entre d'altres, ha treballat també amb Rodrigo García i més recentment amb Xavier Le Roy. Com a creacions pròpies, va crear la peça curta *I love natura* per al festival MAPA i en col·laboració amb Teo Baró la peça llarga *Una altra història d'amor*, també per al mateix festival. La seva primera peça llarga és *Domingo fantasma*.

Domingo fantasma es una pieza de danza donde exploro ese estado de ánimo nefasto que me posee los domingos por la tarde, e inevitablemente, me acechan los fantasmas. Parece ser que no soy la única que le pasa lo mismo los domingos por la tarde. Un fantasma merodea por el escenario, decidido a ponerme en ridículo delante de los espectadores, pero decido enfrentarme a él armándome de valor, y consigo que me deje en paz y se esfume. *Domingo fantasma* es una batalla triunfal.

Comencé el proceso de creación de esta pieza partiendo del cuerpo, de mi cuerpo, instalando en él esta sensación nefasta del domingo por la tarde y dejando que desde ahí se moviera. También dejé que la temática del miedo, que me acompañaba a la hora de afrontar el proceso de creación, se expresara a través del movimiento y comencé a jugar con la figura del fantasma. Desde ahí fui tejiendo una narración sobre los propios fantasmas inventados.

Idurre Azkue 1976.

Nace en el País Vasco y en 1992 se traslada a Barcelona para estudiar danza contemporánea en el Institut del Teatre. Comienza a trabajar como intérprete de danza con la compañía Danat Danza y forma parte del colectivo General Eléctrica trabajando como intérprete en espectáculos dirigidos por Tomás Aragay, Andrés Waksman y Sonia Gómez. Continúa trabajando para la Societat Doctor Alonso dirigida por Tomás Aragay y Sofia Asencio y, entre otros, ha trabajado también con Rodrigo García y más recientemente con Xavier Le Roy. Como creaciones propias, creó la pieza corta *I love natura* para el festival MAPA, en colaboración con Teo Baró y la pieza *Una altra història d'amor* también para el mismo Festival. Su primera creación de una pieza larga es *Domingo fantasma*.

Domingo fantasma (Ghost Sunday) is a dance piece in which I explore that dire mood that possesses me on Sunday afternoons when, inevitably, ghosts start lurking around me. It seems that I'm not the only one who goes through this on Sunday afternoons.

A ghost is prowling around the stage, determined to make me look ridiculous in front of the audience. But I decide to gather up my courage and confront him, and I can finally make him leave me alone and vanish. *Domingo fantasma* is a triumphal battle.

I began the creation process taking the body, my body, as a starting point, instilling in it that dreadful Sunday afternoon feeling and letting it simmer. I also allowed the theme of fear, which I felt at the thought of embarking on the creative process, to be expressed through movement, and I began to play with the figure of the ghost. From there I started to weave a narrative based on the ghosts we create for ourselves.

Idurre Azkue. Born in the Basque Country in 1976, Idurre moved to Barcelona in 1992 to study contemporary dance at the Institut del Teatre. She began to work as a dance performer with the Danat Danza dance company, and joined the General Eléctrica collective, working as a dancer in performances directed by Tomás Aragay, Andrés Waksman and Sonia Gómez. She continued working for Societat Doctor Alonso with Tomás Aragay and Sofia Asencio as directors, and, among others, she has also worked with Rodrigo García and, more recently, with Xavier Le Roy. Idurre Azkue's creations include the short piece *I love natura*, created for the MAPA Festival in collaboration with Teo Baró, and *Una altra història d'amor*, also for the MAPA Festival. *Domingo fantasma* is her first long work.

PERE FAURA

DANZA Y CHISTES

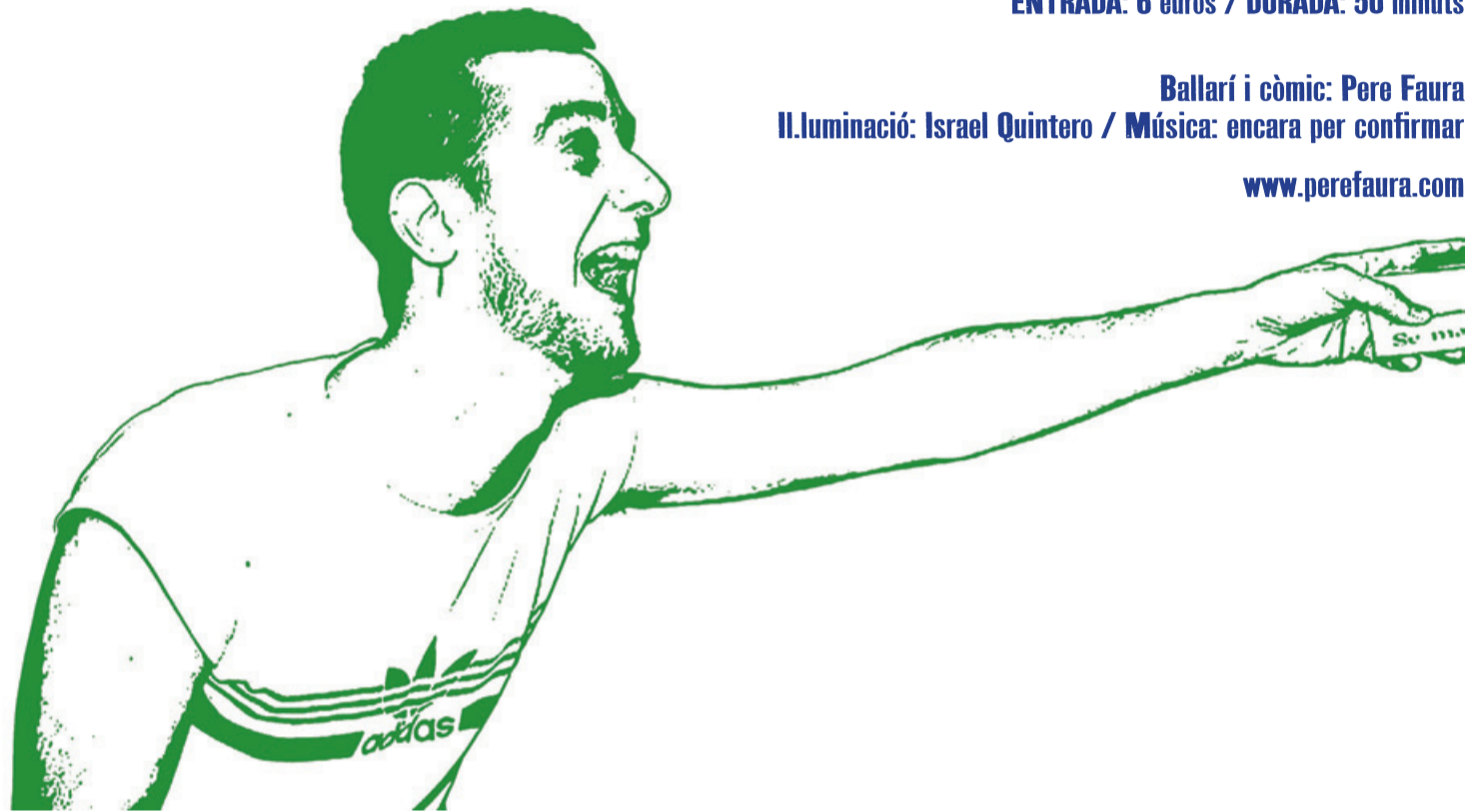
ESTRENA

18, 19 i 20 d'ABRIL a les 21 h. i 21 d'ABRIL a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros / DURADA: 50 minuts

Ballarí i còmic: Pere Faura
Il·luminació: Israel Quintero / Música: encara per confirmar

www.perefaura.com

Danza y chistes no és cap títol poètic que amagui metàfores artístiques de mons ficticis o conceptes abstractes. *Danza y chistes* és el que és: dansa i acudits. Els acudits de sempre mesclats amb dansa contemporània de sempre. Jaimito, els de Lepe, s'obre el teló i es veu, mamá mamá, i altres grans clàssics del món de l'humor barat dialoguen amb el release més convencional, el flying low mal entès i la caspositat de l'"instant composition". Un espectacle improvisat però assajat durant tota la vida, entre el club de la comedia i una jam session de ballarins descalços, que no pretén ni innovar en llenguatges artístics, ni fomentar el risc i l'experimentació, ni crear nous públics; sinó passar un *ratu* ben estrany i macarra entre l'humor més simplón i l'asbtracció més esotèrica.

El treball de **Pere Faura** (Barcelona, 1980) es caracteritza normalment per l'apropiació d'elements de la cultura pop, com l'striptease, la disco, els musicals o el porno, per descontextualitzar-los i remesclar-los novament en una coreografia multidisciplinària entre tots els elements que conformen l'engranatge teatral. Després d'uns anys a Amsterdam estudiant i treballant com a coreògraf, torna a Barna el 2011 seduït per la riquesa artística que creu que emergeix de la precarietat laboral, fins que la seva trajectòria artística queda conceptualment desprestigiada quan comença a fer espectacles d'improvissació amb acudits dolents.

Danza y chistes no es ningún título poético que esconde metáforas artísticas de mundos ficticios o conceptos abstractos. *Danza y chistes* es lo que es: danza y chistes. Los chistes de siempre mezclados con danza contemporánea de siempre. Jaimito, los de Lepe, se abre el telón y se ve, mamá mamá, y otros grandes clásicos del mundo del humor barato dialogan con el release más convencional, el flying low mal entendido y la casposidad del "instant composition". Un espectáculo improvisado pero ensayado durante toda la vida, entre el club de la comedia y una jam session de bailarines descalzos, que no pretende ni innovar en lenguajes artísticos, ni fomentar el riesgo y la experimentación, ni crear nuevos públicos; sino pasar un rato bien raro y macarra entre el humor más simplón y la abstracción más esotérica.

El trabajo de **Pere Faura** (Barcelona, 1980) se caracteriza normalmente por la apropiación de elementos de la cultura pop como el striptease, la disco, los musicales o el porno, para ser descontextualizados y remezclados nuevamente en una coreografía multidisciplinaria entre todos los elementos que conforman el engranaje teatral. Después de unos años en Amsterdam estudiando y trabajando como coreógrafo, vuelve a Barna el 2011 seducido por la riqueza artística que cree que emerge de la precariedad laboral, hasta que su trayectoria artística queda conceptualmente desprestigiada cuando empieza a hacer espectáculos de improvisación y chistes malos.

"Danza y chistes" (*Dance and Jokes*) is not a poetic title hiding artistic metaphors of fictional worlds or abstract concepts. "Danza y chistes" is what it is: dance and jokes. The most common jokes with the same contemporary dance as always. The Englishman, the Irishman and the Scotsman, mummy mummy, a funny thing happened to me..., and other major classics from the world of cheap humour engage in dialogue with the most conventional release, some misunderstood "flying low" and some scabby "instant composition". An improvised show for which we've rehearsed our entire life, something between stand-up comedy and a jam session for barefoot dancers. A show that doesn't aim to create new artistic languages, nor encourage risk or experimentation, nor create new audiences, but just to spend some strange and funky time among simplistic humor and esoteric abstraction.

The work of **Pere Faura** (Barcelona, 1980) is usually characterized by the appropriation of pop culture elements such as striptease, disco, musicals or porn, to be de-contextualized and re-mixed later in a multidisciplinary choreography that brings together all theatrical elements. After several years studying and working in Amsterdam as a choreographer, he returned to Barcelona in 2011, seduced by the artistic wealth that he thought results from social precariousness, until his career became conceptually discredited when he started doing impro performances with bad jokes.

LA CHAUDIÈRE INTIME

H(d)ommage

25 i 26 d'ABRIL a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 45 minuts

ESTRENA

Concepció: Violeta Todo González
Interpretació: Sabrina Zerkowitz i Violeta Todo
Univers sonor: Sylvain Audemard
Espai escènic: Guillaume Jargot
Text: Annie Ernaux

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

www.lachaudiereintime.com

H(d)ommage és un duo de dansa/paraula. Des de fa cert temps, el pas dels anys, el que queda i el que desapareix, el rastre que deixa la vida d'un en el record col·lectiu, el pes de l'experiència en els nostres gestos, la intuïció que el que creïem inamovible és, en realitat, caleidoscòpic, m'interroga profundament. A partir del testimoni de diversos ancians (entre 95 i 100 anys) que he tingut la sort de poder entrevistar en asils francesos, i del llibre *Els Anys* d'Annie Emaux, *H(d)ommage* ha començat a construir-se.

Violeta Todo

Després d'una formació clàssica entra a d'Institut del Teatre de Barcelona (92 - 96) on obté el seu Diploma de Dansa Contemporània i enceta (des del 1992), la seva activitat professional. Al 2000, rep una beca per a participar al *X-Group*, a Brusel·les, on coneix a Anne-Theresa de Keesmaker, Julien Hamylton, David Zambrano, Meg Stuart, Wim Vandekeybus, Jan Ritsema, etc. Al 2002, funda la seva pròpia companyia, La Chaudière Intime. Ha treballat amb les companyies Mar Gómez, Danat Dansa, Tránsit, Maria Clara Villalobos, Iñaki Azpillaga, Philippe Saire, Anabelle Bonnery, Dromesko, Boris Gibé, Cie Arts Mixés i Nicolas Hubert, entre d'altres. *H(d)ommage* és el seu treball més recent.

Sabrina Zerkowitz

Es forma com actriu a l'Estudi de Teatre Nancy Tuñón i a la Guindalera. Amb la Cia. Jherxandri cocrea diverses obres originals entre 1994-1999. Després, establerta a Madrid, explora el món de l'Animació Stop-Motion, obtenint el Goya al Millor Curt d'Animació 2007 amb *El viatge de Saïd*. Paral·lelament, es desenvolupa en l'àmbit de les arts plàstiques (Escuela de Artes y Oficios E. Industrial) i de forma autodidacta. El 2012 fa una incursió a la video-instal·lació escultòrica de gran format. Amb *H(d)ommage* investiga, de nou, la trobada expressiva a l'escena, en un duo de dansa/paraula.

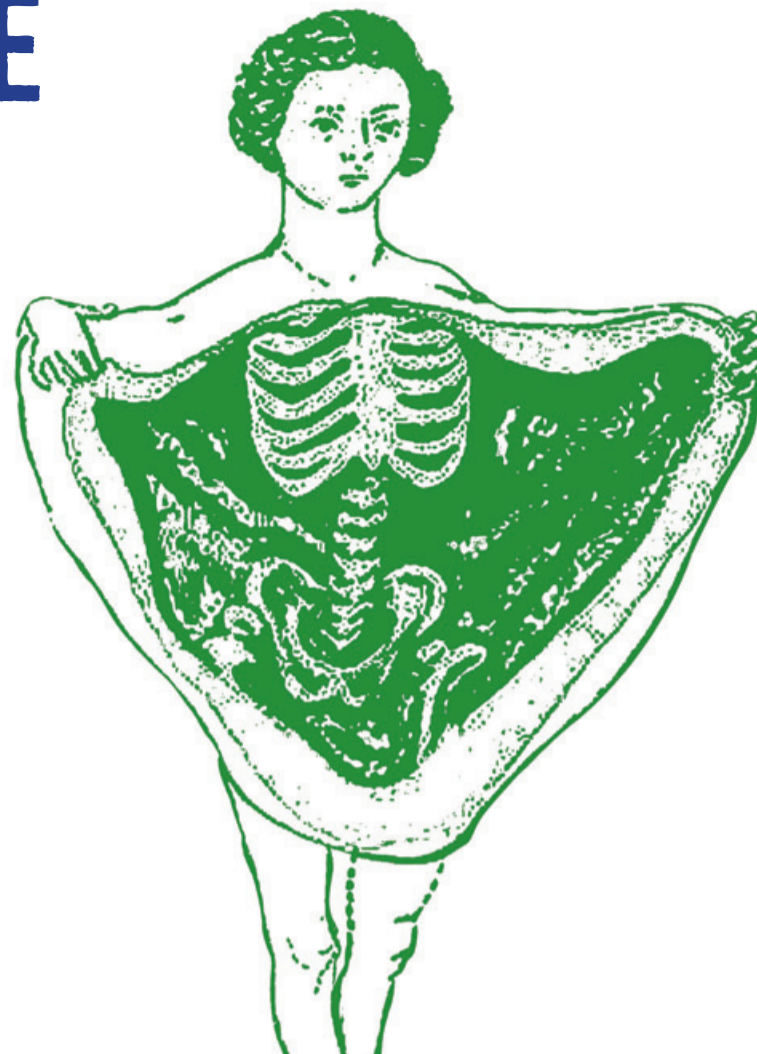
H(d)ommage es un dúo de danza/palabra. Desde hace cierto tiempo, el paso de los años, lo que queda y lo que desaparece, el rastro que deja la vida de uno en el recuerdo colectivo, el peso de la experiencia en nuestros gestos, la intuición que lo que creíamos inamovible es en realidad, caleidoscópico, me interroga profundamente. A partir del testimonio de varios ancianos (entre 95 y 100 años) que he tenido la suerte de poder entrevistar en asilos franceses, y del libro *Los Años* de Annie Emaux, *H(d)ommage* ha empezado a construirse.

Violeta Todo

Después de una formación clásica entra en el Instituto del Teatro de Barcelona (92-96), obtiene su Diploma en Danza Contemporánea y empieza (desde 1992) su actividad profesional. En el 2000 recibe una beca para participar en el *X-Group*, en Bruselas, donde encuentra a Anne-Theresa de Keesmaker, David Zambrano, Meg Stuart, Wim Vandekeybus, Jan Ritsema, etc. En el 2002, funda su propia compañía, La Chaudière Intime. Ha trabajado con Mar Gómez, Danat Dansa, Tránsit, Maria Clara Villalobos, Iñaki Azpillaga, Philippe Saire, Anabelle Bonnery, Dromesko, Boris Gibé, Cie Arts Mixés y Nicolas Hubert, entre otros. *H(d)ommage* es su trabajo mas reciente.

Sabrina Zerkowitz

Se forma como actriz en el Estudio de teatro Nancy Tuñón y en La Guindalera. Con la Cia. Jherxandri co-crea varias obras originales entre 1994-1999. Después, establecida en Madrid, explora el mundo de la Animación Stop-Motion, obteniendo el Goya al Mejor Corto de Animación 2007 con *El viaje de Saïd*. Paralelamente, se desarrolla en las artes plásticas (Escuela de Artes y Oficios E. Industrial) y de forma autodidacta. En el 2012 hace una incursión en la video-instalación escultórica de gran formato. Con *H(d)ommage* investiga, de nuevo, el encuentro expresivo escénico, en un dúo de danza/palabra.

H(d)ommage is a dance/spoken word duet. For some time now, the passing of years; what remains and what disappears; the traces that one's life leaves in the collective memory; the weight and experience of our gestures; and the suspicion that what we believed to be unmoveable is, in fact, kaleidoscopic inspire my deepest curiosity. Using the words of various elderly people, aged between 95 and 100, whom I had the good fortune to interview at their French residential homes, and also *The Years*, a book by Annie Emaux, *H(d)ommage* began to acquire shape.

Violeta Todo

After training in classical dance, she attended the Instituto del Teatro (92-96) from where she obtained her Diploma in Contemporary Dance, simultaneously commencing her professional activity during her first year. In 2000 she received a grant to join the *X-Group*, in Brussels, where she met Anne Theresa de Keesmaker, David Zambrano, Meg Stuart, Wim Vandekeybus, Jan Ritsema and others. In 2002 she started her own company, La Chaudière Intime. She has worked with Mar Gómez, Danat Dansa, Tránsit, Maria Clara Villalobos, Iñaki Azpillaga, Philippe Saire, Anabelle Bonnery, Dromesko, Boris Gibé, Cie Arts Mixés and Nicolas Hubert among others. *H(d)ommage* is her latest work.

Sabrina Zerkowitz trained as an actress at the Nancy Tuñón Theatre Studio and at La Guindalera. She co-created several original pieces together with Cia. Jherxandri between 1994 and 1999. Later, once she had settled in Madrid, she began to explore the world of stop-motion animation, winning the Goya Award for best animation short in 2007 for her short film *Saïd's Journey*. At the same time, she developed her talents in visual arts at the School of Arts and Crafts' Industrial College and on her own. In 2012 she made an incursion into large-scale sculptural video installations. In *H(d)ommage* she once more investigates expressive performance moments, in a dance/spoken word duet.

ANTONIO CLAVIJO VICTORI

* Col-laboradors artístics: **ROBERTO R. ZUDAIRE, GERARD VILARDAGA i PALOMA SANCHEZ**

RIZOMAQUISTELARVA

27 d'ABRIL a les 21 h.
28 d'ABRIL a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 45 minuts

Música: Primo Gabbiano
Coreografia/dansa: Roberto R. Zudaire
Visuals/il·luminació: Paloma Sánchez (VJPAL)
Poemes/narració: Gerard Vilardaga
Prosa: Antonio Clavijo Victori

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

<http://rizoma-quiste-larva.blogspot.com.es>

En determinades ocasions de les nostres vides alguna cosa ens toca i ens canvia: és origen, epifania obscura. Aquests moments secrets, quotidians i gaire bé inconscients són explorats a l'obra. D'ells, només veiem les conseqüències, vivim entre ells i a partir d'ells. I, malgrat tot, succeeix. Moments i no persones, instants en que el moviment cristal·litza. Hi ha quelcom físic en tot això.

Ens servim de codis artístics diferents per furgar temps intensos però subtils. Treballem amb la paraula, dita, recitada, escridassada; els sons, ja siguin musicals o purament cacofònics; el moviment i el gest de la dansa i la performance, els seus misteris; i les imatges, icòniques sempre.

És una proposta fragmentada i redundant perquè el seu model és l'art, però també quelcom més arriscat, virulent i imprevis... la vida? RIZOMAQUISTELARVA és una paradoxa? Coses enormes succeïnt a un nivell imperceptible. No, és una ironia. La ironia.

Els treballs de l'Antonio Clavijo sempre han estat vinculats a la música (rock-experimentació) i a la paraula (cançó-quiò radiofònic).

Roberto R. Zudaire, ballari de llarga trajectòria i àmplia formació, incorpora cada cop més elements de la performance a les seves coreografies. Gerard Vilardaga és un escriptor de poemes sensibles, sensuals i colpidors. El temps i la nostàlgia, el sexe i les qüestions socials són nervis a les seves poesies. Paloma Sánchez (VJ PAL) treballa les imatges amb un gust per les tecnologies analògiques i les textures del vídeo art.

En determinadas ocasiones de nuestras vidas algo nos toca y nos cambia: es origen, epifania obscura. Estos momentos secretos, cotidianos y casi inconscientes son explorados en la obra. De ellos, sólo vemos las consecuencias, vivimos entre ellos y a partir de ellos. Y, pese a todo, sucede. Momentos y no personas, instantes en que el movimiento cristaliza. Hay algo físico en todo ello.

Nos servimos de códigos artísticos diferentes para investigar tiempos intensos y sutiles. Trabajamos con la palabra, dicha, recitada, gritada; los sonidos, ya sean musicales o puramente cacofónicos; el movimiento y el gesto de la danza y la performance, sus misterios; y las imágenes, icónicas siempre.

Es una propuesta fragmentada y redundante porque su modelo es el arte pero también algo más arriesgado, virulento e imprevis... ¿la vida? ¿RIZOMAQUISTELARVA es una paradoja? Cosas enormes sucediendo a un nivel imperceptible. No, es una ironía. La ironía.

Los trabajos de Antonio Clavijo han estado vinculados siempre a la música (rock-experimentación) y a la palabra (cançó-quiò radiofònic).

Roberto R. Zudaire, bailarín de larga trayectoria y amplia formación, incorpora cada vez más elementos de la performance a sus coreografías. Gerard Vilardaga es un escritor de poemas sensibles, sensuals y potentes. El tiempo y la nostàlgia, el sexo y las cuestiones sociales son nervios en sus poesías. Paloma Sánchez (VJ PAL) trabaja las imágenes con un gusto por las tecnologías analógicas y las texturas del videoarte.

At certain times in our lives, something touches and changes us: this is origin, dark epiphany. This work explores these secret, everyday and almost unconscious moments. We only see their consequences; we live among them and because of them. And, despite everything, they happen. Moments, not people: precise moments where movement becomes crystallised. There is a physical element to it all.

We use different artistic codes to investigate subtle and intense times. We work with words: spoken, recited, or screamed; sounds, either music or pure noise; the movement and gesture of dance and performance, their mysteries; and with images, ever iconic.

This proposal is fragmented and redundant because it uses art as its model, but there is also something more risky, virulent and unexpected ... is it life? Is RIZOMAQUISTELARVA a paradox? Huge things happening at an imperceptible level. No, it is ironical. Irony itself.

The works of Antonio Clavijo have always been linked to music (rock and experimentation) and word (song-radio script).

Roberto R. Zudaire is a dancer with lengthy experience and extensive training, who increasingly incorporates elements of performance to his choreographies. Gerard Vilardaga is a writer of sensitive, sensual and powerful poems. Time and nostalgia, sex and social issues are the core of his poetry. Paloma Sánchez (VJ PAL) manipulates images with a taste for analogue technologies and video art textures.

LAS CARMELAS

TEXERE

2 i 3 de MAIG a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros

DURADA: 45 minuts

Direcció General: Las Carmelas

Assistència de Direcció i Disseny de Producció: Raimundo Morte

Direcció Teatral del procés creatiu: Ana k. García

Dansa i interpretació: Karen Mora i Eva Yufra

Música Original: Corentin Sauvetre

Escenografia: Peggy Deusch i Pablo Silicz

Vestuari: Susana de la Fuente, Patricia Fernández,

Meri Torralba i Ariana Aceveres

Documentació fotogràfica: Eva Ferrera

Assistència Teòrica: Laura Yufra

Amb el suport de: Jorge Ferrera, Plaetix i Art Nude

Disseny Web: Eduardo Diez

www.lascarmelas.com

Facebook:

<https://www.facebook.com/pages/Las-carmelas/149198085095076?sk-wall>

VÍDEO:

<http://vimeo.com/29835433#>

Texere és una obra de dansa teatre sobre la No-pertinença, de creació pròpia, on s'uneixen dansa contemporània, música, teatre i vídeo.

Prové d'un procés d'investigació iniciat a l'abril del 2010 que és l'arrel de l'obra, que finalment va ser produïda per Las Carmelas juntament amb l'Espai Jove Boca Nord i l'equip tècnic de la Casa d'Oficis de l'Espectacle (per ser guanyadora del Concurs Escena Nord 2011). *Texere* es va estrenar al teatre del Casal Font d'en Fargues el 30 de setembre de 2011.

Teixir, del llatí "texere".

Identitats que es divideixen, desdoblen i s'entrelleixen. Movent-se en aquesta fràgil frontera entre ser diferents i iguals, intentant seguir patrons i encaixar. Com trames d'un mateix teixit, que es construeix en *Texere*.

Las Carmelas és una companyia jove creada per Karen Mora i Eva Yufra, de nacionalitat argentina residents a Barcelona. Des del 2008 desenvolupen un projecte orientat a la creació artística l'eix del qual és la dansa contemporània. Pretén ser un marc destinat a la col·laboració i vinculació amb altres disciplines artístiques de manera intercultural.

Texere es una obra de danza teatro sobre la No-pertenencia, de creación propia, donde se unen danza contemporánea, música, teatro y vídeo.

Proviene de un proceso de investigación iniciado en Abril del 2010 que es la raíz de la obra, que finalmente fue producida por Las Carmelas junto al Espai Jove Boca Nord y por el equipo técnico de la Casa d'Oficis de l'Espectacle (por ser ganadora del Concurso Escena Nord 2011). *Texere* se estrenó en el teatro del Casal Font d'en Fargues el 30 de Septiembre de 2011.

Tejer, del latín "texere".

Identidades que se dividen, desdoblan y entrelazan. Moviéndose en esa frágil frontera que hay entre ser diferentes e iguales, intentando seguir patrones y encajar. Como tramas de un mismo tejido, que se construye en *Texere*.

Las Carmelas es una compañía joven creada por Karen Mora y Eva Yufra, de nacionalidad argentina residentes en Barcelona. Desde el 2008 desarrollan un proyecto orientado a la creación artística cuyo eje es la danza contemporánea. Pretende ser un marco destinado a la colaboración y vinculación con otras disciplinas artísticas de manera intercultural.

Texere is our own theatre dance work about not-belonging, which brings together contemporary dance, music, theatre and video.

It is the result of a research process that began in April 2010 and is the core of the piece, which was finally produced by Las Carmelas in conjunction with Espai Jove Boca Nord and the crew of the Casa d'Oficis de l'Espectacle, as a result of winning the Escena Nord 2011 competition. The premiere was held at the Casal Font d'en Fargues theatre on September 30, 2011.

Weaving: from Latin "texere".

Identities that divide, unfold and intertwine. Moving in the tenuous border between being different and the same, trying to follow patterns and fit in. Like strands of the same cloth which *Texere* is weaving.

Las Carmelas is a young company created by Karen Mora and Eva Yufra, both from Argentina and resident in Barcelona. Since 2008 they have been developing a project aimed at artistic creation that has contemporary dance as its central axis. They hope to create a framework for collaboration and cooperation with other artistic disciplines at an intercultural level.

JEF JOHNSON

MANANTIAL

4 de MAIG a les 21 h. i 5 de MAIG a les 20 h.

ENTRADA: 10 euros

DURADA: 45 - 60 min aprox.

Creació i interpretació: Jef Johnson i músics convidats

VÍDEO: <http://www.youtube.com/watch?v=clqv8WG3YjM>

Després de molta investigació, Manantial va sortir com quelcom nou, diferent, clar i definitiu. No és Butoh. No és Clown. És manantial.

Jef diu: "Manantial és una forma d'experiència entre l'espai i l'interior, una dansa amb referències en el Butoh i el Clown; però quelcom diferent, lliure, amb possibilitat, amb silenci i soroll, depenent de les circumstàncies. Manantial existeix entre tots. És una corrent on puc trobar la vida, la fantasia i el joc, una dansa amb ganes de conèixer la meua pròpia història, aquí i ara"

Manantial és un procés de connexió amb la naturalesa, llum, ombra, gravetat, energia, vibració, matèria (vegetal, mineral, animal). També és connexió amb l'interior, amb la fantasia, la imaginació, els somnis, la percepció, l'humor, les emocions, la pròpia història, la cadena de la vida.

Jef Johnson (EUA) és líder en el camp de la teoria de les arts escèniques. La seva investigació s'enfoca en l'experiència ingènua, la consciència creativa, el joc, els patrons de comportament i la identitat social. Artista principal de Slava's Snowshow, en les funcions de Broadway i en les de la gira Internacional. Ha treballat en el Cirque du Soleil com a clown, assessor artístic i director dels tallers. Jef té més de 25 anys d'experiència professional en les arts escèniques en una vasta gama d'estils que van des d'allò clàssic fins allò abstracte. Ha donat classes magistrals, conferències i tallers per a moltes organitzacions, companyies de teatre i universitats, incloent Cirque du Soleil, Slava's Snowshow, Nouveau Clown Institute, Camp Broadway, i Universitat de Nueva York, entre d'altres.

Después de mucha investigación, Manantial salió como algo nuevo, distinto, claro y definitivo. No es Butoh. No es Clown. Es Manantial.

Jef dice: "Manantial es una forma de experiencia entre el espacio y el interior, una danza con referencias en el Butoh y el Clown; pero algo distinto, libre, con posibilidad, con silencio y ruido, dependiendo de las circunstancias. Manantial existe en todos. Es una corriente donde puedo encontrar la vida, la fantasía y el juego, una danza con ganas de conocer mi propia historia, aquí y ahora."

Manantial es un proceso de conexión con la naturaleza, luz, sombra, gravedad, energía, vibración, materia (vegetal, mineral, animal). También es conexión con el interior, con la fantasía, la imaginación, los sueños, la percepción, el humor, las emociones, la propia historia, la cadena de la vida.

Jef Johnson (EUA) es líder en el campo de la teoría de las artes escénicas. Su investigación se enfoca en la experiencia ingenua, la conciencia creativa, el juego, los patrones de comportamiento y la identidad social. Artista principal de Slava's Snowshow, en las funciones de Broadway y en las de la gira Internacional. Ha trabajado en el Cirque du Soleil como clown, asesor artístico y director de talleres. Jef tiene más de 25 años de experiencia profesional en las artes escénicas en una vasta gama de estilos que van desde lo clásico hasta lo abstracto. Ha dado clases magistrals, conferencias y talleres para muchas organizaciones, compañías de teatro y universidades, incluyendo Cirque du Soleil, Slava's Snowshow, Nouveau Clown Institute, Camp Broadway, y Universidad de Nueva York, entre otros.

After much research, *Manantial* (Source) emerged as something new, distinct, clear and final. It isn't Butoh. It isn't Clown. It is *Manantial*.

Jef says: "*Manantial* is a kind of experience between interior and exterior space, a dance that gives a nod to Butoh and Clown but is something different, free, with possibilities, silent or noisy, depending on the circumstances. *Manantial* exists in all of us. It's a stream in which I can find life, fantasy and play, a dance that wants to explore my own story, here and now."

Manantial is a process of connection with nature, light, shadow, gravity, energy, vibration and matter (animal, vegetable and mineral). It's also a connection with the inside, with fantasy, with imagination, dreams, perception, humour, emotions, one's own history, the chain of life.

Jef Johnson (USA) is a leader in the theory of performance arts. His research focuses on naïve experience, creative conscience, play, patterns of behaviour and social identity. He was the main artist for Slava's Snowshow, performed on Broadway and toured internationally. He has worked for the Cirque du Soleil as a clown, artistic consultant and workshop director. Jef has more than 25 years of professional experience in performance arts across a vast range of styles ranging from classical to abstract. He has given master classes, conferences and workshops to many organisations, theatre companies and universities, including Cirque du Soleil, Slava's Snowshow, Nouveau Clown Institute, Camp Broadway and the University of New York.

ANTIC TEATRE i ISABEL OLLÉ

MOSTRA DEL PROJECTE COMUNITARI DE L'ANTIC TEATRE AMB ELS VEÏNS DEL BARRI DE SANT PERE

9 i 10 de MAIG (horari per confirmar)

ESTRENA

ENTRADA: GRATUÏT / DURADA: 90 minuts aprox.

Organitza: Antic Teatre i Isabel Ollé
Amb la participació de veïns i veïnes del barri de Sant Pere i del Casc Antic de Barcelona, i usuaris de la Fundació Arrels.

Amb el suport de: Obra Social "la Caixa" i Ajuntament de Barcelona
Amb la col·laboració de:
Casal de Gent Gran Comerç
Servei de Teleassistència de Barcelona
Centre de Recursos Pedagògics de Ciutat Vella
Fundació Arrels
Projecte Baixem al Carrer
Centre Cívic Convent de Sant Agustí

 Obra Social "la Caixa"

 Ajuntament de Barcelona

Antic Teatre aposta per un model de centre cultural on l'arrelament a la comunitat territorial hi tingui un paper fonamental i vertebrador. És per això que ja des de finals del 2011 s'està desenvolupant un projecte comunitari amb els veïns del seu barri més immediat, el barri de Sant Pere, al Casc Antic de Barcelona.

Aquest projecte consisteix en la realització d'un treball artístic de creació escènica, a través de la dansa i el moviment, amb la comunitat de gent gran que viu a prop de l'Antic Teatre. El seu objectiu és la recuperació de la memòria de cada una d'aquestes persones en relació al barri de Sant Pere i per extensió al Casc Antic de Barcelona. Després d'una primera presentació al novembre del 2012, se'n farà una segona al maig del 2013, i una tercera a finals del mateix any. El fet de presentar-ho en diferents parts es deu a l'adaptació de la dinàmica d'un projecte comunitari, que necessita de temps per anar creixent i consolidar-se.

Des del darrer semestre del 2012, i amb la finalitat d'aproximar-nos a aquest col·lectiu, s'estan realitzant diferents tallers de dansa i moviment dirigits a gent gran. Amb això es fa accessible el llenguatge i l'expressió artística de la dansa, amb els beneficis que això pot tenir en relació a la inclusió i la cohesió social. Alhora també es fan visibles les necessitats i modes d'expressió de la gent més invisible del nostre barri: la gent més gran.

Antic Teatre apuesta por un modelo de centro cultural donde el arraigamiento con la comunidad territorial tenga un papel fundamental y vertebrador. Es por esto que ya desde finales del 2011 se está desarrollando un proyecto comunitario con los vecinos del su barrio más inmediato, el barrio de Sant Pere, en el Casco Antiguo de Barcelona.

Este proyecto consiste en la realización de un trabajo artístico de creación escénica con la comunidad de gente mayor que vive cerca de Antic Teatre, que se presentará durante el primer semestre de 2013. Su objetivo es la recuperación de la memoria de cada una de estas personas en relación al barrio de Sant Pere y por extensión al Casc Antic de Barcelona. Después de una primera presentación en noviembre de 2012, se realizará una segunda en mayo del 2013, y una tercera a finales del mismo año. El hecho de presentarlo en diferentes fases es debido a la adaptación a la dinámica de un proyecto comunitario, que necesita tiempo para ir creciendo y consolidarse.

Desde el último semestre del 2012, y con el fin de acercarnos a este colectivo, se realizarán distintos talleres de danza y movimiento dirigidos a la gente mayor. Con esto se hará accesible el lenguaje y la expresión artística de la danza, con los beneficios que esto puede tener en relación a la inclusión y cohesión social. A la vez también se hacen más visibles las necesidades y formas de expresión de la gente más invisible de nuestro barrio: la gente mayor.

Antic Teatre backs the idea that a cultural centre should have real and functional roots in the local community. Because of this, a community project involving the residents of the immediate neighbourhood, the 'barrio' of Sant Pere in Barcelona's Gothic quarter, has been under development since the end of 2011.

The project consists in putting together a creative and artistic performance with the senior citizens who live near the Antic Teatre, to be presented during the first half of 2013. The aim is to recover the memories of each and every one of these individuals with regard to the Sant Pere neighbourhood and by extension, to Barcelona's Gothic quarter. An initial performance was presented in November 2012; a second is planned for May 2013 and a third for later next year. The project has been divided into different shows because of the dynamics inherent to community projects, which require time to grow and take shape.

From the second half of 2012, with the aim of reaching out to this particular group of people, we will be holding several dance and movement workshops aimed at the elderly. This will give them access to the language and artistic expression of dance, with the attendant benefits this may bring in terms of social inclusion and cohesion. At the same time, we will be giving visibility to the needs and means of expression of a minority that is usually invisible: our senior citizens.

COLECTIVO DIOSLOSCRÍA

YO NO SOY ESA

11 de MAIG a les 21 h. i 12 de MAIG a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 45 minuts aprox.

Idea original i creació: Colectivo Diosloscría
Direcció: David Franch
Interpretació: Olga Blanco, Lavinia Hervás
Concepte visual: Ian Gehlhaar i Colectivo Diosloscría
Creació de vídeo: Ian Gehlhaar
Enregistrament entrevistes: Delirart

Una producció de Colectivo Diosloscría
i el CAET - Centre d'arts escèniques de Terrassa

<http://colectivodiosloscria.wix.com/colectivodiosloscria>

Yo no soy esa parteix de la investigació sobre la generació a la que pertanyem, la primera generació que pensa que el seu futur serà més difícil que el seu passat, una generació envoltada de dubtes, una generació que massivament va anar a l'escola, a l'institut i a la universitat; de nosaltres s'esperava que fóssim grans professionals, empresaris o artistes. Vam créixer als 80', època de traspàs a la democràcia, de grans esperances, de bonança econòmica i febre europeïsta; estàvem destinats a triomfar.

Yo no soy esa parla sobre la nostra ignorància, assumint-la com un tret característic de la nostra existència.

Colectivo Diosloscría

Teatre retro vintage pop rock postpunk per NO tots els públics i en V.O., de vegades subtitulada.

Colectivo Diosloscría neix de la col·laboració espontània entre Olga Blanco i Lavinia Hervás, artistes en la recerca de nous estímuls i llenguatges teatrals.

L'estiu de 2011 comencen a treballar en *Yo no soy esa*, la seva primera peça, en residència al Centre d'Arts Escèniques de Terrassa.

Yo no soy esa parte de la investigación sobre la generación a la que pertenecemos, la primera generación que piensa que su futuro será más difícil que su pasado, una generación rodeada de dudas, una generación que masivamente fue a la escuela, al instituto y a la universidad: de nosotros se esperaba que fuéramos grandes profesionales, empresarios o artistas. Crecimos en los '80, época de transición a la democracia, de grandes esperanzas, bonanza económica y fiebre europeïsta; estábamos destinados a triunfar.

Yo no soy esa habla sobre nuestra ignorancia, asumiéndola como un rasgo característico de nuestra existencia.

Colectivo Diosloscría

Teatro retro vintage pop rock postpunk para NO todos los públicos y en V.O., a veces subtitulada.

Colectivo Diosloscría nace de la colaboración espontánea entre Olga Blanco y Lavinia Hervás, artistas en búsqueda de nuevos estímulos y lenguajes escénicos. En verano de 2011 empiezan a trabajar en *Yo no soy esa*, su primera pieza, en residencia en el Centre d'Arts Escèniques de Terrassa.

Yo no soy esa (I am not she) comes from research into the generation we belong to, the first generation that thinks that its future will be harder than its past, a generation surrounded by doubt, a generation who went to school, college and university en masse; we were expected to become great professionals, businessmen or artists. We grew up in the 80s, a period of transition to democracy, of great hopes, economic boom and pro-European fever; we were destined to triumph.

Yo no soy esa talks about our ignorance, accepting it as a defining trait of our existence.

Diosloscría Collective:

retro vintage pop rock postpunk theatre NOT for all audiences and in its original language version with occasional subtitles.

Diosloscría Collective emerged from a spontaneous collaboration between Olga Blanco and Lavinia Hervás, artists searching for new stimuli and performance languages.

In the summer of 2011, during a residency at the Centre d'Arts Escèniques de Terrassa, they began to work on *Yo no soy esa*, their first piece.

MACARENA RECUERDA SHEPHERD

GREENWICH ART SHOW

16 i 17 de MAIG a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros

DURADA: 60 minuts aprox.

Una performance de **Macarena Recuerda Shepherd.**

Amb la col·laboració especial de:

Vicente Arlandis.

Participen en el projecte:

Gorka Bilbao,

Bernardo Cubría,

Gerardo Rodriguez,

Elizabeth Romanski,

Manu Morales,

Mariluz Vidal,

Pau Aguilar Amorós,

Jaime Puerta

i Ulku Tekten.

Co-produeix:

MiCarteraPatrocina,

Festival Neo,

Festival TNT (CAET)

i Antic Teatre/Adriantic.

Col·labora: **El Graner**

i Mercat de les flors

Aquest projecte ha rebut

la **Beca Atrio de la Alhondiga Bilbao.**

www.macarenarecuerdashpherd.com

VIDEO: <http://vimeo.com/38063152>

La peça, que porta per títol *Greenwich Art Show*, és el retrat d'un fotògraf, una dona i una ciutat, explicada a través de les fotografies que el nostre protagonista va fer entre els anys 1942 i 1945.

Aquesta peça pretén ser un biopic del fotògraf i una de les dones que casualment posa en diverses de les seves fotografies, suposadament documentals. Aquesta casualitat va desencadenar la possibilitat que el fotògraf de premsa, conegut com un dels pares de la fotografia sincera, fingís retratar la veritat dels carrers, fent-se anomenar a si mateix fotoperiodista quan en realitat són escenificacions amb actors més pròpies de la foto d'autor.

Macarena Recuerda Shepherd.

M'interessa trobar noves estructures narratives, on les seves seqüències fixes possibiliten una lectura diagramàtica. Una lectura que permeti una sèrie de relacions i associacions, ja que de la mateixa manera que les paraules i les frases obtenen el seu significat una vegada que es vincula amb la ment del lector, les imatges consecutives poden obrir una infinitat de possibles lectures.

La pieza que lleva por título "Greenwich art show" es el retrato de un fotógrafo, una mujer y una ciudad explicada a través de las fotografías que nuestro protagonista tomó entre los años 1942 y 1945.

Esta pieza, pretende ser un biopic del fotógrafo y una de las mujeres que casualmente posa en varias de sus fotografías supuestamente documentales. Esta casualidad desató la posibilidad de que el fotógrafo periodístico conocido como uno de los padres de la fotografía sincera, fingiera retratar la verdad de las calles, llamándose a sí mismo fotoperiodista cuando en realidad son escenificaciones con actores más propias de la foto autoral.

Macarena Recuerda Shepherd.

Me interesa encontrar nuevas estructures narratives cuyas secuencias fijas posibilitan una lectura diagramática. Una lectura que permita una serie de relaciones y asociaciones, ya que de la misma manera que las palabras y las frases obtienen su significado una vez que se vincula con la mente del lector, las imágenes consecutivas pueden abrir un sin fin de posibles lecturas.

Greenwich art show tells the story of a photographer, a woman and a city using photographs taken by the main character between 1942 and 1945.

The show has been conceived as a biopic of the photographer and one of the women who serendipitously appears in several of his supposedly documentary images. This coincidence brings up the possibility that this photographic reporter, perceived as one of the founding fathers of candid photography, was pretending to portray the reality of the streets and calling himself a photojournalist when in fact he was creating staged shots with actors in the manner of artistic photographers.

Macarena Recuerda Shepherd.

I'm interested in finding new narrative structures in which fixed sequences create the possibility of a diagrammatic interpretation, allowing a series of connections and associations to emerge. In the same way that words and phrases obtain their meaning once they have been linked in the mind of a reader, images viewed in succession can open the way for an infinite number of possible interpretations.

IGNACIO GALILEA

Protocol_101

18 de MAIG a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 45 minuts aprox.

Idea i performance: **Ignacio Galilea**

<http://www.ignaciogalileaperformance.blogspot.be/>

VÍDEO: <https://vimeo.com/43656781>

Protocol_101 és una performance que mostra un mapa dimensional on podem visualitzar, en la mateixa línia de temps, altres múltiples realitats que marxen paral·leles a la nostra i que la influencien de manera determinant.

Una performance que de manera no tradicional, utilitza múltiples impulsos, conceptes, freqüències, referències i diferents canals artístics per a crear una semiòtica barroca que derivi en un caleidoscopi de lectures.

Ignacio Galilea

Madrid 1970. Estudiant a les Escoles d'Arts i Oficis nº1 i 10 de Madrid, comença la seva carrera com a dibuixant i il·lustrador. Com a performer començà formant part del grup "Odelot" Arte Ritual, durant tres anys. És co-fundador del grup d'intervenció en espais públics "Mudanzas Contemporáneas". Actualment actúa com a performer amb Marcel·lí Antúnez Roca a la gira de l'espectacle *Hipermembrana*.

Ha participat com artista d'acció en nombroses trobades i festivals, entre d'altres: Contemporary Art Museum Casoria (Nàpols), Art Futura 07 (Barcelona), Ex Teresa Arte Actual (Mexico DF), MoisMulti (Quebec), III Encuentro Internacional El Arte es Acción 09 (CDN / Madrid), Overtoom 301 (Amsterdam) o Volksroom (Brusel·les).

Protocol_101 es una performance que muestra un mapa dimensional donde podemos visualizar, en la misma línea de tiempo, otras múltiples realidades que marchan paralelas a la nuestra y que la influyen de manera determinante.

Una performance que de manera no tradicional, utiliza múltiples impulsos, conceptos, frecuencias, referencias y distintos canales artísticos para crear una semiótica barroca que derive en un caleidoscopio de lecturas.

Ignacio Galilea

Madrid 1970. Estudiando en las Escuelas de Artes y Oficis nº1 y 10 de Madrid, comienza su carrera como dibujante e ilustrador. Como performer empieza formado parte del grupo "Odelot" Arte Ritual, durante tres años. Es co-fundador del grupo de intervención en espacios públicos "Mudanzas Contemporáneas". Actualmente actúa como performer con Marcel·lí Antúnez Roca en la gira de *Hipermembrana*.

Ha participado como artista de acción en numerosos encuentros y festivales, entre ellos: Contemporary Art Museum Casoria (Napoles), Art Futura 07 (Barcelona), Ex Teresa Arte Actual (Mexico DF), MoisMulti (Quebec), III Encuentro Internacional El Arte es Acción 09 (CDN / Madrid), Overtoom 301 (Amsterdam) o Volksroom (Bruselas).

Protocol_101 is a performance showing a dimensional map that allows us to see at one and the same time the many other different realities existing alongside ours, and that affect ours in some definite way. By unconventional means, this performance uses various impulses, concepts, frequencies, references and artistic channels to create a baroque text that gives rise to an entire kaleidoscope of interpretations.

Ignacio Galilea

Born in Madrid in 1970, he obtained a degree in Illustration Techniques from the Madrid School of Applied Arts and Crafts and started out as a draftsman and illustrator, founding independent comic publishing house "Producciones Infinitas". Since 1997 he has developed his career as a painter exhibiting his work in different galleries in Spain, Italy and Lima (Peru). As a performance artist he was a member of Ritual Art Company "Odelot", and co-founder of "Mudanzas Contemporaneas" performance-art group in public spaces. He is currently on tour with "Hipermembrana" (Mechatronic Performance) by Marceli.li Antunez Roca. In addition he has taken part in challenging projects and festivals including the Contemporary Art Museum (Naples), Art Futura 07 (Barcelona), Ex Teresa Arte Actual (Mexico DF), MoisMulti (Quebec), 3rd International Meeting "Art is Action 09" (CDN Madrid), Volksroom (Brussels) and Overtoom 301 (Amsterdam).

IGNACIO GALILEA, RAMON CHURRUCA, CARLOS LLAVATA

LA PERFORMERÍA 2

19 de MAIG a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros

DURADA: 60 minuts aprox

Idea i performance: Ignacio Galilea, Ramón Churruga, Carlos Llavata

<http://www.laperformeria.blogspot.be/>

VÍDEO: <http://www.youtube.com/watch?v=Z0x9NqXmN3Q>

La Perforeria és un projecte experimental que tracta la performance de manera irònica i crítica exhortant el clima conceptual i avorrit que invadeix l'art d'acció en els nostres dies. El projecte comença amb la presentació d'un nou número de fanzine d'art d'acció *La Perforeria 2*. Amb aquest pretext, les accions dels seus tres creadors es succeïxen i s'intercalen sense cap regla preestablerta. L'humor, la ironia, la crueltat i la rotunditat visual, mitjançant la mescla d'acció, so i vídeo, creen un clima que sempre indueix a la rebel·lió mental i a un inconformisme constructivista.

Carlos Llavata: València, 1964

BA Gerrit Rietveld Academie (Amsterdam) i Llicenciat a la Universitat de Belles Arts de València i a l'escola de Ceràmica de Manises (València).

Ha presentat els seus treballs al Golden Threat Gallery (Belfast), Sign Gallery (Holanda), Sónar y Loop festival (Barcelona) i Arco (Madrid), entre d'altres.

Ramon Churruga: Bilbao, 1964

Influenciat per l'obra de Doug Hall, viatja amb 20 anys a Estats Units per estudiar cinema experimental a l'Art Institute de San Francisco on es va llicenciar en performance/ vídeo. Ha presentat els seus treballs al Museu Guggenheim de Bilbao, el Museu Reina Sofia, entre d'altres.

Ignacio Galilea: Madrid, 1970

Com a performer comença formant part del grup "Odelot" Arte Ritual, durant tres anys. És co-fundador del grup d'intervenció en espais públics "Mudances Contemporànies". Actualment actua com a performer amb Marcel·lí Antúnez en la gira d'*Hipermembrana*. Ha presentat els seus treballs al Contemporary Art Museum Casoria (Nàpols), Art Futura 07 (Barcelona), Ex Teresa Arte Actual (Mexico DF), entre d'altres.

La Perforeria es un proyecto experimental que trata la performance de manera irónica y crítica exhortando el clima conceptual y aburrido que invade el arte de acción en nuestros días.

El proyecto comienza con la presentación de un nuevo número del fanzine de arte de acción *La Perforeria 2*. Con este pretexto las acciones de sus tres creadores se suceden e intercalan sin ninguna regla preestablecida. El humor, la ironía, la crudeza y la rotundidad visual, mediante la mezcla de acción, sonido y vídeo dan origen a un clima que siempre induce a la rebelión mental y a un inconformismo constructivista.

Carlos Llavata: Valencia, 1964.

BA Gerrit Rietveld Academie (Amsterdam) y Licenciado en la Universidad de Bellas Artes de Valencia y en la escuela de Ceramica de Manises (Valencia).

Ha presentado sus trabajos en el Golden Threat Gallery (Belfast), Sign Gallery (Holanda), Sonar y Loop festival (Barcelona) y Arco (Madrid), entre otros.

Ramon Churruga: Bilbao, 1964.

Influído por la obra de Doug Hall, viaja con 20 años a Estados Unidos para estudiar cine experimental en el Art Institute de San Francisco donde se licenció en performance/ vídeo. Ha presentado sus trabajos en el Museo Guggenheim Bilbao, el Museo Reina Sofia y el Museo de Bellas Artes de Bilbao, entre otros.

Ignacio Galilea: Madrid, 1970.

Como performer empieza formando parte del grupo "Odelot" Arte Ritual, durante tres años. Es co-fundador del grupo de intervención en espacios públicos "Mudanzas Contemporáneas". Actualmente actúa como performer con Marcel·lí Antúnez en la gira de *Hipermembrana*. Ha presentado sus trabajos en Contemporary Art Museum Casoria (Napoles), Art Futura 07 (Barcelona), Ex Teresa Arte Actual (Mexico DF), entre otros.

La Perforeria is an experimental project looking at performance in a critical and ironic fashion, eschewing the boring and conceptual climate that surrounds action art nowadays. The project begins by presenting a new issue of action art fanzine *La Perforeria 2*. Under this pretext, the actions of the three creators overlap and follow each other to no pre-established sequence. Humour, irony, crudity and visual clarity, using a mix of action, sound and video, give rise to a climate that always encourages mental rebellion and a constructive form of non-conformism.

Carlos Llavata (Valencia, 1964) holds

a BA from Gerrit Rietveld Academie (Amsterdam) and degrees from Valencia Fine Arts University and the Manises School of Ceramics (Valencia).

He has shown his work at the Golden Threat Gallery (Belfast), Sign Gallery (Netherlands), Sonar and Loop festivals (Barcelona) and Arco (Madrid), among others.

Ramon Churruga (Bilbao, 1964).

Influenced by the work of Doug Hall, at the age of 20 he travelled to the US to study experimental cinema at the Art Institute of San Francisco, where he earned a degree in performance/video. He has shown his work at the Guggenheim Museum Bilbao, the Reina Sofia Museum and the Bilbao Fine Arts Museum, among others.

Ignacio Galilea (Madrid, 1970) started

out with "Odelot" Arte Ritual, performing with them for three years. He is co-founder of public space intervention group "Mudanzas Contemporáneas". He is currently working with Marcel·lí Antúnez as a performer, touring the show *Hipermembrana*. He has shown his work at the Contemporary Art Museum Casoria (Napoles), Art Futura 07 (Barcelona) and Ex Teresa Arte Actual (Mexico DF), among others.

NUNO REBELO + CONSTANZA BRNCIC

SI SE DIERA UN CUERPO AL BULLICIO

Il·lustració sobre una fotografia de Tristán Pérez-Martín

ESTRENA

23 i 24 de MAIG a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 50 minuts

Moviment i música: Constanza Brncic + Nuno Rebelo
Il·luminació: L.Lorenç Parra
Col·laboració artística i ajudant de direcció: Beatriz González Magadán
Fotografia: Tristán Pérez-Martín

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

www.lasospechosa.org
www.youtube.com/nunorebelomusic

Si se diera un cuerpo al bullicio es una peça que explora la relació entre moviment i producció de so, treballant a partir del desenvolupament d'estructures (partitures). Aquestes generen diverses composicions que fluctuen entre allò atzarós i allò necessari. Els performers utilitzen diversos objectes i instruments que, amplificats, van produint un espai sonor i, a l'hora, fan aparèixer imatges i accions. El fruit és una peça que es mou en un terreny entre el concert i la performance.

Nuno Rebelo i Constanza Brncic col·laboren des de fa uns anys en diversos treballs de creació escènica. L'interès que ambdós comparteixen per les músiques experimentals, la improvisació i el plaer pel joc performatiu, els ha portat a trobar-se en diferents ocasions i contextos per improvisar amb so i cos.

Constanza Brncic. Desenvolupa la seva particular mirada sobre el cos i el fet escènic desde fa vint anys. Formada en dansa contemporània i nova dansa a Nova York, aviat s'interessa pel treball desenvolupat per Min Tanaka (Body Weather). A aquesta línia de treball s'uneix la important influència del treball de percepció i composició desenvolupat per la coreògrafa americana Lisa Nelson (Tunning Scores). La pràctica que proposa Constanza Brncic, té com substrat aquestes dues influències.

Nuno Rebelo. Després d'una formació en arquitectura, decideix dedicar-se a la seva veritable passió: la música. Des de 1983 a 1989, dirigeix el grup de rock *Mier ife Dada*. A partir de 1988 compona música per dansa, per cinema i teatre. Improvisa a concerts amb músics i ballarins. Compona la música per a l'apertura oficial de Porto 2001, Capital Europea de la Cultura i l'himne oficial de l'Exposició Universal Lisboa, Expo 98'.

Si se diera un cuerpo al bullicio es una pieza que explora la relación entre movimiento y producción de sonido, trabajando a partir del desarrollo de estructuras (partituras) que generan diversas composiciones entre lo azaroso y lo necesario. Utilizando diversidad de objetos e instrumentos amplificados, los performers producen espacios sonoros y desarrollan acciones físicas e imágenes, construyendo una pieza que se mueve en un terreno entre el concierto y la performance.

Nuno Rebelo y Constanza Brncic colaboran desde hace unos años en diversos trabajos de creación escénica. El interés que ambos comparten por las músicas experimentales, la improvisación y el placer por el juego escénico, los ha llevado a encontrarse en diversas ocasiones y contextos para improvisar con sonido y cuerpo.

Constanza Brncic. Desarrolla su particular mirada sobre el cuerpo y el hecho escénico desde hace veinte años. Formada en danza contemporánea y nuevas danzas en Nueva York, se interesa pronto por el trabajo desarrollado por Min Tanaka (Body Weather). A esta línea de trabajo se une la importante influencia del trabajo de percepción y composición desarrollado por la coreógrafa americana Lisa Nelson (Tunning Scores). La pràctica que propone Constanza Brncic, tiene como substrato estas dos influencias.

Nuno Rebelo. Después de formarse en arquitectura, decide dedicarse a su verdadera pasión: la música. Desde 1983 a 1989, dirige el grupo de rock *Mier ife Dada*. A partir de 1988 compone música para danza, así como para cine y teatro. Improvisa en conciertos con músicos y bailarines. Compona la música para la apertura oficial de Porto 2001, Capital Europea de la Cultura y el himno oficial de la Exposición Universal de Lisboa, Expo 98'.

Si se diera un cuerpo al bullicio (Should a body be thrown to the bustle) is a piece that explores the relation between movement and sound production. Working from the development of structures (scores) the performers generate diverse compositions that fluctuate between the serendipitous and the necessary. Using a variety of amplified objects and instruments, the performers create soundscapes and produce physical actions and images, constructing a piece that is something between concert and performance.

Nuno Rebelo and Constanza Brncic have collaborated for some years in diverse works of stage creation. The interest they share for experimental music, improvisation and the pleasure of the performance game has led them to meet on various occasions and in different contexts, to improvise with sound and body.

Constanza Brncic has developed her particular perspective on the body and the stage for twenty years. Trained in contemporary dance and new dance in New York, she soon became interested in the work developed by Min Tanaka (Body Weather). To this line of research she joins the important influence of the work of perception and composition developed by American choreographer Lisa Nelson (Tunning Scores). Constanza Brncic's work takes these two influences as a base.

Nuno Rebelo. After completing an architecture degree, he decided to devote himself to his real passion: music. From 1983 to 1989, he directed rock band *Mier ife Dada*. From 1988 onwards he has composed music for dance as well as for cinema and theatre. He improvises in concert with musicians and dancers. He composed the music for the official opening of Porto European Capital of Culture 2001, and the official anthem of the Universal Exhibition of Lisbon, Expo 98'.

KATSUMI (Nina Uyà i Gus Bas)

ECO

(a partir del llibre de poesia
"TODO AL NEGRO", de Gus Bas)

25 de MAIG a les 21 h. i 26 de MAIG a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 50 minuts

Dramatúrgia i Direcció: Gus Bas
En Escena: Nina Uyà
Espai Escènic: KATSUMI

<http://gusbas.wordpress.com>

Todo Al Negro és una antologia de seixanta poemes escrits durant una màgica estada de sis mesos per Sud-Amèrica. Un recorregut circular entre la llum i l'ombra. *Todo Al Negro* és una aposta a tot o res. A partir d'alguns d'aquests poemes, portem a escena ECO, un viatge vital a vida o mort. Què fas quan allò més inesperat t'ofereix una resposta? Literatura en moviment, poesia cantada, dansa, suor i estómac. Sobre el patiment, la culpa, la pèrdua...i una sortida.

Gus Bas

Director i pedagog teatral. Psicòleg, Actor i Poeta. Direcció escènica amb Glòria Balañà. Formació actoral al Col·legi del Teatre. Format amb els millors especialistes en Teatre Social arreu del món. En els últims deu anys ha treballat per tot el territori espanyol, Itàlia, França, Argentina, Uruguai i Brasil, oferint seminaris, laboratoris i espectacles. En tots aquests països ha impulsat i participat en nombrosos projectes artístics i d'acció social. Actualment treballa en la seva propera obra poètica, *Aterrizaje Forzoso*.

Nina Uyà

Ballarina, actriu i creadora. Tècnica Superior en Arts Escèniques, especialitzada en dansa-teatre. Màster en Consciència del Moviment, amb Mercè Boronat. Ha donat formacions de dansa-teatre per Argentina, Uruguai i Catalunya, especialment seminaris de Katsugen, pràctica de moviment japonesa que practica des de fa 10 anys. Fundadora de la companyia de dansa-teatre Colectivo Amor (2010). Com a actriu ha treballat en mans de Joan Cusó, Jordi Purtí, Eleonora Herder, Àlex Rigola o Glòria Balañà.

Todo Al Negro es una antología de sesenta poemas escritos durante una mágica estancia de seis meses por Sudamérica. Un recorrido circular entre la luz y la sombra. *Todo Al Negro* es una apuesta a todo o nada. A partir de algunos de estos poemas llevamos a escena ECO, un viaje vital a vida o muerte. ¿Qué haces cuando aquello más inesperado te ofrece una respuesta? Literatura en movimiento, poesía cantada, danza, sudor y estómago. Sobre el sufrimiento, la culpa, la pérdida...y una salida.

Gus Bas

Director y pedagogo teatral. Psicólogo, actor y poeta. Dirección escénica con Gloria Balañà. Formación actoral en el Col·legi del Teatre. Formado con los mejores especialistas en Teatro Social alrededor del mundo. En los últimos diez años ha trabajado por todo el territorio español, Italia, Francia, Argentina, Uruguay y Brasil, ofreciendo laboratorios, seminarios y espectáculos. En todos estos países ha impulsado y participado en numerosos proyectos artísticos y de acción social. Actualmente trabaja en su próxima obra poética, *Aterrizaje Forzoso*.

Nina Uyà

Bailarina, actriz y creadora. Técnica superior en Artes Escénicas, especializada en Danza-Teatro. Máster en Consciencia del Movimiento, con Mercedes Boronat. Ha ofrecido formaciones en danza-teatro por Argentina, Uruguay y Cataluña, especialmente seminaris de Katsugen, práctica de movimiento japonesa que practica desde hace diez años. Fundadora de la compañía de danza-teatro Colectivo Amor (2010). Como actriz ha trabajado con Joan Cusó, Jordi Purtí, Heleonora Herder, Alex Rigola o Gloria Balañà.

Todo Al Negro is an anthology of sixty poems written during a magical six-month period travelling around South America. A circular walk between light and shadow. *Todo Al Negro* is an all or nothing bet. Using some of these poems as a starting point, we bring ECO to the stage, a journey of life and death. What do you do when offered the most unexpected answer? Literature in movement; sung poetry; dance; sweat and guts; this is about suffering, guilt, loss ... and a way out.

Gus Bas

is a Theatrical Director and teacher, as well as a psychologist, actor and poet. He learned stage direction under Gloria Balañà, and trained as an actor at the Col·legi del Teatre de Barcelona as well as with Argentine playwright and director Alejandro Catalán. He has trained with the best specialists in Social Theatre worldwide. Over the past ten years he has worked all over Spain, Italy, France, Argentina, Uruguay and Brazil, offering laboratories, seminars, workshops and performances. In all these countries he has led and participated in many art projects and social actions. He is currently working on his next poetry book, *Aterrizaje Forzoso*.

Nina Uyà

is a dancer, actress and creator. Her background is in Higher Technical Arts, specialising in Dance Theatre. She holds a Masters' in Consciousness Movement from Mercedes Boronat. She has taught dance theatre in Argentina, Uruguay and Catalonia, particularly practical workshops on Katsugen (Japanese motion practice). She founded dance theatre company Colectivo Amor (2010). As an actress she has worked with Joan Cusó, Jordi Purtí, Heleonora Herder, Alex Rigola and Gloria Balañà.

COLECTIVO FRESCO/ ANABELLA PAREJA ROBINSON

EL FIN DE LOS PRINCIPIOS

30 i 31 de MAIG a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 55 minuts

Idea, direcció i interpretació: Anabella Pareja

Direcció tècnica: Leonardo Martins

Disseny d'il·luminació: Anabella Pareja / Juan Francisco Maldonado / Jéscica Elizondo

Veus i col·laboradors: Nadia Lartigue, Jéscica Elizondo, Daniel Castrojón,

Hunab Ku Mata Caro, Nicolás Der Agopián, Rigo De la Rocha, Leonardo Martins, Txalo Toloza, Bárbara Foulkes, Stephanie Janaina, Mariana Arteaga, Esthel Vogrig,

Alejandro Medina, Iván García, Juan Francisco Maldonado.

Producció: Colectivo Fresco

<http://anbellapareja.blogspot.mx>

Interessada en les opcions amb les que et trobes treballant amb una peça i el problema que per moments representa elegir alguna d'elles (sabent que cada opció dóna lloc a un nou camí), *El fin de los principios* és una peça coreogràfica en la que s'exposen totes les possibilitats de com podria començar una obra, deixant oberta a la especulació de l'espectador les diferents realitats a les que portarien aquestes. Per a realitzar l'obra vaig enviar a persones de diferents disciplines aquesta pregunta: com t'imagines el principi d'una obra de dansa? A partir de les respostes que vaig rebre, vaig crear la peça. Les veus en off de les persones imaginant un principi d'obra funcionen com a partitura.

Anabella Pareja Robinson. Des del 2006 desenvolupa de manera independent el seu treball com a coreògrafa, davant la necessitat de trobar un llenguatge propi entre la coreografia, la dansa, la performance, el vídeo i el teatre, creant les peces com *El fin de los principios* (2012), *Las cosas no son (sino) lo que son* (2010-2011) i *Segunda Temporada* (2010), entre d'altres.

Juntament amb Leonardo Martins, crea al 2007 el Colectivo Fresco, projecte per la investigació de les arts visuals i escèniques.

Actualment forma part del Colectivo AM, amb qui ha creat el fòrum Sala Tomada (2012) al Teatro de la Danza i les peces *Mexican Dance* (2011) i *La Coronela* (2012), i amb qui ha editat el llibre *recetario-coreogràfico*, un roadbook.text en procés (2012).

Interessada en las opciones con las que te encuentras al trabajar una pieza y el problema que por momentos representa elegir alguna de ellas (sabiendo que cada opción da lugar a un nuevo camino), *El fin de los principios*, es una pieza coreogràfica en la que se exponen todas las posibilidades de cómo podría empezar una obra dejando abierta a la especulación del espectador las diferentes realidades a las que llevarían estas.

Para realizar la obra envié a personas de diferentes disciplinas la pregunta: ¿Cómo te imaginas el principio de una obra de danza? A partir de las respuestas que recibí, cree la pieza. Las voces en off de las personas imaginando un principio de obra funcionan como partitura.

Anabella Pareja Robinson. Desde 2006 desarrolla de manera independiente su trabajo como coreógrafa, ante la necesidad de encontrar un lenguaje propio entre la coreografía, la danza, la performance, el vídeo y el teatre, creando las piezas como *El fin de los principios* (2012), *Las cosas no son (sino) lo que son* (2010-2011) y *Segunda Temporada* (2010), entre otras.

Junto con Leonardo Martins crea en 2007 el Colectivo Fresco, proyecto para la investigación de las artes visuales y escénicas.

Actualmente forma parte del Colectivo AM, con quienes ha creado el foro Sala Tomada (2010) en el Teatro de la Danza y las piezas *Mexican Dance* (2011) y *La Coronela* (2012), y editado el libro *recetario-coreogràfico*, un roadbook.texto en proceso (2012).

She is interested in the choices one faces while working on a piece and the problems that can arise when making each of those choices, with the knowledge that each option will lead to a different result. *El fin de los principios* (The End of Beginnings) is a choreographed work in which all the possibilities of how a show could begin are exposed, leaving open to the spectator the various realities to which each decision would lead.

In order to devise this piece I sent the following question to various artists in different disciplines: How do you imagine the beginning of a dance piece? I created the piece based on the answers I received. The voices of people imagining the beginning of a piece act as the score.

Anabella Pareja Robinson has been developing her own particular brand of choreography as a way of meeting the need for a new and personal language incorporating dance, choreography, performance, video and theatre. Her work includes *El fin de los principios* (2012), *Las cosas no son (sino) lo que son* (2010-2011) and *Segunda Temporada* (2010).

Together with Leonardo Martins she created Colectivo Fresco in 2007, a project investigating visual and performance arts. At the moment she is a member of Colectivo AM, with whom she has devised the Sala Tomada forum 2010 at the Teatro de la Danza, and the performance pieces *Mexican Dance* (2011) and *La Coronela* (2012) as well as publishing *recetario-coreogràfico*, a roadbook text in process (2012).

CLAUDIA SOLWAT - LA SOLWAT

PROYECTO F

1 de JUNY a les 21 h.
2 de JUNY a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 45 minuts

Direcció: Claudia SolWat
Interpretació: Nina Uyà i Claudia SolWat
Escenografia: Jose A. Ferrera
Vídeo i edició: Txaro García Rivera

Co-producció: Antic teatre / Adriantic
Agraïments: Ramon de l'associació Bipol'art,
Pere Faura, Noemí Apache, Adele Madou i Diego Anido.

www.tea-tron.com/lasolwat

Il·lustració sobre una imatge de Txaro García

El moment actual requereix de l'anàlisi de tots els mecanismes i estructures per establir noves línies d'acció i poder reconstruir amb transparència. El procés s'ha convertit en el propi tema, per a despollar la creació i apropar-la a l'espectador deixant de ser un simple canal d'entreteniment.

Proyecto F és un intent de mostrar l'esquelet d'un espectacle a través del cos, del vídeo i de la generació de l'espai sonor en escena, on la quotidianitat de l'error també entra en joc.

Claudia Solano Watson /la SolWat

Actualment desenvolupa activitats relacionades amb la investigació, la creació i la docència. Llicenciada en Psicologia per la Universitat Ramon Llull i Professora Diplomada per la RAD (London). Ha treballat per a diferents companyies de dansa i teatre, col·laborant en la creació i com a intèrpret a Bèlgica, Anglaterra i Espanya. Com a creadora independent ha presentat *Canvi de pell*, *Preludi*, *EnsoGno* i actualment treballa en el *Proyecto F*. Forma part i és membre activa de la Plataforma CRIM, Creadors Independents en Moviment.

El momento actual requiere del análisis de todos los mecanismos y estructuras para establecer nuevas líneas de acción y poder reconstruir con transparencia. El proceso se ha convertido en el propio tema, para desnudar la creación y acercarla al espectador dejando de ser un simple canal de entretenimiento.

Proyecto F es un intento de mostrar el esqueleto de un espectáculo a través del cuerpo, el vídeo y la generación del espacio sonoro en escena, donde la cotidianidad del error entra también en juego.

Claudia Solano Watson /la SolWat

Actualmente desarrolla actividades relacionadas con la investigación, la creación y la docencia. Licenciada en Psicología por la Universidad Ramon Llull y profesora Diplomada por la RAD (London). Ha trabajado para distintas compañías de danza y teatro colaborando en la creación y como intérprete en Bèlgica, Inglaterra y España. Como creadora independiente ha presentado *Cambio de piel*, *Preludi*, *EnsoGno* y actualmente trabaja en *Proyecto F*. Forma parte y es miembro activa de la Plataforma CRIM (Creadores Independientes en Movimiento)

These times call for an analysis of all mechanisms and structures to establish new lines of action and to rebuild with transparency. The process has become the subject matter, in order to strip creation to its essentials and bring it closer to the audience so that it becomes more than just a means of entertainment. *Project F* is an attempt to show the skeleton of a performance through body language, video and sound space creation on stage, where the everyday aspect of failure also comes into play.

Claudia Solano Watson /la SolWat

She is currently developing activities related to research, creation and teaching. She holds a Psychology Degree from the Ramon Llull University and a Teaching certificate & diploma from RAD (London). She has worked for different dance and theatre companies both devising and performing in Belgium, England and Spain. As an independent creator she has made *Cambio de piel*, *Preludi*, *EnsoGno* and the current *Proyecto F*. She's an active member of the Plataforma CRIM (Independent Creators of Movement).

SUA en CONCERT

5 de JUNY a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 65 minuts

Mireia Tejero: saxo, violoncel, loops, micros de contacte, sàmplers i veu
Adele Madau: violí elèctric, loops, efectes, micros de contacte i veu
Mercè Ros: bateria i veu

www.mireiatejero.com

<http://www.mireiatejero.com/portfolio/sua/>

SUA està format per tres dones músics -bateria, saxo i violí elèctric-, que comparteixen el sentit més orgànic de la música en un directe d'allò més contundent i avantguardista.

La música que es genera d'aquest trio, on la improvisació és el cordó umbilical, es mou entre el freejazz i el rock més contemporani en una multidisciplinària i performativa posada en escena.

La primera proposta de SUA va ser l'espectacle METUS al 2011, un recorregut musical a través de la por. Ara presenten un viatge sonor on la música sense concessions pren tot el protagonisme de la història.

Mireia Tejero i Mercè Ros, músiques i performers, han liderat bandes multidisciplinàries integrades per dones, com La Orquesta de Tacón, Las Gambas o Las Reinas. Des de l'any 1994 van formar Alius, grup de rock animal i d'avantguarda. Col·laboradores habituals de la companyia de dansa Sol Picó i impulsores de diferents propostes escèniques i musicals com l'actual SUA i el Moviment d'Insurrecció Sonora MIS.

Adele Madau ha treballat per a directors d'orquestra i companyies de teatre com Enrique Vargas, Giorgio Comaschi, Rosso Tiziano, etc., amb coreògrafs com Tery Weykel, Ornella D'Agostino, Gabriella Maiorino, Cornelia Wildisen, Daniela Capaci, Verònica Cendoya i Sol Picó i ha tocat amb els grups d'avantguarda Impromptu y Moex.

SUA está formado por tres mujeres músicos- batería, saxo y violín eléctrico-, que comparten el sentido más orgánico de la música en un directo contundente y vanguardista.

La música que se genera en este trío, donde la improvisación es el cordón umbilical, se mueve entre el freejazz y el rock más contemporáneo en una multidisciplinaria y performativa puesta en escena.

La primera propuesta de SUA fue el espectáculo METUS en 2011, un recorrido musical a través del miedo. Ahora presentan un viaje sonoro donde la música sin concesiones toma todo el protagonismo de la historia.

Mireia Tejero y Mercè Ros, músicas y performers, han liderado bandes multidisciplinarias integradas por músicas, como La Orquesta de Tacón, Las Gambas o Las Reinas. Desde el año 1994 formaron Alius, grupo de rock animal y de vanguardia. Colaboradoras habituales de la compañía de danza Sol Picó e impulsoras de diferentes propuestas escénicas y musicales como la actual SUA y el Movimiento de Insurrección Sonora MIS.

Adele Madau ha trabajado para directores de orquesta y compañías de teatro como Enrique Vargas o Giorgio Comaschi, con coreógrafos como Tery Weykel, Ornella D'Agostino, Gabriella Maiorino, Verónica Cendoya y Sol Picó y ha tocado con los grupos de vanguardia Impromptu y Moex.

SUA consists of three female musicians – a drummer, a saxophonist, and an electric violinist – who share the most organic concept of music in a striking and avantgarde live act.

The music generated by this trio, with improvisation as the umbilical cord, moves between free jazz and the most contemporary rock in a multidisciplinary and performance-rich stage presentation. SUA's first proposal, in 2011, was METUS: a musical journey through fear. This time they offer a sonic trajectory where music that makes no concessions plays the main role.

Mireia Tejero and Mercè Ros, musicians and performers, have led multidisciplinary bands composed of musicians such as La Orquesta de Tacón, Las Gambas or Las Reinas. In 1994 they created Alius, a band playing animal and vanguard rock. They are regular collaborators with the Sol Picó dance company and are behind several performance and musical proposals such as SUA itself, and M.I.S. (Sonic Insurrection Movement).

Adele Madau has worked for orchestra conductors and theatre companies such as Enrique Vargas and Giorgio Comaschi, with choreographers such as Tery Weykel, Ornella D'Agostino, Gabriella Maiorino, Verónica Cendoya and Sol Picó, and has played with avant-garde bands Impromptu and Moex.

SACHIKO FULLITA/CÍA RECORRIDOS

RECORRIDO(S)

6, 7 i 8 de JUNY a les 21 h. i 9 de JUNY a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 40 minuts

Idea, creació i interpretació: Sachiko Fullita
Direcció: Diego Anido i Sachiko Fullita
Realització musical i Didgireedoo: Matthias Schmal-Filius
Disseny il·luminació: Carlos Benito
Vestuari: Anna Gas

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

www.sachikofullita.com

VÍDEO: <https://www.youtube.com/watch?v=ArIWWjCV9w0>

Una dona transita cap al morir i sorgeixen en la seva memòria altres trànsits. La mirada es volca sobre si mateixa i sobre el mapa que ha compostat en el seu camí: escollit o imposat?. Un cos impregnat de l'entorn i recorreguts intenta despullar-se d'allò instituït per a poder finalment transitar el seu últim trajecte.

Aquest projecte sorgeix com a resistència a aquests temps on creix la por a escollir, la por al canvi, en suma, la por a viure; el que implica que deixem de concebre el morir com a part de la nostra existència. És així com apareix la idea d'intentar reconciliar-me amb aquest fet i treballar des del morir com a desarmament, com a desestructuració i reconstrucció; el morir com a oportunitat per anar més enllà de les autolimitacions i conceptes, compreguent els tants morirs i renéixers que experimentem en el transcurs de les nostres vides com a esdevenirs necessaris i inevitables per la construcció de la pròpia vida i, clar, també de la societat.

Sachiko Fullita. És ballarina i creadora. Llicenciada en Arts Escèniques a la PUCP (Lima). Inicia la seva trajectòria professional com a intèrpret i creadora a Lima l'any 2000. Durant l'any 2003 comença a crear els seus propis treballs com *Suspensión*, *ChicaPerú* (2005) i *Sachiko Ex-Puesta* (2006). Es trasllada a Barcelona l'any 2007 i des d'aleshores col·labora com ballarina amb la Cia.Kònic Thtr. Al 2012 reprèn el seu projecte creatiu individual amb *Recorrido(s)*.

Una mujer transita hacia el morir y surgen en su memoria otros tránsitos. La mirada se vuelca sobre sí misma y sobre el mapa que ha compuesto en su camino: ¿escogido o impuesto?. Un cuerpo impregnado de entorno y recorridos intenta despojarse de lo instituido para poder finalmente transitar su último trayecto.

Este proyecto surge como resistencia a estos tiempos en donde crece el miedo a escoger, el miedo al cambio, en suma, el miedo a vivir; lo que implica que dejemos de concebir el morir como parte de nuestra existencia. Es así como aparece la idea de intentar reconciliarme con este hecho y trabajar desde el morir como desarme, como desestructuración y reconstrucción; el morir como oportunidad para ir más allá de las autolimitaciones y conceptos, comprendiendo los tantos morires y renaceres que experimentamos en el transcurso de nuestras vidas como devenires necesarios e inevitables para la construcción de la propia vida y, claro, también de la sociedad.

Sachiko Fullita. Bailarina y creadora. Llicenciada en Artes Escénicas de la PUCP (Lima- Perú). Inicia su trayectoria profesional como intérprete y creadora en Lima en el año 2000. En el 2003 comienza a crear sus propios trabajos con *Suspensión*, *ChicaPerú* (2004) y *Sachiko Ex-Puesta* (2006). Se traslada a Barcelona en el 2007 y desde entonces colabora como bailarina con la Cia Kònic Thtr. En el 2012 retoma su proyecto creativo individual con *Recorrido(s)*.

A woman journeys towards death and her memory brings up other journeys. Her gaze turns inwards to the map created by the path she has taken. Did she choose it or was it chosen for her? A body soaked in its surroundings and its trajectories tries to divest itself of what it has accumulated in order to travel the final road.

This project has arisen as a resistance against these times in which we experience a growth in fear: the fear of choosing, the fear of change, in other words, the fear of life; meaning we cease to consider dying a part of our existence. I came up with the idea of trying to reconcile myself with this fact and work from death as a disarming, as a deconstruction and reconstruction; death as the opportunity to go beyond our own limitations and conceptions, embracing the many dyings and rebirthings that we experience in the course of our lives as necessary and inevitable events for the construction of our own lives and of course, of society.

Sachiko Fullita is a dancer and creator. She holds a BA in Performing Arts from "Pontificia Universidad Católica" of Peru (Lima). She began her career as performer and creator in Lima in 2000. In 2003 she started to create her own works with *Suspensión*, *ChicaPerú* (2005), and *Sachiko Ex-Puesta* (2006). In 2007 she moved to Barcelona, since when she has collaborated with Kònic Thtr as a dancer. In 2012 she focused once again on her solo creative projects, beginning with *Recorrido(s)*.

CANVIS VELLS

CARNAVAL DE ROSEGATS (COM TU!) 3

13 i 14 DE JUNY a les 21 h.

**ENTRADA: 7 euros
DURADA: 75 minuts**

Si tant rosega el corc, emprova't la disfressa de no mortal, inventa un carnaval peculiar on assisteixin tots el rosegats com tu. La festa ha començat...

(Joan Vinyoli)

**Veu: Pia Nielsen
Veu: Lucas Quejido
Veu: Angélica Sánchez
Flautes : Maya Fernández
Clarinets : Pau Badia
Trompeta: Xavi Tort
Guitarra i baix: Ignacio Lois
Piano: Cristian Vega
Contrabaix i bateria: Miquel Ferrés
Composició: Antoni Martí**

www.canvisvells.com

CANVIS VELLS

Deu músics i un repertori creat a partir de poemes d'autors com Joan Vinyoli, Joan Brossa, José Agustín Goytisolo, César Vallejo, Robert Frost, Konstandinos Kavafis i Maria Mercè Marçal, entre d'altres. Tot això, i un petit homenatge a la banda Slapp Happy, configura el Carnaval de Rosegats (com tu!): una proposta en què el quintet Canvis Vells s'amplia, incorporant nous timbres i diferents interpretacions.

Un carnaval musical que sona a cabaret, amb composicions d'inspiració diversa –influenciades per la música contemporània, el pop i altres tradicions–, i que evoca noms com Béla Bartók o Kurt Weill.

Música i poesia conflueixen en un univers heterogeni on les paraules tenen el mateix pes que les notes. El resultat és un repertori preciosista, però a la vegada cru i aspre, amb cançons on els versos s'alliberen de l'escriptura per tornar a la seva condició oral.

CANVIS VELLS

Diez músicos y un repertorio creado a partir de poemas de autores como Joan Vinyoli, Joan Brossa, José Agustín Goytisolo, César Vallejo, Robert Frost, Konstandinos Kavafis y María Mercè Marçal, entre otros. Todo esto, y un pequeño homenaje a la banda Slapp Happy, configura el Carnaval de Rosegats (com tu!): una propuesta en la que el quinteto Canvis Vells se amplia, incorporando nuevos timbres y diferentes interpretaciones.

Un carnaval musical que suena a cabaret, con composiciones de inspiración diversa – influenciadas por la música contemporánea, el pop y otras tradiciones –, y que evoca nombres como Béla Bartók o Kurt Weill.

Música y poesía confluyen en un universo heterogéneo donde las palabras tienen su mismo peso que las notas. El resultado es un repertorio preciosista, pero a la vez crudo y áspero, con canciones donde los versos se liberan de la escritura para volver a su condición oral.

CANVIS VELLS

Ten musicians and a set created from poems by authors such as Joan Vinyoli, Joan Brossa, José Agustín Goytisolo, César Vallejo, Robert Frost, Konstandinos Kavafis and Maria Mercè Marçal among others. All this plus a small tribute to Slapp Happy combines to create the Carnaval de Rosegats (com tu!) 3, a project in which the Canvis Vells quintet expands, incorporating new timbres and different interpretations, creating a musical cabaret that sounds like cabaret, with compositions inspired by different sources – influenced by contemporary music, pop and other traditions – and which evokes names such as Béla Bartók or Kurt Weill.

Music and poetry come together in a single universe where words are as important as notes. The result is a highly refined, but at the same time rough and unpolished repertoire, including songs in which the lyrics disengage from writing to return to their spoken condition.

ANDREA LADANYI i GREGO BORLAI

THANK YOU VERY MUCH FOR THE INVITATION!

15 de JUNY a les 21 h.
16 de JUNY a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 60 minuts

Performance: Andrea Ladanyi i Grego Borlai

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriatic

ESTRENA

Thank you very much for the invitation!
(¡Muchas gracias por la invitación!). Reflexió per la realitat. Deixa el lloc al qual pertanyes. Reubica't en un camp nou. Mantingues un diàleg sols entre vosaltres. Crida amb un cos mut i instruments sonors.

Andrea Ladanyi

Graduada a la Hungarian National Ballet Academy. Té una llarga carrera professional com a ballarina solista, coreògrafa i performer, actuant en espais com el Helsinki City Theatre de Finlàndia o el Central Europe Dance Theatre. El 1995 funda i gestiona la seva pròpia companyia La dance company amb Ivo Dimchev i Jorma Uotinen. Ha treballat i impartit classes de teatre físic a la Hungarian Film and Theatre Academy. Ha rebut nombrosos premis, com el Merited Artist of the Hungarian Republic o el Critical Award of the Hungarian Theatres' Festival.

Grego Borlai

Va començar tocant la bateria als tres anys, quan escoltava a Harvey Mason y a Joe Morello tocant *Chamaleon* de Hancock i *Take Five* de Brubeck. Als 12 anys decideix continuar aprenent pel seu compte. Durant aquest període aconsegueix el nivell d'expert i té la sort de començar a tocar amb l'elit musical hongaresa. Fins ara ell ha tocat per a més de 200 àlbums de diversos estils. Premis: Honour for Life-work (1997), Black Box (Bateria de l'any, 1999), Contemporary Theatre Price BL Performance (2009, Millor Bateria).

Thank you very much for the invitation!
(¡Muchas gracias por la invitación!) Reflexión para la realidad. Deja el lugar al que perteneces. Reubícate en un campo nuevo. Mantén un dialogo solo entre vosotros. Grita con cuerpo mudo e instrumentos sonoros.

Andrea Ladanyi

Graduada en la Hungarian National Ballet Academy. Tiene una larga carrera profesional como bailarina solista, coreógrafa y performer, actuando en espacios como el Helsinki City Theatre de Finlandia o el Central Europe Dance Theatre. El 1995 funda y gestiona su propia compañía La dance company, junto con Ivo Dimchev y Jorma Uotinen. Ha trabajado e impartido clases de teatro físico en la Hungarian Film and Theatre Academy. Ha recibido numerosos premios, como el Merited Artist of the Hungarian Republic o el Critical Award of the Hungarian Theatres' Festival.

Grego Borlai

Empezó tocando la batería a los tres años, cuando escuchaba a Harvey Mason i a Joe Morello tocando *Chamaleon* de Hancock y *Take Five* de Brubeck. A los 12 años decide continuar aprendiendo por su cuenta. Durante este período consigue el nivel de experto y tiene la suerte de empezar a tocar con la élite musical hungara. Hasta ahora él ha tocado para más de 200 álbumes de varios estilos. Premios: Honour for Life-work (1997), Black Box (Bateria del año, 1999), Contemporary Theatre Price BL Performance (2009, Mejor Bateria).

Thank you very much for the invitation! Reflexion for reality. Leave the place to which you belong. Replace yourself in a new field. "Have a dialogue alone to each other." Scream out with a mute body and loud instruments.

Andrea Ladanyi

A graduate of the *Hungarian National Ballet Academy*, she has a long professional career as soloist ballerina, choreographer and performer, and has performed in such venues as the *Helsinki City Theatre* (Finland) and the *Central Europe Dance Theatre*. In 1995 she founded and managed her own company, La Dance Company, together with Ivo Dimchev and Jorma Uotinen. She has taught physical theatre at the *Hungarian Film and Theatre Academy*. She is the recipient of numerous awards, including *Merited Artist of the Hungarian Republic* and *Critical Award of the Hungarian Theatres' Festival*.

Grego Borlai

He started playing drums at the age of 3 when he heard Harvey Mason and Joe Morello playing Hancock's *Chameleon* and Brubeck's *Take Five*. At the age of 12 he decided to continue learning on his own. In this time he reached a level of expertise which allowed him to start playing with the Hungarian musical elite. To date he has performed on over 200 albums* of various styles. Awards: Honour for Life-work (1997), Black Box (Drummer of the Year, 1999), Contemporary Theatre Price BL Performance (2009, Best Drummer).

TXALO TOLOZA-FERNÁNDEZ

ESTRENA

TROPICO

20, 21 i 22 de JUNY a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros / DURADA: 60 minuts aprox.

Un projecte escènic de Txalo Toloza-Fernández. Equip artístic encara per definir

Co-producció de l'Antic Teatre/Adriantic

www.miprimerdrop.com

www.tea-tron.com/tropico/blog

Aproximació #1

Trópico és un projecte multiformat sobre la possibilitat certa d'estar en molts llocs diferents al mateix temps i en cap a la vegada, ara. Un treball que explora en la cartografia que dibuixa la nostra biografia marcant com capitals aquells paisatges als que ens és impossible enfrontar-nos, als que ens és impossible tornar. Paisatges d'un aquí i ara dur, solitari i precari.

Aproximació #2

A la planta 15 d'un hotel que va ser de luxe fa 40 anys, amb la moqueta bruta d'històries, ell intenta recordar totes les habitacions que ha habitat en els últims anys i no ho aconsegueix.

No li importa gaire. Almenys ha aconseguit una gran col·lecció de tovalloles blanques.

Ell pensa: Estaràs aquí quan torni?

Ell pensa: Barcelona està destinada a desaparèixer.

Aproximació #3

"Llocs perduts
un instant d'un temps.
Mirant la gent desconeguda
Tornant a recordar
Sota la velocitat,
Són dos minuts
Són només dos minuts
Entre jo i el límit del món
...

Impossible inventar un nou idioma mentre estem quietes sense fer res
Impossible inventar."

Bi minutu. Lisabö

Txalo Toloza-Fernández

Es forma com a creador audiovisual a Santiago de Chile i Barcelona, on resideix i treballa des del 1997. Videoartista, performer, comissari d'exposicions i vj, durant els últims anys ha especialitzat el seu treball en la creació audiovisual dirigida a les arts vives i ha treballat amb telèfons mòbils aplicats a la vídeo creació.

És col·laborador habitual de la performer Sonia Gómez, de la companyia mexicana de teatre documental Lagartijas tiradas al Sol i des de 2009 és membre de la Companyia FFF del director d'escena Roger Bernat.

Aproximación #1

Trópico es un proyecto multiformato sobre la posibilidad cierta de estar en muchos sitios distintos al mismo tiempo y en ninguno a la vez, ahora. Un trabajo que explora en la cartografía que dibuja nuestra biografía marcando como capitales aquellos paisajes a los que nos es imposible enfrentarnos, a los que nos es imposible volver. Paisajes de un aquí y ahora duro, solitario y precario.

Aproximación #2

En la planta 15 de un hotel que fue de lujo hace 40 años, con la moqueta sucia de historias, él intenta recordar todas las habitaciones que ha habitado en los últimos años y no lo logra.

No le importa mucho. Al menos ha conseguido una gran colección de toallas blancas.

Él piensa: ¿Estarás ahí cuando regrese?.

Él piensa: Barcelona está destinada a desaparecer.

Aproximación #3

"Lugares perdidos
Un instante de un tiempo.
Mirando al gentío desconocido
Queriendo recordar
Bajo la velocidad,
Son dos minutos
Son apenas dos minutos
Entre yo y el límite del mundo
...

Imposible inventar un nuevo idioma mientras estamos quietos sin hacer nada
Imposible inventar."

Bi minutu. Lisabö

Txalo Toloza-Fernández

Se forma como creador audiovisual en Santiago de Chile y Barcelona, donde reside y trabaja desde 1997. Videoartista, performer, comisario de exposiciones y vj, durante los últimos años ha especializado su trabajo en la creación audiovisual dirigida a las artes vivas y al trabajo con teléfonos móviles aplicados a la vídeo creación.

Es colaborador habitual de la performer Sonia Gómez, de la compañía mexicana de teatre documental Lagartijas tiradas al Sol y desde 2009 es miembro de la Compañía FFF del director de escena Roger Bernat.

Approach #1

Trópico is a multi-format project on the possibility of being in several different places and in none at the same time, right now. It explores the cartography that each of our biographies designs, marking as capital cities those landscapes that we cannot face and to which we cannot return: landscapes from a here and now that is hard, solitary and precarious.

Approach #2

On the 15th floor of a hotel that was luxury 40 years ago, its carpet begrimed with stories, he tries to remember all the rooms he has lived in over the past years and does not manage.

He doesn't mind too much. At least he's acquired a great collection of white towels.

He thinks: Will you be there when I return?

He thinks: Barcelona is destined to disappear.

Approach #3

"Lost places
One moment from one time.
Looking at the unknown crowd
Trying to remember
Under the speed
There are two minutes
There are barely two minutes
Between myself and the limits of the world.
...

It is impossible to invent a new language while doing nothing. It is impossible to invent."

Bi minutu. Lisabö

Txalo Toloza-Fernández trained as an audio-visual creator in Santiago, Chile and Barcelona, where he has lived and worked since 1997. Video director, performer, exhibition curator and vj, over the past years he has focused his work on audio-visual creation within live arts and work with mobile phones applied to video creation.

He is a regular collaborator of performer Sonia Gómez, Mexican documentary theatre company Lagartijas tiradas al sol and, since 2009, he is a member of Compañía FFF created by stage director Roger Bernat.

23 d'ABRIL de 2013

FESTA
10^È ANIVERSARI
de L'ANTIC TEATRE

"ES RECOMANA L'ÚS RESPONSABLE"

TEATRON

LIBRE COMUNIDAD ESCÉNICA

www.tea-tron.com

8OCTUBRE

<http://8octubre.wordpress.com>

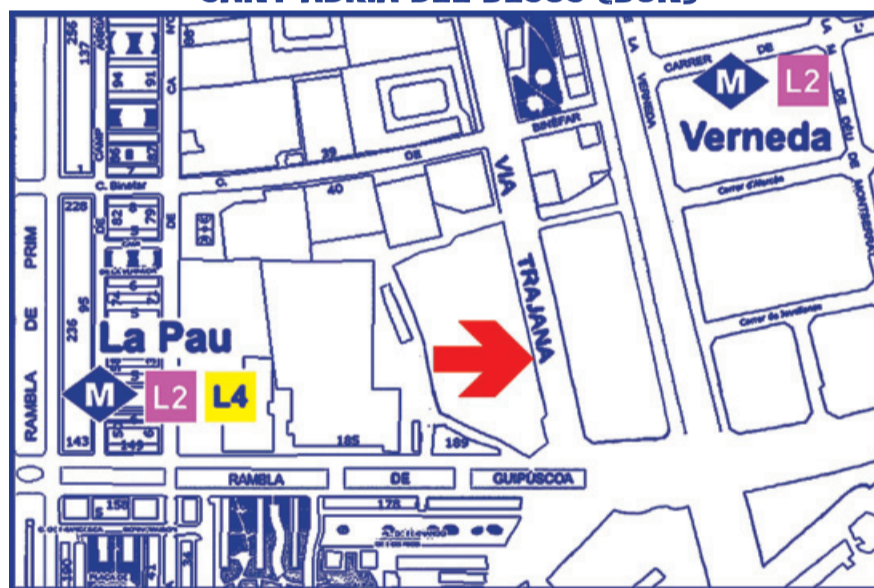
ANTIC TEATRE

VERDAGUER i CALLÍS 12 08003 BCN
tel. +34 93 315 23 54 www.anticteatre.com

ADRIANTIC

VIA TRAJANA II. 1r pis
SANT ADRIÀ DEL BESÓS (BCN)

L'ANTIC TEATRE compta amb el suport de:

Consorci del Pla de rehabilitació i equipament de teatres de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

institut ramon llull
Llengua i cultura catalanes

El projecte artístic comunitari amb la gent gran del Barri de Sant Pere compta amb el suport de:

Obra Social "la Caixa"

En col·laboració amb:

Festival Escena Poble Nou, La Central del Circ, Festival Neo, CRIM (Plataforma de Creadors Independents en Moviment), COME&SEE, Habitual Video Team (Flux Club), MECAL (Festival Internacional de Curtmetratges de Barcelona), Liminal GR — Trànsit Projectes, Hilomental, Mos a Mos, San Miguel Primavera Sound, Tea-tron, Consorci de Biblioteques de Barcelona, tragantDansa, Àrea Dansa, Escola El Timbal, Col·legi del Teatre, Escola Eòlia, nunArt Bcn, APGCC (Associació de Professionals de la Gestió Cultural de Catalunya), APdC (Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya), APCC (Associació de Professionals del Circ de Catalunya), London South Bank University, Universitat de Barcelona, Universitat Ramon Llull, Universitat Oberta de Catalunya, EMAV — Escola de Mitjans Audiovisuals, Fira Tàrrrega, Isis Gallery, Fundació Arrels, Casal de Gent Gran Comerç, Servei de Teleassistència de Barcelona, Centre de Recursos Pedagògics de Ciutat Vella, Projecte Baixem al Carrer, eEquals, Centre Cívic Convent de Sant Agustí i Independent Agrupació Ciclista.

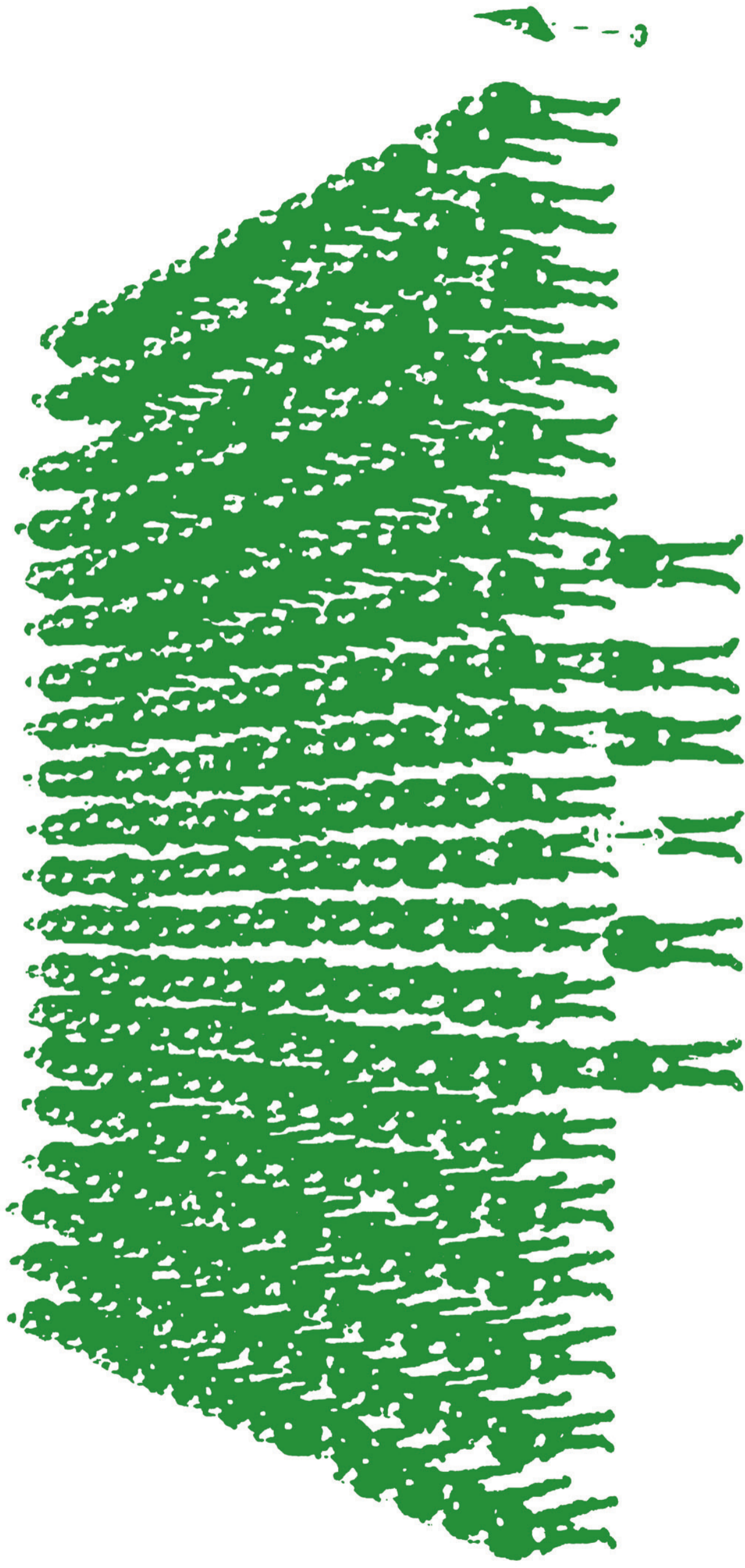
L'ANTIC TEATRE és un centre associat amb Piatto Forte (Berlín), Glej Theatre (Ljubljana, Eslovènia) i Upuh-Ri (Rijeka, Croàcia).

L'ANTIC TEATRE és part d'ADETCA (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya)

L'ANTIC TEATRE està en xarxa amb:

Pla Comunitari del Casc Antic de Barcelona (Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera), Red Transibérica de Espacios Culturales Independientes (RTECI), Trans Europe Halles (TEH) i International Network for Contemporary Performing Arts (IETM)

**GAP PARTIT POLÍTIC EN AQUEST PAÍS
HA INTRODUÏT L'ART EN L'EDUCACIÓ.**

NINGÚN PARTIDO POLÍTICO EN ESTE PAÍS HA INTRODUCIDO EL ARTE EN LA EDUCACIÓN.

NO POLITICAL PARTY IN THIS COUNTRY HAS INTRODUCED ART INTO EDUCATION.